6
9
6
14

Biblioteca nazionale centrale di Firenze

This page was intentionally left blank

*

Pagina lasciata intenzionalmente vuota

6. 9. 6. 14

c

A. 1. 6. 9. 4. 1a.

S. N. f. 7.

D

FLORÆ AUSTRIACÆ

VOLUMEN SECUNDUM,

CONTINENS

ICONUM

CENTURIAM ALTERAM.

FLORÆ AUSTRIACÆ,

SIVE

PLANTARUM SELECTARUM

IN

AUSTRIÆ ARCHIDUCATU

SPONTE CRESCENTIUM,

ICONES,

AD VIVUM COLORATÆ, ET DESCRIPTIONIBUS,

AC

SYNONYMIS ILLUSTRATÆ.

VOL. II.

OPERA AC SUMPTIBUS

NICOLAI JOSEPHI JACQUIN.

VIENNÆ AUSTRIÆ,

TYPIS LEOPOLDI JOANNIS KALIWODA,

AULÆ IMPERIALIS TYPOGRAPHI.

MDCCLXXIV.

In tabula tituli conſpicitur arx Stixenſtein ſive Stüchſenſtein cum oppoſito monte Gieſing, pertinens ad illuſtr. Comitem de Hoyos; illa Botanicis celebrata ob incipientem hic adſcenſum ad alpes; uterque mons ob rariſſimas, quas alit, plantas.

TABULA CENTESIMA PRIMA.

ALTHÆA CANNABINA. *Lin. syst. pag.* 459. *Scop. carn.* 2. *pag.* 42. *Crantz. fasc. pag.* 144.
Alcea cannabina. *Bauh. pin.* 316.
Alcea fruticosa cannabino folio. *Clus. hist. XXV.*
Alcea fruticosior pentaphylla, folio cannabis sylvestris, Dioscoridis. *Lob. ic.* 656.

Radix perennis constat ramis longis, teretibus, extus pallide fuscescentibus, intus carnoso-fibrosis & albis, pollicem crassis, saporis glutinosissimi. Caules plures, annui, erecti, teretes, scabriusculi, medulla in centro farcti, quatuor vel quinque pedes, in culta etiam decem alti, ramosi. Folia sunt inæqualiter serrata, utrinque parum hirsuta, sordide virentia, petiolata, sæpe incisa; caulina infima palmata & semiquinquefida; subsequa digitata; superiora ternata; & summa simplicia. Flores pedunculati calycem habent brevem, villosum & acutum; exteriorem profunde divisum in lacinias lanceolatas sex, septem vel octo; interiorem pauxillo longiorem & semiquinquefidum cum laciniis ovatis. Corolla ex rubro purpurascit. Antheræ sunt atropurpureæ. Arilli rugosi. Crescit in fruticosis. Floret a Julio ad Septembrim. Folium caulinum inferius & arillus sistuntur in tabula separatim.

TABULA CENTESIMA SECUNDA.

HESPERIS TRISTIS. *Linn. syst. pag.* 442. *Crantz. fasc.* 31.
Hesperis prima. *Clus. hist.* 296.
Hesperis pannonica. *Camer. hort. pag.* 74. *tab.* 18.
Hesperis colore ineleganti. *Bauh. hist.* 2. *pag.* 879.
Hesperis montana pallida odoratissima. *Bauh. pin.* 202.

Ex radice albicante, longa, digitum fæpe craffa, & ramofa, primo anno folia radicalia, altero caulis exfurgit erectus, fubangulatus, pilis albis mollibusque veftitus, pedalis vel altior, fuperne in ramos fimplices patentes tandem divifus. Folia radicalia infimaque funt breviter petiolata, reliqua feffilia, omnia late lanceolata, acuta, denticulata, utrinque villofa & fordide virentia, ad oras pilis breviffimis, vix confpicuis, albidis & ad lentem furcatis denfe ciliata, cujusmodi etiam immixti villis in utraque folii pagina confpiciuntur. Flores caulem & ramos racemofe occupant, pedunculis propriis fuffulti fubuncialibus. Calyx eft villofus. Petala contorta ex flavo virent, (idque non eodem in omnibus individuis modo,) & anaftomizantibus atropurpureisque venis elegantiffime perfecantur. Floribus interdiu vix odor eft ullus, quem ad folis occafum fpargere incipiunt omnino fuaviffimum, confervantque etiam tempore nocturno, fenfim iterum deficientem, & tandem ex integro ceffaturum ad proximum folis exortum. Antheris color fulphureus eft. Stigma eft germinis obtufiffimi apex fimpliciter bipartitus patulusque. Siliqua fubenfiformis, acutiufcula, longa, ftriata, glabra, fæpius oblique intorta, patens, in lateribus compreffis etiam angulo medio parum extante notata, bilocularis, polyfperma, & bivalvis. Differpimentum ultra valvulas canaliculatas in utrumque latus per totam longitudinem procedit, atque hic fubftantiæ eft ipfarum valvularum. In medio autem eft membrana medullofa pellucida & albicans, in qua utrinque femina oblonga glabra & ferruginea ita locantur, vel potius nidulantur, ut in quolibet diffepimenti latere fubalternatim confpiciantur alia nuda, & alia per diffepimenti membranam tecta, fulco autem longitudinali, quo infcribuntur, fpectent valvulam propriam. Floret Majo. Semina funt matura Julio. Crefcit ad margines fylvarum, in fcrobibus fruticofis, ad agros. Planta ramofior & major, fructefcens diametri fesquipedalis quandoque, Eryfimi repandi fructefcentis adinftar ob numerum & longitudinem filiquarum paniculam diffufiffimam exhibet.

TABULA CENTESIMA TERTIA.

ORNITHOGALUM PYRENAICUM. *Linn. fyft. pag.* 242. *Scop. carn.* 1. *pag.* 244. *Gouan. ill. pag.* 26.

Ornithogalum majus primum. *Cluf. hift.* 187.

Ornithogalum anguftifolium majus, floribus ex albo virefcentibus. *Bauh. pin.* 70.

Phalangium longiffime fpicatum, filamentis latis, lanceolatis. *Hall. hift. helv. num.* 1210.

Bulbus albus, fquamofus, compactus, ex fubrotundo attenuatus, folia emittit canaliculata, linearia, acuta, ex glauco virentia ftriata, plus minus pedalia, ad terram reflexa, mollia, citoque marcefcentia & deperdita. Ex horum centro attollitur fcapus, fimpliciffimus, teres, aphyllus, nitidus, viridis, calamum craffus, & duos vel etiam quatuor pedes altus, extremitate racemofus. Pedunculi pollicares patent cum floribus expanfis; fructigeri autem adprimuntur, fcapoque evadunt paralleli; fuffulti bracteis ex lanceolato acuminatis membranaceis & albidis. Flores funt fubodorati. Petala in fylveftri planta pallent, nec vere albent, notata in medio linea longitudinali fubvirente, idque in poftica parte manifeftius, oblonga, obtufa, tota patentiffima, alterna anguftiora fublinearia. Filamenta alba, æqualia, erecta, petalis breviora, omnia ex lata & compreffa dimidia parte terminantur in apicem fubulatum; nulla, nec ad lentem, dentata. Antheræ incumbentes flavent. Germen pallide viret. Capfula ex ovato oblonga, obtufiffima, triquetra, continet in quolibet loculamento femina quatuor vel quinque, angulata, acuta & atra. Crefcit rarius in pratis. Floret Junio & Julio. Augufto dat femina. Copiofiffime hanc plantam eandem menfe Martio florere incipientem vidi in collibus herbidis regni Gallæciæ in Hifpania. Hallero flores dicuntur ex viridibus flavi, Gouano fulphurei,

rei, Rudbeckio lutei. Filamenta alterna ad lentem breviter bifida afferunt Linnæus & Scopoli. Ut itaque fic variare planta debeat. Bulbus cum foliis eft ex planta nedum florente, cum hæc in florefcentia jam exarida fint. Scapi pars magna defideratur. Ad marginem adftat flos petalumque a dorfo confpectum plantæ cultæ, in qua petala latiora magis lactefcunt cum linea media faturatius virente; tunc quoque germen flavet.

TABULA CENTESIMA QUARTA.

AGARICUS OSTREATUS.

Fungus hic crefcit ad putrefcentes putatarum arborum, imprimis juglandis, truncos menfibus Novembri & Decembri, edulis, odoratus, fere infipidus, nec lactefcens. Subftantia interior nivea, fubfibrofa, craffa, nec fucculenta, ex bafi communi firmiore oritur, quæ conftare videtur ex plurimorum fungorum fingularium ftipitibus in unam maffam homogeneam inque fibras facile feparabilem concretis. Hinc in veros ftipites feparatur magis minusve, aut etiam fine his ilico per totum ambitum expanditur in pileos numerofos, oftrearum valvis fimiles, horizontaliter porrectos omnes, convexos, integerrimos, magnitudine varios, fibi mutuo imbricatim incumbentes, glabros, in verticis poftica parte niveos, cæterum fuperne leucophæos, & fenefcendo in fufcum colorem vergentes, inferne autem concavos lamellisque albis æqualibus fubintegerrimis tenuibus fragilibus a duabus ad fex lineas latis parumque decurrentibus obfitos. Tabula exhibet fungum cum antice, tum dorfo, quo arbori accrevit, fpectatum. Dein pileum feparatim unum, ejusque diffecti portionem.

TABULA CENTESIMA QUINTA.

ISOPYRUM THALICTROIDES. *Linn. fyft. pag.* 380. *mant.* 408. *Scop. carn.* 1. *pag.* 402. *Crantz. fafc. pag.* 135.

Ranunculus præcox alter, Thalictri folio. *Cluf. hift. pag.* 233.

Ranunculus nemorofus, thalictri folio. *Bauh. pin.* 178. *Moris. hift.* 2. *pag.* 437. *f.* 4. *t.* 28. *f.* 12.

Thalictrum batrachioides, minus; flore albo, italicum. *Bocc. muf.* 84. *t.* 79. *f.* 1.

Excepta caulis & folii radicalis inferiore parte villofiufcula, reliquæ partes funt glaberrimæ. Radix, quæ fapore fubamaricante ingrato tandemque exficcante prædita eft, conftat fafciculo fibrillarum teretium & fordide albentium, ex quo poftea elongatur parumper fibrilla alia, horizontaliter pergens, quæ in decurfu fimiles radicularum fafciculos deorfum terræ immittit, exhinc iterum caulifera, atque fic perennando fe propagans. Hi fafciculi modo funt interrupti ad diftantias, modo ex adverfo fibrillarum unam feriem contiguam formant. Caulis plerumque unicus, raro plures, femipedalis vel paulo altior, fimplex aut minus frequenter ramofus, inferne aphyllus, fuperne folio uno alterove inftructus, atque hinc fubramofe terminatus in pedunculos paucos patulos tenues, & ipfos foliis minus divifis fuffultos. Unicum etiam alterumve rarius folium fimul exit cum caule radicale, caule brevius, petiolo innixum tenui longo erectoque, bis trifidum: foliolis obtufis, verfus extremitatem latefcentibus, apice bilobis vel trilobis, reticulato-venofis. Folium caulinum ferme fimile eft, fed petiolo communi deftituitur. Summa funt ternata aut lobata. Foliis omnibus utrinque adftat ftipula pallens ovata vel magis fubrotunda. Petala primo nivea funt; poftea fæpe rubefcere aut purpurafcere folent; numero quina, etiam fena, obtufaque. Filamenta alba, petalis paulo breviora, apice parum incraffata, &

& triginta vel plura, antheras gerunt luteas & erectas. Germina subovata, acuminata in stylum, compressa, omnino duo tria vel unicum, rarissime quatuor, nunquam a me observata plura, abeunt in totidem capsulas uniloculares, glabras, compressiusculas, late oblongas, stylo acuminatas ex sutura interiore, superiore autem bivalves, tuncque patentissimas & carinato-concavas. Semina fere tria, subrotunda, nitida, pallide lutea, hiloque acuminata. Nectarii foliola receptaculo ante petala inseruntur, situ tamen haud semper ordinato, staminibus duplo triplove breviora, erecta, ovata, alba, concava, ex basi pedicellata in cucullum ampliata, cæterum integerrima. Crescit ad margines umbrosos udosque sylvarum; tum aliis etiam in locis; florens Aprili & initio Maji, sub cujus finem semina perficit. Adstant ad marginem pedunculus gerens binas capsulas apertas, capsula adhucdum clausa, semen; tandemque auctum nectarii foliolum.

TABULA CENTESIMA SEXTA.

HELLEBORUS VIRIDIS. *Linn. syst. pag.* 381. *mant.* 408. *Scop. carn.* 1. *pag.* 403. *Crantz. fasc. pag.* 134.
Helleborus foliis multipartitis, serratis; caule paucifloro. *Hall. hist. helv. num.* 1192.
Helleborus niger, flore viridi. *Bauh. pin.* 185.
Elleborum nigrum alterum. *Camer. epit. pag.* 940.
Helleborastrum. *Lob. ic.* 680.
Veratrum nigrum alterum Dodonæi. *Clus. hist. pag.* 275.

Fasciculus multarum fibrarum teretium, longarum, intus albicantium, foris pallide fuscescentium, etiam ad nigredinem vergentium magis, quibus sapor amarus ingratus & subacris est, in unum alterumve caput quotannis attollitur. Ex hoc ante folia caulis floriger exoritur, plerumque solitarius, erectus, subteres, dimidium vel integrum pedem altus, aphyllus, obscura purpura variegatus, aut simplicissimus & uniflorus, aut superne subramosus duos tresve flores subnutantes sustinens. Pedunculi sunt sæpe valde rugosi. Ad ortum ramorum & pedunculorum folia locantur ex latiore basi in tres lobos profunde divisa lanceolatos, argute tenuiterque serratos, & acutos, summa ad pedunculos quandoque opposita. Petala quina & magis minusve late ovata virent, ac persistunt, in fructu maturo tandem fuscescentia. Nectarii tubulosa foliola, etiam virentia, circiter dena, staminibus ferme triplo breviora, ex basi pedicellata in conum inversum complanatumque ampliantur, ore aperto & obsolete bilabiato, succo melleo dulcissimo plena, decidua. Filamentis quinquaginta aut pluribus insident antheræ sulphureæ. Germina in sylvestribus individuis valde numerosis examinatis inveni frequentius quina, haud raro sena, in reliquis pauciora, semel quoque septena & octona, nunquam plura. Flos aliqua suaveolentia pollet. Folia caulina quandoque sunt duplo majora quam depicta. Folia radicalia, florente jam planta, plerumque demum emergunt, raro præcocius, petiolis innixa longitudine ipsius caulis, glabra, inæqualiter digitata; foliolis numero variis, argute serrulatis, acutis, ex lanceolato oblongis, firmis, ad basin interdum confluentibus. Floret Aprili & Majo. Fructus maturescit Julio. Crescit in montosis. Exhibet etiam tabula folium plantæ adultum, calycem fructescentem, semen, & nectarii foliolum.

TABULA CENTESIMA SEPTIMA.

PYRUS NIVALIS.

Mediocris staturæ arbor, habitu affinium, sed imprimis conspectior crassitie extremorum ramulorum, qui annulis subcircularibus valde inæquales teretesque cortice circum-

cumdantur nigricante. Ad horum extremitates folia fubfrondofe locantur obverfe ovata, obtufiffima cum parvo acumine, integerrima præterquam ad apicem, ubi funt obfolete crenata, dorfo tomento incano veftita, facie virentia pilisque albidis obducta cum nervo medio incano, mollia, craffiufcula, brevi petiolo fuffulta. Flores elegantes & fortiffimo ac peculiari odore, etiam poft delapfa petala, prædití ponuntur in eodem pedunculo communi unciali vel breviori, orto ex apice ramulorum, circiter duodeni. Pedunculi proprii bipollicares teretes villofi & canefcentes bracteola inftruuntur una alterave fetacea, corymbumque fimul formant fpeciofum. Calyx pallidiffime virens & utrinque valde tomentofus dividitur in lacinias patentiffimas & ex lata bafi anguftatas in acumen. Petala funt ampla, alba, ovata, obtufiffima breviterque unguiculata. Filamenta ftylis longiora albida & circiter triginta antheris onerantur magnis, bifidis, incumbentibus, purpureis; effœtis nigricantibus. Fructus depreffo-fubrotundus, cum obfoleta fuffufa purpura virens, carne albida. Floret in principio Maji. Pyra carpuntur Octobri incipiente, quando funt tam auftera, ut vel immatura fuperent mefpila. Poft paucas hebdomadas affervata fuaveolentiam acquirunt, qua iterum deperdita, tandem fub finem Novembris vel Decembri mollefcunt, fufcum colorem induunt, putrefcendoque evadunt dulcia fine ulla acerbitate, faporis grati, & comeduntur a rufticis, dicta *Schneebirne* feu Pyra nivalia. Crefcit ad margines fylvarum montofarum & ad vineas. Amiciffimo Mygindo primam hujus arboris notitiam debeo.

TABULA CENTESIMA OCTAVA.

ORCHIS SAMBUCINA. *Linn. fyft. pag.* 590. *mant. pag.* 486.

Orchis radicibus palmatis, bracteis coloratis, labello circumferrato, trilobato, lobo medio emarginato. *Hall. hift. helv. num.* 1280.

Orchis palmata lutea, floris labio maculato. *Seg. ver.* 3. *pag.* 249. *tab.* 8. *fig.* 5.

Orchis pannonica octava. *Cluf. hift.* 269.

Orchis palmata, fambuci odore. *Bauh. pin.* 86.

Crefcit ad margines afperos & herbidos fylvarum montofarum, ubi floret initio Maji. Caulem teretem erectum & femipedalem folia ornant plerumque quina, ad intervalla alternantia, oblonga, nonnihil carinata, duas tresve uncias longa, dimidiam lata, vel etiam anguftiora, infima obtufiufcula, fuperiora magis acuta. Inter fummum folium & fpicam caulis eft acute ac inæqualiter angulatus. Bracteæ lanceolatæ, acutæ, & cum virente flavedine pallentes, longitudine ferme ipfos æquant flores. Spica eft biuncialis, nec valde denfa. Flores femper inodori ex fulphureo pallent, nectarii labello paulo magis luteolo punctisque purpureis infra faucem adfperfo; quæ tamen puncta defiderari vidit in uno alterove individuo illuftris de Mygind. Petala lanceolata; exteriora duo retrorfum reflexa eriguntur; reliqua tria in cucullum arcte connivent, nec tamen connatum, quorum fupremum in marcefcente flore fecedere a fubjectis lateralibus iterum folet. Nectarii cucullus parvus & bilocularis oras habet purpureas. Antheræ pyriformes & cinereæ eriguntur. Cornu obtufum, vix emarginatum, & germine pauxillo longius deorfum propendet. Labellum eft amplum, magis minusve crenulatum, lineis aliquot pictum flavis defcendentibus, fubtrilobum cum lobo medio minimo, lateribus reflexis. Radix conftat bulbis geminis fubcompreffis carnofis albidisque. In tenella plantula, ex feminibus exorta, adhucdum unifolia, primus bulbus eft fibra fufiformis, unica fibrilla fuperne aucta, ad cujus oppofitum latus proximo primo vere alter bulbillus ovatus, etiam integerrimus, nec palmatus, enafcitur. Et frequentius etiam in plantis adultis jam florentibus bulbillus novus integer, fubpalmato femper mihi tunc vifo bulbo fenefcente, quales etiam depingi curavi. Bulbus palmatus plerumque bifidus eft, rariffime trifidus, idque obfolete. Fuit tamen etiam ab illuftri Mygindo bulbus in adulta ftirpe uterque integerrimus & ova-

B

ovatus visus; ut itaque hæc planta media sit inter Orchides palmatas, easque, radices quæ habent integras, hosque ordines veluti connectat. Differt tamen etiam vel sic Orchis hæc sambucina ab Orchide pallente in tabulæ hujusce Floræ quadragesima quinta depicta, cui scilicet bulbillus uterque perpetuo est integerrimus. Alia utramque inter magisque spectata discrimina, (nam operæ pretium est, plantas tam affines rite distinguere,) sunt in foliis in sambucina dilutius virentibus, duplo triplove angustioribus, vere caulinis perque intervalla dispositis; mere autem subradicalibus & vaginis omnium confluentibus in pallente. Tum in pallente flores semper sambuci odore pollent; bracteæ sunt multo angustiores & breviores; nectarii labellum perpetuo immaculatum est; & cornu manifeste emarginatum retrorsum adscendit. At vero in sambucina hæc omnia aliter se habent: flores enim constanter observo inodoros, nectarii labellum purpureis punctis fere semper variegatum, & cornu vix emarginatum tendere deorsum. Ut itaque hæ stirpes abunde ab invicem & ab affinibus mihi cognitis discriminentur. Manent tamen, quas solvere nequeo, difficultates super utriusque a me synonymis adductis. Illustris Hallerus pallenti esse odorem dicit urinæ felis, ut fœminas teneras fere in animi deliquium præcipitet. Clarissimus Seguierus, ejusdem hujus flores ingratum hircosumque odorem olere. Pallenti nostrati tamen, fortis quidem, sed simul gratissimus atque simillimus florum sambuci odor est. Vel in majoribus etiam speciminibus nostratibus folia uncialem latitudinem rarissime excedunt, quam biuncialem suis individuis Helveticis Hallerus adscribit. Atque hæc sunt autorum discrimina in pallente. In Orchide sambucina haud minor variatio est; cujus apud Seguierum, &, ex dato triviali nomine, apud celeberrimum Linnæum, flores suaviter olent; gravem sambuci odorem apud Clusium, Austriacum autorem & autoptam; quibus tamen ex adverso odorem esse aliquem, negat nobiscum Hallerus. Tandem huic flores Clusius tribuit nullis punctis distinctos. Tot ego diversitates componere nequeo. Clusiana Orchidis octavæ figura, solos si excipis nimium palmatos bulbos, quadrat exacte in sambucinam; descriptio vero confundit utramque. Sambucinam & pallentem pro suis iisdem in litteris ad me datis Linnæus agnovit; pro sua pallentem Hallerus. Figuræ duæ marginales tabulæ meæ floris integri structuram exacte absolvunt.

TABULA CENTESIMA NONA.

VERONICA MONTANA. *Linn. syst. pag.* 58. *mant.* 316.
Veronica procumbens. *Riv. irr. mon. tab.* 93.
Veronica subbiscutata. *Crantz. fasc. pag.* 343.
Veronica caule procumbente; foliis hirsutis, cordatis, retusis; racemis paucifloris. *Hall. hist. helv. num.* 539.
Veronica rotundifolia scutellata aut biscutata hederæ folio. *Moris. hist.* 2. *pag.* 321. *s.* 3. *t.* 23. *f.* 15.
Chamædry spuriæ affinis rotundifolia scutellata. *Bauh. pin.* 249.
Alysson Dioscoridis montanum. *Col. ecphr.* 1. *pag.* 286. *t.* 288.

Radix fibrosa & perennis caulem unum alterumve fundit teretem, pilis mollibus hirsutum, ex fusco purpureum, haud admodum ramosum, ferme totum prostratum, semipedalem vel etiam sesquipedalem, adultum infra folia ex geniculis non solum, sed vel in integro decursu radiculas in terram demittentem. Folia sunt late ovata, obtusa, serrata, hirsuta, petiolata, opposita, & obscure virentia. Racemi ex intermediorum plerumque foliorum axillis paucissimi, rarius oppositi, egrediuntur; pauciflori, tenues, hirsuti, foliisque longiores. Calyx constat ex foliolis quatuor hirsutis & subæqualibus. Corolla ex purpureo cærulescit cum tubo pallido; lacinia infima immaculata, reliquis per venas saturatiores lineatis. Filamenta & stigma albent. Antheræ cærulescunt. Stylus dilute purpurascit. Capsula orbicularis cum apice emarginato, complanata, ad oras ciliata, fusca,

sca,

sca, ratione congenerum magna, in quolibet loculamento fovet semina quatuor, suborbicularia, plana, hilo incisa, flavescentia, subpellucida, quæ maturescunt Augusto. Floret Junio & Julio. In sylvis umbrosis subalpinis frequentissima planta. Fructus maturus cum adhærente calyce semenque etiam sistuntur seorsim.

TABULA CENTESIMA DECIMA.

RANUNCULUS ALPESTRIS. *Linn. syst. pag.* 379. *Scop. carn.* 1. *p.* 393. *Crantz. fasc. pag.* 113.

Ranunculus uniflorus, foliis lævibus, semitrilobis, rotunde serratis, caulinis lingulatis. *Hall. hist. helv. num.* 1167.

Ranunculus alpinus humilis albus, folio subrotundo. *Seg. ver.* 1. *pag.* 489. *tab.* 12. *f.* 1.

Ranunculus montanus primus. *Et* Ranunculi montani primi species altera. *Clus. hist.* 234.

Ranunculus minimus alpinus rotundifolius, flore minori. *Bauh. pin.* 181.

Ranunculus alpinus humilis rotundifolius, flore majore. *Bauh. pin.* 181.

Acris plantula & tota glabra radici innititur oblongæ, perenni, inæquali, fuscescenti, calamo tenuiori, & unciali, quæ per totam longitudinem fibras teretes albidas longasque recta demittit. Folia radicalia sunt ut plurimum profunde triloba, rotundata, crassiuscula, nitida; lobis incisis & obtusis, medio plerumque trifido. Caulis solitarius, vel pauci, bi-vel triuncialis, erectus, uniflorus, rarissime biflorus, leviter compressus atque ibidem utrinque sulcatus, folio circa medium instructus oblongo obtuso subsessili integerrimo uno alterove, interdum ternato, basi membranacea albaque veluti vaginante ac orta in lateribus non sulcatis. Calycis foliola sunt ovata, concava, obtusa, pallide cumque aliquo virore flavescentia, ad oras membranacea tenuia & albida; quorum unicum, latius reliquis, apicem sæpe truncatum habet, aut emarginate incisum. Petala sunt patentissima, nivea, obverse & late cordata, ferme plana, calycem parumper superantia, lateribus sibi mutuo incumbentia, ad ipsum unguem puncto insignita fusco, quandoque multiplicata. Filamenta flavescunt cum antheris luteis. Germina ex ovata basi subulata abeunt in totidem semina parva, subrotundo-ovata, mucronata, glabra, in capitulum collecta. Petioli & caulis inferne rubent. Crescit frequentissime in summis alpium jugis, florens post nivium solutionem, hinc diversis in locis diverso tempore, Majo Junio vel Julio. Fructus ad marginem conspicitur.

TABULA CENTESIMA UNDECIMA.

MYAGRUM AUSTRIACUM. *Jacq. obs. bot. part.* 1. *pag.* 43.

Nasturtium austriacum. *Crantz. fasc. pag.* 15.

Jam decimus quartus agitur annus, ubi introducta in hortum hæc planta fuit, adhucdum perstans ac perennans, dum radicibus longis ramosis & profundis prolifera serpit. Tota glabra est. Caules sunt subangulati, herbacei, erecti, ramosi, foliosi, pedales vel cubitales. Folia sunt oblonga, obtusa vel acutiuscula, virentia, radicalia ad basin attenuata & incisa; caulina sessilia, basibus productis sagittato-amplexicaulia, & serrata. Flores toti lutei locantur in racemis terminalibus corymbosis paulatim elongandis ad duas vel ultra uncias. Germen est globosum & glabrum. Stylus crassus brevisque desinit in stigma capitatum & obtusum. Silicula globosa, parva, stylo obtuso crassoque co-

ronata, obsolete pedicellata, glabra, æqualis, bilocularis semina utrinque continet circiter quina subovata, dissepimento affixa. Crescit in argillosis, & sterilioribus pascuis, florens Junio, fructescens Julio. Racemus fructiger maturus est in margine.

TABULA CENTESIMA DUODECIMA.

SALVIA AUSTRIACA.
Salvia Sclarea. *Jacq. vindob. pag.* 6. *Crantz. fasc. pag.* 236.
Hormini sylvestris quarti altera species. *Clus. hist.* XXX?

Raram plantam, paucissimis in collibus herbidis, ibidem vero sat copiose, crescentem, ubi Majo Junioque floret, comparatam cum affinibus, ad nullam ceu varietatem referre potui, male olim ad Sclaream amandans, nunc ratus, speciem esse distinctam, quod nec mutet culta habitum suum. Radix perennis, calamum vel duplo magis crassa, semipedem longa, subamaricans, foris nigrescens, intus pallida, fibris augetur, etiam ramosa quandoque, & recta deorsum, nisi ad lapidem allidat, descendit. Folia radicalia sunt ovata, modo valde lata, modo angustiora, acuta vel obtusissima, inæqualiter crenata, pinnatifide incisa, utrinque basibus ultra originem productis magis minusve cordata, per venas valde contractas rugosa, crassiuscula, superne atrovirentia & glaberrima, subtus autem pallida inque nervis & venulis villosa, terræ in orbem presse incumbentia, petiolis donata superne purpurascentibus planis & glabris, dorso protuberante & ad oras villosis, odoris fere expertia, sapore prædita exsiccante, fere quatuor vel sex. Caulinorum oppositorum par dumtaxat unum alterumve prioribus simile est, nisi quod sint hæc sessilia, acuta, multoque minora & angustiora. Caulis e medio assurgit unicus, rarissime plures, pedalis, rarius bipedalis, stricte erectus, firmus, tetragonus, calamum crassus, parum fistulosus, simplicissimus vel superne breviter ramosus, annuus, totusque villosus. Bracteæ cordatæ, integræ, acuminatæ, & mollibus albidisque pilis hirsutæ, in sinu flores ternos breviter pedunculatos locant. Calyx angulatus, compressus, glutinosus, & virens cum striis paucis elevatis interdum obsolete purpureis, longitudine æquat bracteas, eandemque hirsutiem habet, in labia divisus bina, superius obtusum & emarginatum, inque inferius acutum & bifidum. Inter pilos modo dictos, simplices, cum in caule, tum in calyce bracteisque conspicuos, alios microscopio detego triplo prioribus breviores, capitatos & glandulosos, qui contrectantis manum imbuunt odore sclareæ mitiori. Corollæ perpetuo pallide ochroleucæ vel albidæ, nec unquam purpureæ, tubus est ad faucem inferne gibbosus & longitudine calycis. Galea compressa, oblonga, obtusa, & emarginata, externe villis glandulosis tegitur. Labii inferioris lacinia intermedia subrotunda & subemarginata porrigitur; laterales oblongæ obtusæ & duplo breviores eriguntur. Filamenta pallida extra corollam longius exserta antheris gaudent oblongis & flavis. Stylus albet cum stigmate cæruleo. Semina sunt ovata, ex fusco nigricantia, glabra, inodora, insipida, mansa glutinosa. Radicem, nescio, quo vitio laborantem, fere semper inveni interne corruptam.

TABULA CENTESIMA DECIMA TERTIA.

GENTIANA CILIATA. *Linn. syst. pag.* 201. *Scop. carn.* 1. *pag.* 176.
Gentiana flore quadrifido, oris ciliatis. *Hall. hist. helv. num.* 653.
Gentianella cærulea, oris pilosis. *Bauh. pin.* 108.
Gentianella cærulea fimbriata, angustifolia, autumnalis. *Col. ecphr.* 1. *p.* 221. & 222. *Barr. ic.* 97.

Gen-

Gentianella autumnalis, foliis centaurei minoris, flore cæruleo. *Besl. cist. aut. O. 2. fol. 3. fig. 2.*

Gentianula lanugine ad singulorum foliorum floris lacinias donata, flore quadripartito. *Bauh. hist. 3. pag.* 525.

Calathiana autumnalis. *Gesn. num.* 88.

Glabra tota est & amaricans. Radix teres, gracilis & albicans recta deorsum tendit, turionum novorum rudimenta sæpe protrudens, ut perennis videatur, caulemque fundit plerumque unicum, interdum etiam plures. Hic a duabus ad octo uncias altus erigitur, foliosus, angulatus, frequentius uniflorus, quandoque tamen etiam ex alis foliorum superiorum emittens ramulos erectos breves & flore terminatos. Folia sunt opposita, sessilia, acuta, concava, integerrima, firma, erecta, venis apparentibus destituta, sublinearia, infima magis lanceolata & breviora. Flos est sessilis & inodorus. Calyx tetragonus, tubulosus, laxus, cumque sordente purpura virens, supra medium dividitur in quatuor lacinias erectas & lanceolato-acuminatas, quas nullas contigit videre dentatas. Corolla semiquadrifida modo est saturatissime violacea, modo cærulescit. Tubus obscure tetragonus inferne cum virore pallet. Laciniæ sunt ex oblongo obverse ovatæ, obtusæ, inferne ad oras pilis concoloribus sive fimbriis ciliatæ, superne inæqualiter serrulatæ, rarius patentissimæ, cujusmodi altera icon habet, sed plerumque magis erectæ, uti in figura plantulæ minoris. Vidi rarissimo exemplo corollam sexfidam, calyce tamen staminibusque hunc numerum non secutis. Quinquefidam vero nunquam observavi. Filamenta quatuor, plana, pallidaque, sunt, ubi tubo accrescunt, utrinque ciliata. Antheræ oblongæ, didymæ, incumbentes, badiæ, post explosum flavum pollen hastatæ, nec tunc conglutinantur, sed manent liberæ. Germen est lanceolatum, compresso-tetragonum, & longe pedicellatum. Stigmata orbiculata, concava, primum erecta, tum patula, tandem revoluta, cum fructu increscentia. Capsula fusiformis, & valde compressa, ut duo anguli ferme evanuerint, continet semina scobiformia. Crescit in montosis asperis apricis. Floret Septembri & Octobri. Ex figura judicanti, non videtur mihi eadem esse posse cum Gentiana exhibita in Floræ Danicæ tabula 317, quæ citatur a Linnæo. Capsula integra, eadem jam patens, & stamina cum corollæ parte, cui adnascuntur, sistuntur inter plantam majusculam & aliam simplicissimam.

TABULA CENTESIMA DECIMA QUARTA.

POTENTILLA RUPESTRIS. *Linn. syst. pag.* 350. *Scop. carn.* 1. *pag.* 358. *Gouan. ill. pag.* 33.

Fragaria rupestris. *Crantz. fasc. pag.* 72.

Fragaria foliis pinnatis; pinnis septenis, subrotundis, serratis. *Hall. hist. helv. num.* 1127.

Quinquefolium quintum fragiferum. *Clus. hist. CVII. Bauh. pin.* 326.

Pentaphylloides erectum. *Bauh. hist.* 2. *pag.* 398. *d.*

Pentaphylloides majus erectum flore albo, foliis alatis & hirsutis. *Moris. hist.* 2. *pag.* 192. *s.* 2. *t.* 20. *f.* 1.

Altero a satione anno floret. Radix lignosa, perennis, ramosa, digitum crassa, foris nigricans, intus albida, multiceps, sæpe horizontaliter ad sesquipedalem pergit longitudinem, sapore prædita adstringente. Caules sunt teretes, recti, rubri, subvillosi, sesquipedales, superne ramis aucti fereque dichotomi, foliis paucis distantibus ornati, firmi, graciles, nitidi, annui. Folia radicalia caulinaque infima sunt pinnata ex foliolis utrinque tribus cum terminante impari, caulina media ex binis, summa ternata & subsessilia. Costæ antice sulcatæ & rubentes, subtus teretes & virentes, ad basin stipulam ha-

bent.

bent. Foliola sunt ex subrotundo vel angustius ovata, aut etiam lanceolata, inæqualiter inciso-serrata, obtusa vel acuta, brevissime petiolata, utrinque vix manifeste pilosa, extima multo majora. Rami pedunculi & calyces sunt villosi. Petala obverse ovata, obtusa, integerrima & alba calycem parum superant. Filamenta brevia pallent. Antheræ sunt luteæ ovatæ & compressissimæ. Semina parva ovata & glabra fuscescunt. Floret Majo & Junio. Crescit in pratis montosis.

TABULA CENTESIMA DECIMA QUINTA.

POTENTILLA ALBA. *Lin. syst. pag.* 351.
Potentilla nitida. *Scop. carn.* 1. *pag.* 362.
Fragaria alba. *Crantz. fasc.* 78.
Quinquefolium primum majus flore albo. *Clus. hist. CV.*
Quinquefolium sylvaticum quintum. *Tabern. herb. part.* 1. *p.* 436.
Quinquefolium album, radice tuberosa filipendulæ. *Burser. apud Linn. amœn. acad.* 1. *p.* 165.

Radix perennis, lignosa, ramosa, teres, calamum crassa, foris nigrescens, intus sordide albens cum discissa superficie radiata & ad aërem rufescens, sapore pollens valde adstringente, horizontaliter pergit, inque suo decursu plures demittit fibras crassas, aliquot unciarum longitudine, subfusiformes, etiam nigricantes. Caules breves, lignosi, perennantes, a superstitibus petiolorum emarcidis reliquiis inæquales ac veluti squamosi, & nigricantes procumbunt; ex quibus cum alii cauliculi herbacei, tum folia, radicalium vices gerentia, prodeunt. Cauliculi isti sunt tenues, teretes, pilosi, erectiusculi, pallide virentes, annui, tres quatuorve uncias longi, superne in pedunculos paucos divisi, instructi foliis ternatis & petiolatis, summis lanceolato-acuminatis & sessilibus. Folia subradicalia innituntur petiolis ipsos cauliculos sæpe excedentibus, teretibus, hirsutisque; digitata ex foliolis quinis, obverse lanceolatis, facie glaberrimis ac læte virentibus, dorso pallidioribus atque incano & sericeo villo nitidissime pubescentibus, ferme biuncialibus, patentibus, ad apicem per denticulos numero inconstantes rarissimeque ad medietatem usque continuatos inciso-serratis, acutis obtusis vel etiam retusis. Cauliculorum foliola minus esse incisa solent. Utrobique petiolorum bases stipula lanceolata & acuminata hinc atque illinc muniuntur. Pedunculi unciales & hirsuti flores gerunt, quibus calycina foliola sunt lanceolata, acuminata ac hirsuta. Petala obverse cordata, nivea, inodora calycemque haud multum superantia. Filamenta circiter viginti quatuor, pallida, & antheris donata luteis. Receptaculum est etiam hirsutum. Crescit haud infrequens in herbidis sylvaticis montanis, nec ad alpes adscendit. Floret Majo, & monente jam Clusio, sæpe denuo Augusto.

TABULA CENTESIMA DECIMA SEXTA.

POTENTILLA CLUSIANA.
Potentilla caulescens. *Jacq. vind.* 246. *Scop. carn.* 1. *p.* 316.
Fragaria caulescens. *Crantz. fasc. pag.* 78.
Quinquefolium secundum minus albo flore. *Clus. hist. CV.*

Elegans planta radice sua perenni, lignosa, ramosa, longa, digitum sæpe crassa nigraque, saxorum alpinorum fissuris humo impletis innascitur. Hæc multiceps dividitur in caules breves, ætate sensim productos magis, lignosos, persistentes, a deperdito-

rum

rum foliorum relictis petiolis denſe valdeque ſquarroſos, ramoſos, primarios decumbentes in ceſpitem, reliquos adſcendentes. Ramuli floriferi oriuntur ad latus foliorum terminalium ſive elongati noviter caulis, ſimplices, teretes, erecti, pubeſcentes, purpurei, annui, pauciflori, duas tresve uncias alti. Folia ſunt digitata, utrinque pallidius virentia, pubeſcentia, caulina quinata, ramea in ramis floriferis (qui pedunculi forte dicendi) ternata: foliolis ad apicem dentibus tribus, raroque pluribus, acute inciſis. Floribus pedunculatis, inodoris, ſubcorymboſis, paucisque calyx eſt hirſutus purpureusque; petala candida, ſubrotunda, obtuſa, integerrima aut leviter emarginata, calycemque parum ſuperantia; filamenta in aliis rubra, albida in aliis. Antheræ flaveſcunt. Receptacula ſunt piloſa. Stipulæ ſubulatæ, minimæ, adſtant utrinque ad baſin petiolorum. Floret totam æſtatem. Culta habitum non mutat. A Potentilla cauleſcente Linnæi, cujus icon poſtea ſequetur, hanc vere diverſam exiſtimo.

TABULA CENTESIMA DECIMA SEPTIMA.

SCILLA BIFOLIA. *Linn. ſyſt. pag.* 243?
Anthericum bifolium. *Scop. carn.* 1. *p.* 245.
Phalangium radice bulboſa, foliis latiſſimis, obtuſis; ſpica pauciflora; ſtipulis minimis. *Hall. hiſt. helv. num.* 1211.
Hyacinthus ſtellatus vulgaris. *Cluſ. hiſt.* 184.
Hyacinthus ſtellatus bifolius vernus dumetorum, flore cæruleo. *Bauh. hiſt.* 2. *p.* 579.
Hyacinthus ſtellaris bifolius germanicus. *Bauh. pin.* 45.

Bulbus ex ſubrotundo ovatus, intus cum pauca intermixta flavedine albicans cum tunica extima fuſceſcente, cepaceus nec ſolidus, inſipidus, baſique fibrillis auctus, fit ex ſquamis manifeſtiſſimis craſſis carnoſis & mutuo amplexantibus. Ex hoc folia ortum ducunt, a me obſervata gemina conſtanter, nec plura unquam, nec pauciora, quæ tamen interdum eſſe terna, aſſerunt Cluſius, Hallerus & Bauhinus. Hæc convoluta longum teretemque culmum mentiuntur, eoque longiorem, quo bulbus profundius terræ immergatur; ſuperne patentia, canaliculato-concava, mollia, ſaturate virentia cum ſuffuſa ſæpe purpura, extus lineata, a tribus ad octo lineas lata, ita tamen ut exterius ſit interiore oppoſito latius pauloque longius, ad apicem ſolida teretiuſcula nec plana. Trans mediam foliorum vaginam meat ſcapus teres, nudus, ultra folia parumper productus, ſupra terram a tribus ad octo uncias altus, ſuperne purpuraſcens, ad pedunculos parum angulatus, inordinate & laxe racemoſus. Pedunculis unifloris, patulis, a duobus ad decem, bracteæ plerumque ſubjacent exiguæ, ut vix ullæ, imo ſæpe omnino nullæ, rariſſime notabiliores aliquæ oblongæ, extus purpuraſcentes, intus cæruleæ. Flores modo eodem vertuntur omnes, modo aliter ſe habent. Petala ovalia, lineam mediam plerumque elevatam gerentia, leviter convexa, patentiſſima, intus ſaturatiſſime violacea aut cæruleſcentia magis, dorſo pallidiora, ungue donata pallido, alterna anguſtiora & ad apicem obſolete calloſa, marceſcendo perſiſtentia. Filamenta æqualia, ſubulata, compreſſa omnia, ad baſin alba, cæterum corollæ concoloria, antheras ſuſtinent incumbentes, atroviolaceas, cum polline cinereo. Piſtilli cærulei germen ſubrotundum, leviter ſexſulcatum, lineis exalbidis inſignitur ternis vel ſenis. Stylus triſulcatus & longitudine ſtaminum, emarcidus diu perſtat, tandem in fructu maturo evaneſcens. Capſula ſubrotunda, triquetra, rugoſa, obtuſiſſima, pallens, trilocularis & trivalvis ſemina in quolibet loculamento pauca tenet, ſubrotunda, nitida & pallida. Ob fructuum pondus ſcapus verſus terram inclinat. Tota plantula glabra eſt. Creſcit in ſylvis montanis inque inſulis Danubialibus. Floret Martio. Fructus matureſcit Majo. Non auſus fui ex figura Oederianam tabulæ DLXVIII plantam huc transferre. In tabula duæ varietates ſiſtuntur; tum diſciſſus bulbus, ſcapus fructiger, capſula aperta, & ſemen.

TABULA CENTESIMA DECIMA OCTAVA.

CAMPANULA ALPINA. *Linn. ſyſt. pag.* 160. *Jacq. vindob. pag.* 210.
Campanula foliis ellipticis hirſutis, petiolis alaribus unifloris, floribus glabris. *Hall. hiſt. helv. num.* 659.
Campanula alpina pumila lanuginoſa. *Bauh. pin.* 94.
Trachelium pumilum alpinum. *Cluſ. hiſt.* CLXXI.

Plantula elegans, rarius ſemipedem altitudine ſuperans, tota magis minusve piloſa, ex radice ſubfuſiformi, inſipida, longa, foris fuſceſcenti, intus albida, perenni, & per ætatem multicipite exoritur. Caulis tener, ſimplex, ſtriatus, annuus, & duas tresve lineas in diametro ad baſin æquans, viret, erigitur, & foliis ornatur ad radicem confertis, cæterum magis ſparſis, terminatus flore unico. Pedunculi axillares in foliis ferme omnibus, ſubteretes, ſtriati, erecti, ſolitarii, ſuperiores caule altiores, binis vel ternis foliolis alternantibus inſtructi, apice ſuſtinent florem unicum magnum & pendulum, omnino a tribus ad viginti, formantes ſimul omnes thyrſum ovatum laxumque. Folia ſunt lineari-oblonga, ſuperne lateſcentia varie in variis, obtuſa, ſubſeſſilia, integra, inferiora rarius obſolete dentata, rariſſime omnino glabra. Flores inodori cæruleſcunt. Calyx ſubhirſutus, monophyllus, inferus, profunde quinquepartitus, baſi planus & rugoſus, ac perſiſtens, in lacinias diſpeſcitur lanceolatas, acuminatas, planas, erectas, longitudine tubi corollæ. Petali interne piloſi laciniæ ſunt breves, ſubrotundæ & concavæ. Nectarii valvulæ ſemiovatæ & cæruleæ. Filamenta antheras gerunt lineares. Germinis cærulei ſemiovati trigoni nitidique baſis adnaſcitur baſi calycis ceu receptaculo, cæterum a calyce liberi. Stylus longitudine corollæ ſtigmate coronatur trifido. Capſula ſupera, ſubrotunda, obtuſa, glabra, trilocularis, in maturitate trifariam perforatur ad baſin. Semina plurima, plana, margine membranacea, flaveſcunt. Creſcit in ſummis jugis herbidis alpium, florens a Junio ad Auguſtum, ſemina dans Septembri & Octobri. Ad latus capſula matura adpingitur cum ſemine.

TABULA CENTESIMA DECIMA NONA.

HIERACIUM MOLLE.

Radix perennis, nigricans, præmorſa, & fibris albis longis teretibusque inſtructa gignit annuatim caulem ſimplicem, erectum, ſtriatum, purpuraſcentem, ſubhirſutum, folioſum, pedalem vel duplo longiorem, cujus ſummitas in pedunculos paucos dividitur unifloros aut bifloros, ſesquipollicares, erectos & hirſutulos. Folia ſunt ovalia, obtuſa, integerrima, utrinque villoſa, mollia, ſuperiora ſeſſilia, infima & radicalia paulatim anguſtata in petiolum aut ſimplicem aut ſubmarginatum. Sunt hæc etiam in aliis individuis ſubdenticulata; atque iterum in aliis lanceolata, idque aut obtuſe aut acute; ut ſic a prioribus, magis frequentibus, differant haud notabiliter. Calyx oblongus conſtat foliolis in unica ſerie diſpoſitis, nec imbricatis, ſubæqualibus, linearibus, acutis, erectis, concavis, atrovirentibus & hirſutis. Ad baſin plerumque adſtat ſquamula una alterave minima, vix obſervanda. Corolla ſaturate lutea, antheris & ſtigmate concoloribus. Semina ſtriata ruſeſcunt, coronata pappo ſeſſili piloſo, ad lentem dentato. Reliqua cum charactere Linnæano congruunt. Creſcit ad margines ſylvarum ſubalpinarum, ubi flores producit Julio, & ſemina Auguſto. Ad Hieracium murorum proxime accedit, quocum ſæpe mixtim creſcit, vere tamen diverſum, & foliorum in caule numero florumque colore, vel eminus ab illo diſtinguendum. Cultum in horto floret ſub finem Maji & initio Junii; ex foliorum alis ramoſior evadit; cæterum habitum haud mutat, ut etiam hic facillime diſtinguatur. Semen in margine exhibetur.

TA-

TABULA CENTESIMA VIGESIMA.

SILENE QUADRIFIDA. *Linn. ſyſt. pag.* 311.
Viſcago foliis teneris, recurvis; petalis quadrifidis. *Hall. hiſt. helv. num.* 918.
Lychnis alpina, foliis anguſtis, reflexis; petalis quadripartitis. *Seguier. ver.* 3. *pag.* 186. *t.* 5. *f.* 1.
Lychnidis ſylveſtris decimæ aliud genus. *Cluſ. hiſt.* 291.
Alſine alpina glabra, folio reflexo. *Pluk. alm.* 23. *t.* 75. *f.* 5.

Admodum variat hæc planta, modo puſilla & uniflora aut biflora, modo ramoſa & ſemipedalis; quam utramque varietatem tabula depictam ſiſtit. Modo iterum unicaulis; modo ex radice multicipite denſiſſimum caulium ceſpitem promit. In maximis individuis ramificatio eſt dichotoma. Radix teres & longa perennat. Caules tenelli & debiles eriguntur. Tota glabra eſt. Folia ſunt patula, ſublinearia, ſeſſilia, oppoſita, integerrima. Pedunculi longi. Calyx ſubcampanulatus, obſolete quinquangularis, & apice quinquedenticulatus pallide viret. Petala quinque, rariſſime ſex, obverſe lanceolata, nivea, calyce duplo longiora & patentia attenuantur in unguem, nunc leviſſime quadridentata denticulis lateralibus brevioribus, nunc ſolummodo emarginata. Appendices ex ſingulis petalis aſſurgunt geminæ, lanceolatæ, acutæ & erectæ. Capſula eſt ex ſubrotundo ovata, obſcure hexagona, obtuſa, magnitudine calycis, apice ſexvalvis. Semina ſunt Silenæ alpeſtri ſimillima. Floret Julio & Auguſto. Semina maturare incipiunt ſub finem Septembris. Creſcit copioſe in alpibus. Capſula integra eademque aperta etiam adſtant.

TABULA CENTESIMA VIGESIMA PRIMA.

EUPHORBIA FALCATA. *Linn. ſyſt. pag.* 332. *Amœn. acad. vol.* 3. *pag.* 118.
Tithymalus annuus ſupinus, folio rotundiore acuminato. *Tourn. inſt.* 87.
Tithymalus ſeu Eſula exigua chalepenſis ramoſior, foliis latioribus lintriformibus. *Moris. hiſt.* 3. *pag.* 339.
Pithyuſa minor, ſubrotundis & acutis foliis. *Barr. ic.* 751.

Annua planta ex radice longa terete albicante fibrillisque adaucta exſurgit, tota lacteſcens, ſpithamæa, glabra. Caulis teres ſuberigitur, folioſus, pluresque vel ab ipſa ſæpe radice ramos horizontaliter patentes emittens. Folia caulina & ramea ſunt obverſe lanceolata, baſi attenuata, obtuſiuſcula vel acuta, plerumque ſimul mucronata, integerrima, ſeſſilia, inordinate alternantia, ex glauco virentia. Cum his involucra umbellæ univerſalis plane congruunt, ſolummodo duplo vel triplo latiora. Involucella omnia ſunt ex ovato ſubrotunda, interdum etiam magis ovata, nunquam ad baſin cordata, mucronata; obliqua, ſcilicet latere altero, quo oppoſita magis ab invicem divergere ſolent, latiore, hinc veluti falcato; integerrima aut obſoletiſſime denticulata. Umbella univerſalis eſt indiſcriminatim vel trifida vel quadrifida; reliqua diviſio per dichotomiam abſolvitur. Ramorum diviſio ex integro dichotoma, aut ſola univerſalis trifida obſervatur. Floſculi ſunt ſeſſiles & exigui. Calyx campanulatus & interne hirſutus viret. Petala quatuor, lunata, inæqualia, diſcum habent purpureum cum utroque cornu virente. Filamenta albent. Antheræ globoſæ ſunt, & ſulcatæ. Germen pedicelli ope extra calycem dependet; fructus autem in eodem elongato erigitur. Capſula glabra continet ſemina ovata, obtuſa, utrinque duplici longitudinali ſerie foveolarum minimarum notata. Creſcit copioſe in agris & arvis; etiam ad vias. Floret imprimis Julio. Circa autumnum folia perdere ſuevit, multoque tunc magis, ſed valde contracte, ſubdiviſa, alium ferme habitum induit, ut fallere examinantem poſſit. Aucta quoque conſpiciuntur in margine flos & ſemen, atque inter hæc in genuina magnitudine capſula & ſemen.

TABULA CENTESIMA VIGESIMA SECUNDA.

ORCHIS CORIOPHORA. *Linn. ſyſt. p.* 589. *Scop. carn.* 2. *pag.* 189.
Orchis cimicina. *Crantz. faſc. pag.* 498.
Orchis radicibus ſubrotundis, galea connivente, labello trifido, reflexo. *Hall. hiſt. helv. num.* 1284. *tab.* 34. *it. herc.* §. *VII. act helv. vol.* 4. *pag.* 156.
Orchis odore hirci minor. *Vaill. par. pag.* 149. *tab.* 31. *fig.* 30. 31. & 32. *Bauh. pin.* 82.
Orchis flore parvo, viridi purpureo. *Riv. hex. irr. t.* 20.
Tragorchis minor, flore fuliginoſo. *Raj. hiſt.* 1213.
Tragorchis minor & verior, ſive Coriosmites, vel Coriophora, flore inſtar cimicum. *Lob. ic.* 177.

Conſtituunt radicem bulbi gemini, ſubrotundi, nec magni. Caulis rectus & pedalis vel brevior foliis per totam longitudinem veſtitur enſiformibus, omnino ſeptem vel pluribus, acutis, erectis, ſuperioribus conniventibus, infimis planis, majore longitudine uncias quatuor, latitudine totidem lineas æquantibus. In ſpica ſat denſa ac biunciali bracteæ ſunt lanceolatæ, acutæ, longitudine germinis. Flores ingratum ſpirant cimicum odorem, eoque fortiorem, quo magis jam flaveſcunt. Petala omnia in galeam concavam acuminatam erectamque arcte connivent, ut unicum videantur; ſuntque tria exteriora ex fuſco purpurea, in principio tamen ſimul quodam perfuſa virore, lineis ſaturatioribus obſcure inſignita; interiora duo ferme excoloria & minora. Hæc autem atque ſupremum figura gaudent lanceolata; lateralia duo extima ex falcato ovata. Nectarii cornu eſt conicum, dilutius purpureum, & deſcendendo parallelum germini ſuperne purpuraſcenti ac intorto. Labellum ad fauces albet, purpureisque punctis adſpergitur, hinc in lobos tres profunde dividitur oblongos, obtuſos, planos, atropurpureos; laterales latiores, breviores, ſæpius crenatos; intermedium aut dentatum aut integerrimum. Filamenta capillaria & longa antheris inſtruuntur obverſe ovatis & flavis. Floret Junio. Ad marginem adſtant diverſa petala, ſeparatim poſita; tum flos auctus.

TABULA CENTESIMA VIGESIMA TERTIA.

PELTARIA ALLIACEA. *Linn. ſyſt. pag.* 437. *Jacq. vindob. pag.* 260. *Scop. carn.* 2. *pag.* 4.
Bohadſchia. *Crantz faſc.* 5. *tab.* 1. *f.* 1.
Clypeola perennis, foliis inferioribus petiolatis cordato-angulatis; ſuperioribus amplexicaulibus lanceolatis; ſiliculis unilocularis. *Ard. ſpec.* 16. *t.* 6.
Thlaſpi montanum primum peltatum. *Cluſ. hiſt. CXXX.*
Thlaſpi pannonicum. *Lob. ic.* 219.
Thlaſpi montanum, glaſti folio. *Bauh. pin.* 106.
Thlaſpi folio alliariæ. *Bauh. hiſt.* 2. *pag.* 932.
Thlaſpi montanum monoſpermum glaſti folio abſque ſepto medio. *Moris. hiſt.* 2. *p.* 298. *ſ.* 3. *t.* 18. *f.* 34.

Radix tenuis, ramoſa, albida, longa, perennis, lenta, in ſumma ſæpe tellure pergens, plantulas novellas profert quotannis aliquot, proximo tandem anno cauleſcentes & florigeras. Folia primi anni longe petiolata, ovata vel magis ſubrotunda, obtuſa, integra, glabra, ex glauco virentia, allium olentia. Folia ſecundi anni caulina ovata vel magis lanceolata, acutiuſcula, amplexicaulia, alterna, infima quandoque in petiolum attenuata, cæterum ſimilia prioribus. Caulis teres, glaber, ſuperne ſubramoſus, ſuberectus, ſemipedalis vel triplo longior. Racemi terminales & ex ſummis foliis pauci axillares,

co-

corymbosi, erecti. Petala nivea, calyce duplo longiora, ungue brevi donata, laminis patentissimis & amplis. Calyx pallet. Silicula orbicularis, plana, stylo superstite sæpe instructa, membranacea & subpellucida, semen ut plurimum unicum, rarius duo, includit; nec dehiscit. Crescit in saxosis montosis. Floret Majo & Junio. Tabula plantam sylvestrem majorem exhibet.

TABULA CENTESIMA VIGESIMA QUARTA.

CERINTHE MINOR. *Linn. syst. pag.* 147. *Bauh. pin.* 258.
Cerinthe glabra. *Scop. carn. vol.* 1. *pag.* 128.
Cerinthe quorumdam minor, flavo flore. *Clus. hist. CLXVIII.*

Dum in cultæ plantæ ætatem indagavi, frequentius annua fuit. Alia erant etiam individua, quæ autumno ex delapsis seminibus enata, hyemem superarunt, proxima æstate flores tulerunt fructusque, & postea interierunt. Vere perennem non vidi. In sylvestribus difficilis fuit indagatio, nec certa. Radix albida est aut fuscescens, & ramosa. Caulis unus alterve teres & ramosus erigitur, aut adscendit. Folia radicalia in petiolum angustata & obverse ovata; caulina amplexicaulia; omnia obtusa, integra, subtus glauca, supra magis virentia maculisque pallidis ut plurimum adspersa, nec unquam ad oras ciliata aut ex inferiore parte pilis aspera, ut exhinc & aliunde austriaca hæc planta ab helvetica Halleriana num. 602 descripta differre omnino videatur. Flores ex pedunculis solitariis & axillaribus, omnes eodem versi, propendent. Rami florigeri paulatim elongantur admodum, cujusmodi a tergo conspectus separatim exhibetur. Calycis pentaphylli persistentis & cum aliqua flavedine ex glauco virentis foliola sunt erecta, acuta, conniventia in tubum oblongum, post corollam delapsam adhuc increscentia, valde inæqualia; exteriora successive multo latiora & ovata, vel etiam subcordata; interiora lanceolata vel magis oblonga. Petalum totum sine ulla macula flavum, tubulosum, basi & apice contractius, obsoletissime quinquesulcatum, calyce paulo longius, deciduum, ferme ad medietatem usque quinquefidum; laciniis ex oblongo lanceolatis, acuminatis, concavis, erectis & ad apicem convergentibus, ut forment conum. Faux nuda & pervia est. Antheræ rigidæ, acuminatæ, basi bifidæ, situ erectæ, dorso infra medietatem filamentis insertæ, longitudine ferme limbi corollæ, luteæ, post pollen explosum fuscæ. Germina duo, apice bifida. Semina duo, ex subrotundo ovata, bidentata, bisulcata, nitida, nigra, bilocularia. Nuclei albi. Tota planta glabra est. Floret totam æstatem. Crescit frequens in agris. Ramus fructiger a dorso depictus adstat. Tum calyx expansus, corolla integra, eadem discissa cum staminibus hinc in conspectum prodeuntibus, semen, idemque transversim dissectum. Nimiopere hæc planta discrepat a Cerinthe Linnæi majore, quam quæ uniri in unam speciem cum hac possit.

TABULA CENTESIMA VIGESIMA QUINTA.

VERBASCUM PHOENICEUM. *Linn. syst. pag.* 169. *Scop. carn.* 1. *p.* 156.
Verbascum flore cæruleo vel purpureo. *Bauh. hist.* 3. *pag.* 875.
Blattaria purpurea. *Bauh. pin.* 241.
Blattaria perennis, flore violaceo. *Moris. hist.* 2. *pag.* 488. *s.* 5. *t.* 9. *f.* 1.

Radix perennis, ramosa, teres, calami crassitie aut crassior, foris nigrescens, intus albicans, inodora, & saporis pauci nec grati, caulem gignit angulatum, erectum, foliosum, villosum, simplicissimum vel ramis auctum. Racemus caulem ramosque termi-

nat aphyllus, rarus, erectus, villosus, fuscus, subviscidus, tandem pedalis vel altior. Pedunculi graciles, vix unciales, rariter pilosi, stipulaque lanceolata & parva suffulti, horizontaliter patent. Calyx ad basin fere usque dividitur in lacinias lanceolatas acutas villosas planas patentissimas & subæquales. Petali rotati & eleganter saturateque violacea purpura tincti laciniæ sunt subrotundæ, quarum duæ superiores labium veluti constituunt superius, tres autem inferiores duplo majores inferius. Filamenta purpurea barbam gerunt concolorem, ut tamen superior pars in tribus superioribus simul brevioribus alba fit. Antheræ nigricantes continent pollen fulvum. Stylus purpureus, infra stamina situs, stigma viride habet. Folia sunt oblonga, acutiuscula, obsolete & inæqualiter crenata, obscure pilosa, scabriuscula, atrovirentia cum venis sæpe purpurascentibus, infima petiolata, reliqua sessilia, summa in bracteas successive minores abeuntia. Rara crescit ad frutices & margines sylvarum. Floret Majo & Junio.

TABULA CENTESIMA VIGESIMA SEXTA.

HYACINTHUS COMOSUS. *Linn. syst. pag.* 247. *mant.* 366. *Scop. carn.* 1. *pag.* 252.
Hyacinthus. *Cam. epit.* 798.
Hyacinthus spica longissima; floribus superioribus sterilibus, erectis; inferioribus fœcundis, patulis. *Hall. hist. helv. num.* 1247.
Hyacinthus comosus major. *Clus. hist.* 180.
Hyacinthus comosus major purpureus. *Bauh. pin.* 42.
Hyacinthus maximus botryoides, coma cærulea. *Bauh. hist.* 2. *pag.* 574.
Hyacinthus Dioscoridis comosus major. *Lob. ic.* 106.

Bulbus ex ovato subrotundus, albus, ex squamis arctissime imbricatis carnosus, radiculas ex basi more solito fundit. Folia sunt plura, sublinearia, carinata, erectiuscula, pedalia vel longiora, subacuta. Scapus aphyllus, teres, calamum crassus, pedem vel sesquipedem altus, & ad duas tertias partes floriger, inferne interdum punctis purpureo-fuscis variegatur. Pedunculi proprii omnino numerosi, rariter positi, ad apicem densius coacervati, semunciales, horizontaliter patentes, egrediuntur singuli veluti e foveola scapi ibidem intropressi. Bractearum dumtaxat conspiciuntur rudimenta. Flores sunt duplices. Inferiores & subsequi fordide pallent, seminaque proferunt. Superiores una cum scapi sua parte pedunculisque propriis multo magis hic elongatis eleganter violacei sunt, & steriles. Prioribus corollæ oblongæ sunt, obsolete angulatæ, ad apicem magis angulatum ampliatumque depressæ, ad basin minime ventricosæ, ore obscure dentato nigricante parvo & contracto. Filamentis, quæ alterna breviora, insident antheræ fuscæ. In germine ovato & non profunde sexsulcato nullum porum melliferum detegere valeo, nec magis melluginem intra petalum ullam. Flores steriles destituuntur & pistillo & staminibus. Semina in quolibet loculamento continentur gemina, atra, subrotunda, & parum angulata. Tota planta glabra est & inodora. Crescit abunde in arvis, inter segetes, adspectu speciosa. Floret Majo & Junio. Fructescit Julio & Augusto.

TABULA CENTESIMA VIGESIMA SEPTIMA.

CARDUUS SERRATULOIDES. *Linn. syst. pag.* 530. *Jacq. vind. pag.* 281.
Carduus calycibus inermibus acutis, foliis utrinque viridibus firmis integerrimis inæqualiter ciliatis. *Gmel. sib.* 2. *pag.* 52. *t.* 22. & 23. *f.* 1.

Cir-

Cirsium serratuloides. *Scop. carn.* 2. *pag.* 127.
Cirsium pannonicum primum pratense. *Clus. hist.* CXLVIII.
Cirsium angustifolium non laciniatum. *Bauh. hist.* 377.

Ex radice perenni, inæquali, brevi, foris fusca, intus albida, fibris longis crassisque aucta, caulis erigitur solitarius, sesquipedalis vel duplo altior, simplex, uniflorus aut in pedunculos paucos elongatos erectosque divisus, striatus, sæpius flexuosus, arachnoideo-lanuginosus, ad dimidiam circiter altitudinem foliosus, cæterum fere aphyllus, & obscure purpurascens. Folia caulina sunt longe lanceolata, semiamplexicaulia, acuminata, erecta, facie virentia pilosa & scabra, dorso arachnoideo-lanuginosa & pallentiora, crassiuscula, obsolete serrulata & ciliata spinulis innocuis, infima obtusiora & obsolete decurrentia, superiora gradatim minora, tandem minima. Radicalia sunt similia, sed versus basin angustata. Calycis ovati squamæ acutæ, inferne sublanuginosæ, subglutinosæ, & atrovirentes, gibbum in dorso gerunt longitudinalem glandulosum & purpureum. Flosculi purpurascunt. Semina pallida nitidaque coronantur pappo plumoso. Planta culta evadit multicaulis; superne in pedunculos quinque vel sex dispescitur longos, atque hos etiam quandoque divisos; & folia habet majora, maxima novempollicaria, magis denticulata, & inferiora manifestius decurrentia. Cætera perstant omnia. Crescit in montosis asperis.

TABULA CENTESIMA VIGESIMA OCTAVA.

MYAGRUM SAXATILE. *Lin. syst. pag.* 431. *Jacq. vindob.* 257.
Alyssum alpinum. *Scop. carn.* 2. *pag.* 9.
Alyssum foliis radicalibus scabris, petiolatis, ovatis, dentatis; caule subnudo, flexuoso. *Hall. hist. helv. num.* 490.
Alysson alpinum, foliis circa radicem subovatis, serratis, in orbem circumactis. *Seg. ver.* 1. *pag.* 378.
Nasturtium saxatile. *Crantz. fasc. p.* 14. *t.* 1. *f.* 2.
Thlaspi petræum myagrodes. *Pon. bald. apud Clus. hist.* CCCXXXVII.
Thlaspi tertium, saxatile. *Cam. epit.* 338.
Thlaspi alpinum majus capitulis rotundis. *Bauh. prodr.* 49.
Thlaspi alpinum minus capitulo rotundo. *Bauh. prodr.* 48.
Thlaspi foliis globulariæ affinis, seu Alsinefolia cum myagri foliis. *Bauh. hist.* 2. *pag.* 926.

Ex radice perenni, fusca longaque folia enascuntur plurima in orbem posita, obverse lanceolata inque petiolum sensim angustata, obtusa, crassiuscula, punctis brevissime pilosis exasperata, inæqualiter dentata aut incisa, etiam rarius integerrima, circiter uncialia. Caulina sunt magis linearia, superiora integerrima, acuta, & lævia. Vere pinnata nulla vidi. Caulis apud nos plerumque unicus, gracilis, glaber, semipedalis vel paulo longior, erectus, subangulatus, subflexuosus, simplicissimus vel ramosus, cum virore purpurascit. Rara tamen individua vidi multicaulia, altiora, & multo ramosiora altioraque. Racemi rari & corymbosi eriguntur, pedunculis propriis tenuibus & semipollicaribus. Calyx ex albo flavescit. Petala sunt nivea, patentissima, calyce duplo longiora, & ungue brevissimo instructa. Filamenta duo longiora, sibi contigua adscendunt recta ad altitudinem ferme germinis, hinc vero incurvantur deorsum versus germinis latera, ubi locantur filamenta breviora in arcum inflexa. Filamenta autem bifurcata hisce annis non vidi, an minus recte olim examinata? Germen subrotundum stylo crasso brevi coronatur. Stigma est capitatum & obtusum. Siliculæ subrotundæ, parum compressæ, stylo superstite præditæ, biloculares, bivalves & glabræ semina parva continent in quolibet loculamen-

mento circiter dena. Creſcit in rupibus alpinis & ſubalpinis. Floret Majo & ſequentibus. In margine piſtillum cum ſtaminibus ad microſcopium auctum repræſentatur.

TABULA CENTESIMA VIGESIMA NONA.

NEPETA PANNONICA. *Linn. ſyſt. pag.* 390.
Nepeta paniculata. *Crantz. faſc. pag.* 270.
Nepeta pannonica major & elatior. *Moris. hiſt.* 3. *pag.* 415. *ſ.* 11. *t.* 6. *f.* 6.
Mentha montana verticillata. *Baub. pin.* 227.
Menthaſtrum montanum primum. *Cluſ. hiſt. XXXII.*

Odor toti plantæ eſt fortiter aromaticus & ingratus. Radix perennis, ramoſa, lignoſa, calami craſſitie vel ultra, foris fuſca, multiceps, extremitates habet obſolete tuberoſas vel potius nodoſas, uti ex adpicto radicis crure aliquo elucet. Caules plures eriguntur ad trium quatuorve pedum altitudinem, tetragoni, ſulcati, glabriuſculi, ex oppoſitis ramis paniculati, medulla alba cavaque interne obducti. Folia ſunt oblonga, obtuſa, vix baſi cordata, obtuſe ſerrata, glabra; inferiora longius, ſuperiora breviſſime petiolata; ad racemos ſucceſſive minora, tandem omnium minima, ut iſti tunc aphylli credi poſſent. Racemi axillares & oppoſiti per dichotomiam contractam flores ſuſtinent circiter vicenos. Bracteæ ſunt ſubſetaceæ. Calyx eſt villoſiuſculus & ſtriatus. Corolla magis minusve rubeſcit, in culta planta multo ſaturatius, elegantiusque ſimul punctata evadit. Galea obtuſa erecta bifidaque lacinias habet oblongas & planas. Labium inferius, utrinque piloſum, interne ad faucem punctis cæruleis variegatur. Calyx in fructu eſt ovatus. Semina nigreſcunt. Floret imprimis Auguſto. Creſcit ad radices montium ad ſylvarum margines, haud multum obvia. Maxima intercedit hanc inter & Nepetam nudam affinitas, ut, niſi florentes, vix diſtinguantur. Tum etiam ambæ, dum a magis ſolito recedunt habitu, communem aliquem induunt interdum, quo magis confunduntur. In foliis verum diſcrimen non detexi. Sed in nuda nunquam obſervavi ramos adeo virgatos, quales hos ſemper pannonica habet. In nuda corollas ſemper inveni immaculate albas; punctis variegatas, rubellasque ut plurimum, in pannonica. Conſtantiſſima diverſitas eſt, eaque facile obſervabilis, in petali labello inferiore. Hujus lacinia intermedia in Nepeta nuda eſt ſemper plana cum lateribus magis minusve reverſis; in pannonica autem eſt perpetuo inſigniter concava & ſaccata.

TABULA CENTESIMA TRIGESIMA.

DORONICUM AUSTRIACUM.
Doronicum ſeptimum, auſtriacum tertium. *Cluſ. hiſt. XIX.*
Doronicum maximum, foliis caulem amplexantibus. *Bauh. pin.* 185.

Radix perennis, teres, inæqualis, ſubnodoſa, intorta, duasve tresve uncias longa, ſine præmorſo, ſubhorizontalis, fibris albidis teretibus longisque copioſe onerata, ſordide pallens, inodora, ſaporis ſubaromatici, nec grati, nec ullo modo ſcorpioides, ex capite caulem profert, ejusdemque poſt interitum ultra parumper pergit, atque ſic annuatim protrudit alium, plures autem, ſi in plura ſimilia capita dispeſcitur. Caulis ipſe erigitur ad trium pedum altitudinem, ſtriatus, ſubangulatus, fiſtuloſus, ſubvilloſus, ſimpliciſſimus & uniflorus, aut ſuperne ex alis foliorum ramos unifloros vel paucifloros emittens ab uno ad decem. Folia ſunt ovata; infima quandoque late cordata & obtuſa, cujusmodi adſtat in margine; denticulata, acuta, venoſa, utrinque villoſa, mollia, nec tamen craſ-

ſa,

ſa, in individuis majoribus inferiora ſæpe novempollicaria, petiolo ampliter auriculato & amplexicauli, in inferioribus anguſtiore. Caulina ſumma ſunt lanceolata ac ſeſſilia. Flos fere planus & inodorus depicto interdum duplo minor eſt. Calycis patentiſſimi foliola a viginti quinque ad quadraginta ſunt anguſte lanceolato-acuminata, plana, villoſa, virentia, ſubæqualia, corollæ radio duplo breviora, ſeriei duplicis. Floſculi radii ligulati, elongate ovales, bi-vel trilineatæ, totidem in denticulos emarginatæ, patentiſſimæ, tubo præditæ breviſſimo, numero variæ plus minus triginta. Filamenta habent a duobus ad quinque, capillaria, tubo duplo longiora, antheris deſtituta. Stylus filiformis pallet cum ſtigmatibus geminis reflexis luteis. Corollulæ diſci infundibuliformes ſunt cum limbi quinquefidi laciniis ſubovatis & patulis. Anthera lutea lineis longitudinalibus quinque fuſcis notatur. Piſtillum priori ſimile eſt. Receptaculum convexum villis albis denſe obſidetur. Semina oblonga, teretia, ſuperne paulo latiora, fere decemſtriata, hirſutula, ſunt in radio nuda; in diſco autem coronantur pappo piloſo ſeſſili. Creſcit ad margines ſylvarum ſubalpinarum. Floret Auguſto. In horto culta floret initio Junii. Depingitur in tabula caulis pars ſuperior cum radice. Tum ſemen in genuino volumine papposum; ſemenque idem, pappo avulſo, auctum, ſed caſu inverſe ſculptum. Foliorum villoſitas tantilla eſt, ut neglecta fuerit in figura. A Doronico Pardalianche diverſiſſima planta eſt, imprimis foliorum tenuitate & minore hirſutie, quam maxime autem radice, diſtinguenda.

TABULA CENTESIMA TRIGESIMA PRIMA.

LEPIDIUM PETRÆUM. *Linn. ſyſt. pag.* 433.
Lepidium procumbens. *Gouan. ill. pag.* 40.
Lepidium Linnæi. *Crantz. faſc. pag.* 9. *t.* 2. *f.* 4. & 5.
Naſturtium foliis pinnatis; radicalibus ovatis, lanceolatis; caulinis linearibus. *Hall. hiſt. helv. num.* 515.
Naſturtium pumilum vernum. *Bauh. pin.* 105.
Cardamine puſilla ſaxatilis montana diſcoides. *Col. ecphr.* 1. *pag.* 274. *t.* 273.

Plantula tota glabriuſcula eſt. Radix annua fibroſa albidaque caulem promit unicum rariſſime, plerumque autem plures ſive caulem in ipſa baſi ramoſe diviſum, ex viridi purpuraſcentes, teretes, ab una ad quatuor uncias altos, laterales ſæpe dejectos & veluti procumbentes, frequenter parum ramoſos. Folia ſunt, tam radicalia omnia quam caulina & ramea, pinnata, atrovirentia, ſapore prædita congenerum non forti; foliolis ellipticis, utrinque acuminatis, integerrimis, craſſulis, ſubpetiolatis, a paribus ſex ad duodecim cum terminante impari. Rami & cauliculi abeunt in corymbos denſos, in racemos longiores denique productos. Flores ſunt exigui. Calycis patentiſſimi foliola ſunt ſubovata, obtuſiuſcula, admodum concava, virentia cum margine tenuiore albo purpureove. Petala æque patentia, longitudine etiam calycis, eodemque anguſtiora, alba, plana, ſpathulata, ſæpius integerrima, interdum ſunt obſoletius emarginata. Filamenta ſex, pallida, patulaque corollam ferme æquant. Antheræ ex luteo ſordent, exploſæ fuſceſcunt. Germen ovatum parum comprimitur. Stylus vix adeſt ullus. Stigma obtuſum marginem habet ciliatum. Silicula late ovata, horiſontalis, obtuſa, ſubtus convexa, & ſupra plana, in valvulas aperitur carinatas, utrinque ſemina includens gemina aurantiaca & late ovata. Creſcit in collibus ſaxoſis, & ſylvis cæduis montanis. Florere incipit ſub finem Martii. Majo ſemina ſunt matura. Tabula repræſentat quatuor variantes plantulas, quarum una ſemine eſt maturo prægnans; dein florem auctum. Planta, ipſo illuſtri Linnæo ante plures annos in litteris annuente, Lepidium ipſius petræum eſt; quare ſub hoc titulo propoſui, etiamſi minus in hanc deſcriptio plantulæ, caulem poſſidere digiti longitudine absque ramis dictæ in itinere Oelandico, cadat. Petræum hoc cum procumbente Linnæa-

næano clariſſimus Gouan conjungit; ſed procumbenti ſuo Linnæus in Mantiſſæ pagina 424 tribuit folia, a noſtro Lepidio aliena.

TABULA CENTESIMA TRIGESIMA SECUNDA.

RESEDA PHYTEUMA. *Linn. ſyſt. pag.* 330. *Scop. carn.* 1. *pag.* 332.

Reſeda foliis radicalibus integris, caulinis integris & ſemitrilobis, calycibus ſexfidis, florem ſuperantibus. *Hall. hiſt. helv. num.* 1057.

Reſeda minor vulgaris. & Reſeda minor vulgaris, folio minus inciſo. & Reſeda minor vulgaris, foliis integris. *Tourn. inſt. pag.* 423.

Reſedæ affinis Phyteuma. *Bauh. pin.* 100. *prodr.* 42.

Phyteuma Monſpelienſium. *Lob. ic.* 718. *Bauh. hiſt.* 3. *pag.* 386.

Erucago apula trifida & quinquefolia. *Col. ecphr.* 267. *t.* 269.

Radix annua, ramoſa, ſubalbida, calamum craſſa, & leviſſimo armoraciæ ſapore donata, caules producit plures, adſcendentes, ramoſos, palmares, vel pedales, ſtriato-angulatos, & valde parum villoſos. Folia ſunt obverſe lanceolata, glabra, obtuſiſſima, baſi veluti attenuata in petiolum, alterna, aut integerrima omnia, aut in aliis individuis pauca ſimul magis minusve bilobata aut trilobata, cujusmodi folia in margine exhibentur. Rami terminantur in racemos erectos. Bracteæ ſunt ſetaceæ. Pedunculi patent. Flores ſuaveolentiam aliquam habent. Calyx in flore ſe explicante corollam haud ſuperat admodum, ſed ilico excreſcere pergit in maximum. Conſtat foliolis ſenis, oblongis vel ellipticis, obtuſis, planis, glabris, patentiſſimis. Petala ſunt quatuor, nivea, ſubrotunda, exigua, ſubciliata, dentato-emarginata, in arcum flexa & concava; quorum duo ſuperiora abeunt in cornu bifidum erectum diviſumque in lacinias ſubulatas acutas numeroque varias; lateralia duo minora emittunt cornu ſimile, ſed ſimplex, nec bifidum. Inter petala ſuprema & genitalia locatur planities pallide virens. Filamenta circiter duodena coloris ſunt carnei. Antheræ flavent. Germen ovatum ſulcatumque in tres breviſſimos deſinit ſtylos. Capſula glabra, magna, ovata, ſexangularis, tumida, & pendula, hiat ore tridentato. Semina ovata nigreſcunt cum hilo pallido. Creſcit in arvis. Floret æſtate. Tabula ad marginem ſiſtit folia variantia; floremque auctum.

TABULA CENTESIMA TRIGESIMA TERTIA.

LYTHRUM HYSSOPIFOLIA. *Linn. ſyſt. pag.* 329. *mant.* 392. *Scop. carn.* 1. *pag.* 330.

Hyſſopifolia. *Bauh. pin.* 218.

Hyſſopifolia aquatica. *Bauh. hiſt.* 3. *poſt* 780.

Salicaria foliis linearibus, floribus per alas ſeſſilibus. *Hall. hiſt. helv. num.* 855. *ad Rupp. jen. p.* 147. *t.* 6. *f.* 3.

Lyſimachia rubra minima. *Cluſ. hiſt.* LIII?

Annua & fibroſa radix caulem promit, jam ab ipſo ſæpe exortu ramoſum, ut tunc planta multicaulis videatur, cæterum ſuperne ſimpliciſſimum, baſi teretem rubrum & procumbentem magis magisque, hinc adſcendentem. Rami ſimiles. Folia totam obſident plantam, inordinate alternantia, ex lanceolato oblonga, acuta, integerrima, ſubſeſſilia, ferme venis deſtituta, pollicaria, patula, manſa mucilaginoſa. Flores ſolitarii, quandoque gemini, in alis foliorum locantur ſubſeſſiles. Calyx infundibuliformis & ſtriatus patet margine decem- vel duodecimdentato: denticulis alternis lanceolatis & acutis; alternis

aliis

aliis subrotundis cum parvo acumine & brevissimis. Calyces fructiferi caulibus apprimuntur. Petala ovalia purpurea & plana adsunt quina vel sena. Filamenta ex imo calyce oriuntur sex albida, ejusdem ordinis; nec alia superiora adsunt. Antheræ flavent. Stigma est capitatum. Capsula oblonga, obtusa, tetragona, torulosa, & bilocularis, ita calycem replet, ut nequeat eximi. Semina ovata, minuta, angulata, nitida, plurima, & obscure flavescentia disponuntur in quolibet loculamento duplici serie, sed nullo inter se distincta dissepimento. Tota planta glabra est. Crescit ad scrobes. Floret Julio & Augusto, semina perficiens Octobri.

TABULA CENTESIMA TRIGESIMA QUARTA.

INULA GERMANICA. *Linn. syst. pag.* 558.

Aster thuringiacus altissimus latifolius montanus, flore luteo parvo. *Hall. ad Rupp. jen.* 181.

Aster foliis lanceolatis amplexicaulibus, oris reflexis, ramis multifloris, calycibus oblongis laxis. *Gmel. sib.* 2. *p.* 181. *t.* 78. *f.* 1.

Conyzæ affinis Germanica. *Bauh. pin.* 266. *Moris. hist.* 3. *s.* 7. *t.* 19. *f.* 26.

Conyzis affinis herba vulneraria, sive Solidago sarracenica tertia Trago, hirsuta. *Bauh. hist.* 2. *pag.* 1051.

Eupatorium germanicum vulnerarium foliis crenatis, flore luteo. *Moris. hist.* 3. *p.* 99.

Radix perennis, lignosa, teres, stipulis instructa lanceolatis, & saporis ingrati, longe per superficiem telluris serpit, hic illic in terram fibrillas agens, & ex apice ad angulum rectum attollens caulem plerumque unicum, pedalem, simplicem, erectum, teretem, annuum, sublanuginosum, & superne ex alis ultimorum foliorum ramosum sicque flores fasciculatos gerentem. Folia sunt ex lanceolato oblonga, acutiuscula cum mucrone, semiamplexicaulia, scabriuscula, minutissime rariterque denticulata, alterna, inferiora veluti glabra, omnia autem ad microscopium pilis utrinque albidis arachnoideis appressis dense vestita, nec aliter recurva aut ad oras reflexa. Calyx cylindricus constat squamis duplicibus. Exteriores sunt plurimæ, lanceolatæ, acutæ, erectæ cum apice recurvato, infra hunc puncto nigricante insignitæ, pallide virentes, subvillosæ, imbricatæ, diversæ altitudinis, infimæ majores, nec laxæ. Squamæ intimæ sunt lineares, acutæ, nitidæ, totæ erectæ, submembranaceæ, paleisque similes. Flosculi sunt lutei. Fæmineorum in radio ligulæ oblongæ, acutæ, & bi-aut tridentatæ. Stigmata longa patent. Hermaphroditis corollæ limbus est quinquefidus, acutus & erectus. Antheræ quinque in cylindrum connascuntur superne quinquedentatum, basi in decem setas exeuntem. Semina flosculorum omnium pappo coronantur simplice, sessili, quintuplo longiori. Receptaculum est conicum, punctatum & nudum. Rara crescit in fruticosis montosis asperis. Floret Julio. Perficit semina Septembri.

TABULA CENTESIMA TRIGESIMA QUINTA.

GENTIANA ACAULIS. *Linn. syst. p.* 199. *Scop. carn.* 1. *pag.* 180.

Gentiana foliis lanceolatis, caule unifloro; flore maximo campaniformi. *Hall. hist. helv. num.* 642.

Gentiana quinta, sive Gentianella major verna. *Clus. hist.* 314.

Gentiana alpina minima. *Gesn. num.* 86. *tab.* 27.

Gentiana alpina magno flore. *Bauh. hist.* 3. *p.* 523.

Gentianella helvetica. *Lob. ic.* 310.
Gentianella alpina magno flore latifolia & anguſtifolia. *Baub. pin.* 187.

Ex radice amara, perenni, cum flavedine fuſceſcente, & per ætatem multicipite, roſulæ egrediuntur foliorum lanceolatorum, acutorum, integerrimorum, ſeſſilium, craſſorum, firmorum, glabrorumque; ex quorum centro caulis aſſurgit angulatus, compreſſus, ſimpliciſſimus, uniflorus, ornatus foliis oppoſitis pauciſſimis ſeſſilibus ſummis concavis, unam alteramve unciam longus, ſæpe vix ullus, quandoque reclinatus. Flos terminalis, erectus, ſeſſilis, inodorus, ſpecioſus, ratione plantulæ maximus. Calyx atrovi-ret, ſubcampanulatus, glaber, quinquangulatus, ſemiquinquefidus: laciniis lanceolatis acuminatis, erectis. Corolla ſaturatiſſime cærulea, ex infundibuliformi campanulata, interne infra medium pallidior & ex cyaneo punctata, limbo quinquefido patente, laciniis brevibus, latis, acutis, diſtantibus. Piſtillum, uti in ſequente pannonica. Filamenta pallent. Antheræ luteæ coaleſcunt in exploſione pollinis. Capſula fuſiformis plurima continet ſemina parva & inæqualia. Creſcit in ſummis alpibus, ubi floret initio Auguſti. Exhibui in tabula cum plantam cauleſcentem, tum acaulem; capſulam maturam, & ſemen.

TABULA CENTESIMA TRIGESIMA SEXTA.

GENTIANA PANNONICA. *Scop. carn.* 1. *pag.* 182.
Gentiana punctata. *Jacq. obs. bot.* 2. *p.* 17. *tab.* 39.
Gentiana major purpureo flore prima. *Cluſ. hiſt.* 312. *Barr. ic.* 64.

Dubitanter in Enumeratione Stirpium Vindobonenſium Gentianam hanc, ſpecioſum alpium noſtratum ornamentum, propoſueram, ac ſi ad Gentianam purpuream Linnæi pertinuiſſet, tunc temporis mihi ignotam. Poſtea ad punctatam retuleram, vix magis certus, celeberrimi Linnæi conjectura ductus. Nunc ſequor clariſſimum Scopoli, qui novam in altera Floræ Carniolicæ editione pronuntiavit. Poſſideo jam Hallerianæ plantæ num. 638 ſpecimina, ab ipſo illuſtri viro communicata. Habeo, & vidi vivam Gentianam majorem pallido flore punctis diſtincto ex montibus Sileſiacis, cujus noſter Cluſius meminit loco citato, a Cromero ſibi transmiſſæ. Vidi eandem recentem ex alpibus Carpaticis ab amiciſſimo Franciſco Joſepho Lipp adlatam; tum miſſam ex Tyroli. Atque examinatas invenio Helveticam, Tyrolenſem, Sileſiacam Carpaticamque plantam unam eandemque eſſe, corolla ſexfida in omnibus meis ſpeciminibus gaudentes; calyce ad mentem Linnæi non ſpathaceo, ſed, qualis in pannonica eſt, diviſo ſexfidoque, a Gentiana purpurea diverſas; quas a pannonica diſtinguo corolla, quam in hac, minore & ex luteo pallente. Nunquam hoc colore apud nos planta eſt, quæ frequentiſſima tamen alpes incolit. An noſtrati concolor in aliis regionibus viſa fuit? Noſtræ plantæ toti glabræ nitidæque caulis ſemipedalis, vel bipedalis, teres, etiam ſubangulatus, erectus, digitumque baſi craſſus, recta aſſurgit ex radicis perennis ea parte, qua folia præteriti anni caput vel gemmam novam formaverunt. Illa, pro ætate varie craſſa, horizontaliter ſolet ſub terra procedere, vel etiam oblique deſcendere, ſimpliciſſima longaque aut in crura pauca diviſa, foris flaveſcens, intus albicans, ſaporis intenſe amari. Baſin caulis veſtiunt ſquamæ vaginantes, ore bifido trifidove. Folia ſunt oppoſita, late ovata vel lanceolata (latitudine enim admodum ludunt,) acuta, integerrima, læte virentia, ſubplicata, quinque nervis in dorſo eminentibus pallidiſque munita, attenuata veluti in petiolos connatos, ſuperiora magis ſeſſilia. Flores breviſſime pedunculati axillis inſident utrinque terni, quaterni vel quini, raro plures, & verticillos formant, ſuffultos bracteis foliorum ſimilibus. Verticillus ſummus terminalis e floribus numeroſioribus componi ſolet; & eſt hic in plantis minoribus ſæpe ſolus. Cæteroquin duo vel tres verticilli caulem decorant. Calyx campanulatus, laxus, tenuis, cum virore pallens, obſolete hexagonus, circa medietatem in lacinias divi-

di-

ditur ut plurimum totidem, quot sunt laciniæ corollæ, deficientes tamen nonnunquam aliquas, lanceolatas, acutas, patentes, oppositas duas majores, distantes, ut sinus interjecti sint plani. Corollæ magnæ & elegantis tubus ad basin ipsam teres, hinc in infundibuliformem figuram angulatamque assurgit ad altitudinem usque calycis; hic campanulatus evadit, tandemque in lacinias sex vel septem, nunquam a me visas quinque, dispescitur, quæ sunt subrotundæ, obtusissimæ, erectæ, & origine distantes, partibus intermediis introrsum productis in plicam. Basis corollæ exterior & totus tubus internus cum aliqua flavedine pallent. Reliqua corolla atropurpurea est. Tota utrinque punctis atropurpureis saturatissimis variegatur. Stamina numerum laciniarum sæpe sequuntur. Antheræ longæ sulphureo sunt colore. Germen est compressum, elongate lanceolatum, basique quinquedentatum. Semina compressa. Crescit in subalpinis & alpinis. Floret Augusto & Septembri. Semina maturescunt Octobri. Adstant in margine seorsim calyx, semen, capsula & pars corollæ interne spectatæ.

TABULA CENTESIMA TRIGESIMA SEPTIMA.

LEPIDIUM ALPINUM. *Linn. syst. pag.* 433. *Jacq. vindob. pag.* 258.
Lepidium Halleri. *Crantz. fasc. pag.* 8. *t.* 1. *f.* 3.
Lepidium foliis pinnatis; pinnis ovatis, æqualibus. *Hall. hist. helv. num.* 516.
Draba Nasturtiolum. *Scop. carn.* 2. *pag.* 8.
Cardamine alpina tertia minima. *Clus. hist. CXXVIII.*
Nasturtiolum tenuissime divisum. *Bauh. hist.* 2. *pag.* 918. *Bauh. pin.* 105.

Radix albicans, tenuis, perennis, fibrillis aucta, simplex aut rarius divisa, sæpe profunde inter saxa penetrat, ætate multiceps, totidemque cespitose cauliculos producit. Hi brevissimi, dense & frondose foliis alternis vestiti, scapum emittunt teretem, nudum, erectum, unam alteramve unciam altum, sustinentem flores corymbose racemosos. Folia sunt crassa, virentia; primo prodeuntia simplicia, ex ovato subrotunda, & ampliora; subsequa trifida, terminali majore; reliqua pinnata e duobus vel tribus paribus cum impari frequenter paulo majore: pinnulis integerrimis, lanceolatis, & ex ipsa continuata dilatataque costæ substantia ortis. Calycis foliola oblongiuscula valde patent. Petala lactea integerrima satisque ampla sunt. Stamina perpetuo adsunt sex tetradynama. Germen est ovato-oblongum. Stylus brevis coronatur stigmate obtuso & crassiusculo. Silicula ovata vel lanceolata compressaque acuminatur stylo brevi obtusoque, valvulas habet naviculares, & semina continet pauca. Tota plantula glabra est, & nasturtii prædita sapore. Crescit frequens in summis alpium jugis saxosis & udis, ubi pro varia nivis solutione floret a Majo ad Augustum. Adduntur in tabula capsula matura & semen.

TABULA CENTESIMA TRIGESIMA OCTAVA.

ORCHIS ORNITHIS.

Alpina raraque planta pro radice habet bulbos geminos, integros, oblongos, albidosque. Caulis subpedalis, foliosus, teres, supraque folia striatus, erigitur. Folia inferiora sunt sublinearia, acutiuscula, virentia, immaculata; superiora magis lanceolata, orta ex vagina caulem sub folii dorso reddente angulatum; omnino ut plurimum quatuor. Bracteæ sunt lanceolatæ, acuminatæ, pallide virentes, florum circiter longitudine, superiores paulatim breviores. Floribus odor est Orchidis odoratissimæ, at debilior. Germen intortum viret. Corolla tota albet. Petala duo exteriora lanceolata plana & reliquis longiora

ra ſtricte patent, utrinque ad latus reflexa, ut alas volantis aviculæ referant, unde triviale deſumpſi nomen. Tria interiora ovata, obtuſa, concava, erectaque in cucullum connivent; eſtque horum ſupremum paulo reliquis latius. Cornu nectarii tenue ſubulatumque incurvatur & ultra germen deſcendit ad duplum. Labellum propendet ſubrotundum, amplum, planum, obtuſum, margine trilobo. Cucullus ſubrotundus & bilocularis continet antheras obverſe ovatas & ſulphureas. Filamenta ſubulata albent. Floret Auguſto.

TABULA CENTESIMA TRIGESIMA NONA.

PEDICULARIS ſpica FOLIOSA. *Hall. hiſt. helv. num.* 317. *t.* 9. *f.* 2. *Linn. ſyſt. pag.* 407. *Jacq. vind. pag.* 252. *num.* 51. *Crantz. faſc. pag.* 313. *Scop. carn.* 1. *pag.* 440. *num.* 765.

Pedicularis alpina, filicis folio major. *Bauh. pin.* 163. *Seg. ver.* 3. *pag.* 123.

Pedicularis alpina flore luteo, radice nigra. *Bauh. hiſt.* 3. *pag.* 438.

Pedicularis major Dalechampii. *Bauh. hiſt.* 3. *pag.* 438.

Radix teres, intus albicans, foris ſordide pallens aut magis fuſca, inſipida, vix digiti minimi craſſitie, ſemipedalis, infra medium bifariam vel trifariam diviſa, rarius ſimpliciſſima, perennat. Caulis ſimpliciſſimus, teres, erectus, pedalis, vel altior, calamum craſſus, parumper fiſtuloſus, modo glaberrimus, modo pilis raris adſperſus; quandoque plures. Folia radicalia ſunt longe petiolata, ſubbipinnata, & pauca, ſæpius bina. Pinnulæ ſcilicet confluunt baſibus ſuis; cæterum alternæ, argute inciſo-ſerratæ, dorſo ſubpiloſæ, ad oras leviter revolutæ. Coſta primaria vel nuda eſt, vel pinnulas ſimplices, numero & ſitu varias, interjectas habet. Caulem infra ſpicam omnino pauciſſima folia decorant, ſæpe dumtaxat unicum alterumve. Cum hæc, tum ſpicæ infima, ſimili prioribus figura gaudent, ſolummodo minora. Quæ ſequuntur, floralia ſunt ſimpliciter pinnata ex pinnulis oblongis; quæ ſucceſſive magis confluentes in ſuperioribus, ſumma mere pinnatifida reddunt. Hæc longiora ultra flores eminent, preſſiſſimeque exorta, dum ex ſingulorum ala flos ſubſeſſilis egreditur, omnino viceni vel triceni, ſpicam denſam ſpecioſamque efformant. Petioli etiam interdum raris pilis ſunt ciliati. Calyx eſt ſubventricoſus; pentagonus, ut unus angulus ſuperne habeatur, ſint inferne quatuor; angulis hirſutis; ore lanato, quinquedentato, ferme æquali. Corolla ochroleuca, uncialis. Galea oblonga, obtuſiſſima, foris hirſuta, integra. Labii inferioris diſcus eſt bigibboſus; laciniæ tres, ſubrotundæ, planæ, integræ, & ſubæquales. Filamenta ſuperne hirſutiem habent. Styli apex galeam ſuperat. Semina ſunt angulata. Creſcit paſſim in herbidis ſubalpinis alpiniſque, locis magis depreſſis, ubi pro varia ſoli altitudine floret a Majo ad Auguſtum.

TABULA CENTESIMA QUADRAGESIMA.

PEDICULARIS INCARNATA. *Linn. ſyſt. pag.* 407.

Pedicularis roſtrato-ſpicata. *Crantz. faſc. pag.* 317.

Pedicularis foliis pinnatis, pinnis longis dentatis; floribus roſtratis ſpicatis; calycibus tomentoſis. *Hall. hiſt. helv. num.* 319.

Pedicularis foliis alternis, pinnis ſemipinnatis, floribus laxe & longiſſime ſpicatis. *Allion. pedem.* 1. *pag.* 54. *t.* 12. *f.* 2.

Pedicularis alpina purpurea ſtrigoſior, ſpica oblonga incana, floribus alternatis & per intervalla poſitis. *Burſ. apud Linn. amœn. acad.* 1. *pag.* 153.

Radix lignoſa foris nigricans & perennis fibrillas teretes longas albidasque emittit. Folia ſunt petiolata, pinnata, glabra, caulina alternantia: pinnis oblongis & pinnatifide diviſis in lacinias obtuſiuſculas, in majoribus foliis ad apicem denticulatas. Summæ pinnæ confluunt. Caulis unicus alterve, teres, nitidus, ſuperne purpuraſcens, & pedalis vel brevior, erigitur, in ſpicam definens raram aphyllam & longam. Bracteæ ſunt profunde trifidæ plerumque, & lineares. Flores inodori, inferiores magis diſtantes & pedunculati, ſuperiores ſeſſiles. Calyx atropurpureus, oblongus, ſubventricoſus, ſtriatus, quinquedentatus: denticulis lanceolato-acuminatis. Villus lanuginoſus albidus magis minusve obſidet ipſius caulis partem florentem, bracteas, & calycis ſtrias atque limbum. Hæc autem quandoque lanugo tantilla eſt, ut, niſi proxime oculis planta admoveatur, ægre appareat. Corollæ ex purpureo rubeſcentis & glabræ tubus ſubcylindraceus eſt. Galea compreſſa erectaque in roſtrum excurrit obtuſum, ſubulatum, longum, ad angulum rectum inflexum, ad verticemque parum fuſceſcens. Labium inferius amplum, & ſemitrifidum, ſæpiſſime verticaliter vertitur totum, ut laciniæ laterales ſurſum deorſumque ſpectent. Lacinia intermedia concava multo minor eſt lateralibus planis, quibus ad invicem accedentibus ferme tegitur. Filamenta carneo ſunt colore. Antheræ ovatæ baſique bifidæ in lateribus compreſſis pallent; in aliis nigreſcunt. Stylus ſaturata purpura tingitur. Capſula ovata, compreſſa imprimis ſuperne, glabra, parte antica magis rectilineari, unde ſubobliqua, continet ſemina circiter duodena, rufa, lanceolata, acuta, & angulata; quæ matureſcunt Septembri, dum planta floret Julio. Creſcit in alpium declivibus herbidis. Capſula & ſemen etiam ſeorſim delineantur.

TABULA CENTESIMA QUADRAGESIMA PRIMA.

ALLIUM FLAVUM. *Linn. ſyſt. pag.* 239. *mant.* 363.
Allium foliis teretibus, vagina bicorni, umbella lutea pendula. *Hall. opuſc. de all. num.* 24.
Allii montani quarti ſpecies prima. *Cluſ. hiſt.* 194.
Allium juncifolium bicorne luteum. *Rudb. el.* 2. *pag.* 157. *f.* 6.
Allium montanum bicorne flore pallido odoro. *Bauh. pin.* 75.

Bulbus ſimplex, ovatus, intus albus, leviſſimi cepæ odoris & ſaporis, externe tunicis emarcidis fuſceſcentibus tenuibusque veſtitur, raroque ex latere ſuperiore novum bulbillum generat. Caulis teres, ſolidus, tenuis, erectiuſculus, & æqualis, ad pedalem vel duplo majorem altitudinem attollitur. Folia radicalia & caulina ſunt teretia, gracilia, acuta, viridia, caule plerumque breviora, baſi vaginantia, ante floreſcentiam ſemper jam emarcida fuſceſcentia ac ſæpe deperdita, idque in culta æque ac ſylveſtri, vagina ſtriata. Spatha diphylla fit ex foliolis ex baſi latiuſcula & membranacea in cornu gracile abeuntibus, a tribus ad novem uncias longis, patentiſſimis aut reflexis. Umbellam laxam pedunculi formant plures, flaveſcentes, in ipſa floreſcentia penduli, in fructeſcentia erecti. Bulbilli in umbella adſunt nulli. Flos eſt obſolete triangularis & campanulatus. Petala erecta, oblonga, obtuſiſſima, concava, & flava cum obſoleta lineola media virente. Filamenta pallida, ſimplicia, filiformia, erecta, & antheris gravida luteis, corollam ad duplam longitudinem ſuperant. Stylus tandem corolla duplo longior evadit. Capſula pallida continet ſemina atra. Sub dio flores vix odorem habent; in ædes vero illati aſſervatique ſuaveolentiam adipiſcuntur inſignem; ut, dum florere planta incipit, una cum bulbo evulſa, & aquæ impoſita, per tres etiam hebdomodas florere atque odorem ſpargere pergat. Ad marginem exhibetur umbella in fructu. In montibus aſperis ſaxoſis & apricis creſcit, florens Julio & Auguſto, ſemina ferens Septembri.

TABULA CENTESIMA QUADRAGESIMA SECUNDA.

TORDYLIUM MAXIMUM. *Linn. ſyſt. pag.* 204. *Scop. carn.* 1. *pag.* 195. *Crantz. faſc.* 153. *Tourn. inſt.* 320.
Tordylium. *Riv. pent. irr. tab.* 1.
Caucalis major. *Cluſ. hiſt. CCII. Bauh. hiſt.* 3. *part.* 2. *pag.* 85.
Caucalis maxima, ſphondylii aculeato ſemine. *Bauh. pin.* 152.
Seſeli creticum majus. *Bauh. pin.* 161.
Seſeli creticum ſive Tordylion majus. *Lob. ic.* 737.

Semina, in horto ſata primo vere, producunt plantas, quæ eodem anno florent, ſed tarde, Octobri ſcilicet aut Novembri; fructum vero vix ad maturitatem perficere valent. Sylveſtres plantæ jam Julio atque Auguſto flores gerunt, fructus maturos Septembri; ut ſuſpicer, has ſubbiennales eſſe, earundem ſemina autumno germinare. Poſt abſolutam fructificationem omnes pereunt. Radix ſemipedalis vel longior, ramoſa, ſublignoſa, calamo craſſior, albicans, & ſapore prædita tandem ſubacri, caulem gignit teretem, ſtriato-ſulcatum, ſiſtuloſum, iſthmis interceptum ad nodos, erectum, a duobus ad quatuor pedes altum, verſus baſin pilis reflexis hiſpidum, cæterum una cum ramis ſcabrum. Folia ſunt pinnata cum terminante impari, utrinque villoſa & magis minuſve ſcabra. In radicalibus foliola ſunt utrinque tria vel quatuor, ſeſſilia, ſubovata, inæqualiter ſerrato-crenata, obtuſiſſima, extremo majore & ad baſin attenuato. In caulinis vagina petiolaris eſt brevis; coſta hiſpidula, antice ſulcata, dorſo ſtriata; pinnæ utrinque tres vel geminæ, ſubovatæ in inferioribus, lanceolatæ in ſuperioribus, ſerrato-inciſæ, extrema multo longiore. Radii ſtriati, plus minus deni, conſtituunt umbellam univerſalem erectam, planam, nec amplam, cui ſubjiciuntur involucri foliola a quinque ad decem, anguſta, acuminata, & ſtriata. Umbellulæ partiales planæ ac denſæ ſuffulciuntur foliolis plerumque ſenis, priorum fere ſimilibus, interioribus brevioribus. Calycis proprii denticuli duo exteriores magis elongantur. Germen pilis albidis hirſutum viret. Petala ante expanſionem purpuraſcunt, poſt illam ex ochroleuco albent. Extimorum floſculorum petalum extimum eſt maximum & profundiſſime bifidum; laciniis obverſe ovatis, obtuſiſſimis, planiſſimis & patentibus. Petalum laterale alterutrum vel utrumque laciniam priori petalo proximam etiam talem ſed paulo minorem habet, dum altera eſt lacinia breviſſima oblonga & reflexa. Inque hujusmodi lacinias geminas dividuntur petala duo reliqua, ante diviſionis locum erecta. Semina ſunt ſuborbicularia, quandoque paulo magis oblonga, compreſſo-plana, inodora, ſaporis pauci & ingrati, hinc æqualia, illinc margine conſpicua albido & undulato cum nucleo fuſco ſubaſpero & lineato. Creſcit in montoſis aſperis ſuffruticoſis. Ad marginem depingitur folium radicale; ſemen utrinque conſpectum; & auctus flos.

TABULA CENTESIMA QUADRAGESIMA TERTIA.

SESELI HIPPOMARATHRUM. *Linn. ſyſt. pag.* 215. *Jacq. vindob. pag.* 224. *Scop. carn.* 1. *pag.* 214.
Seſeli articulatum. *Cantz. faſc. p.* 205. *tab.* 5. *f.* 1. & 2.
Hippomarathrum. *Riv. pent. irr. tab.* 66. *Kram. el. p.* 82.
Saxifraga pannonica. *Cluſ. hiſt. CXCVI.*

Tota planta glaberrima eſt. Radix longa, lenta, ramoſa, digiti minimi craſſitie, intus albicans, externe ſordide cum aliqua flavedine pallens, & perennis, ſuperne dividitur in plura capita a foliorum præteritorum reliquiis capillata, totidemque caules emittit; ſapore prædita primo ſubdulci, poſtea acredine ſua per totum os ſe manifeſtante. Caules ſunt graciles, erecti magis minuſve, dimidium vel ſeſquipedem alti, teretes, tenuiſſime li-

lineati, glauci, in principio ſimpliciſſimi, poſtea plerumque ramulis patulis ex axillis foliorum aucti, medulla candida referti, & firmi. Folia radicalia & caulina ex glauco virentia, ſaporis ingrati ac nauſeoſi, & trita odorata, oriuntur ex vagina longa, ad oras membranacea & albicante, atque arcte amplexicauli. Illa ſunt a duabus ad quinque uncias longa ac tripinnata: foliolis ultimis ſublinearibus, craſſiuſculis, planiuſculis, acutis, & integerrimis. Coſta univerſalis teres cum ſulco antice inſcripto, coſtæque laterales, omnes oppoſitæ cum terminante impari, ad diviſiones linea notantur transverſa magis pallente, ſuntque ibidem ſubarticulatæ. Folia caulina infima in plantis lætiori ſolo creſcentibus cum radicalibus quidem ſimilitudinem habent; ſuperiora autem in his, & in individuis ſoli aridiſſimi folia caulina omnia, præter foliolum ſimpliciter pinnatum, aut etiam ſimplex acumen, vaginæ impoſitum, nullam aliam diviſionem habent. Umbella univerſalis plerumque fit e radiis novem aut decem, vix pollicaribus, inæqualibus, ſuffultis involucro nullo, rariſſime unifolio. Partialis denſa eſt, breviſſima, parva, convexula, ex floſculis circiter quindecim. Involucrum partiale monophyllum & pelviforme margine gaudet multidentato, umbellula breviori. Petala ſunt ovato-acuminata cum acumine inflexo & propter oras reflexas poſtice ſulcato, patula, albida. Antheræ pallent. Fructus ſubovatus & ex fuſco pallens ſecedit in duo ſemina oblonga vel ovata, obtuſiſſima & veluti truncata vel acuta, hinc plana, illinc quinque coſtis extantibus ſulcata, inodora & inſipida. Flores profert menſe Julio & Auguſto. Semina perficit Septembri. Adſtant in nativa magnitudine radius cum involucro, ſeminisque tres varietates; aucta vero ſeminis transverſa ſectio & flos.

TABULA CENTESIMA QUADRAGESIMA QUARTA.

SESELI GLAUCUM. *Linn. ſyſt. pag.* 215. *Scop. carn.* 1. *pag.* 214.
Seſeli oſſeum. *Crantz. faſc.* 207.

Stirps eſt biennis, totaque glabra nitidiſſima & glauca. Radix cum quadam flavedine pallet, fuſiformis, vix minimum digitum craſſa, ſæpe ramoſa, ſemipedalis, capillata, odore prædita dauci aliquo, ſapore ſimili cum juncta acredine. Caulis ſolitarius, a duobus ad quatuor pedes altus, valde ramoſus, geniculatus, teres, æqualis, firmus, alba medulla farctus, colorem habet ex glauco ſtramineum, quandoque purpuraſcentem. Rami patuli ſubdividuntur. Folia radicalia ſunt bipinnata vel ſubtripinnata; ſuperiora pinnata, dein ternata, tandem ſimplicia. Petioli communes membranacei canaliculati, lineati; reliqui ſubteretes, ſolidi, & ad diviſiones callulo transverſo pallente inſtructi. Pinnulæ ſunt lineares, anguſtæ, acutæ, ſubcanaliculatæ, plures etiam planiſſimæ, longæ. Involucrum univerſale deſideratur. Partiale foliola habet ſetacea parva circiter octona. Umbella univerſalis convexula rara & inæqualis. Partialis hemiſphærica denſiorque. Receptaculum radiorum calloſum pallet. Petala albent, æqualia, ovata, patentiſſima, apicem inflectentia quidem, parum tamen hinc cordata. Filamenta petalis duplo longiora ſuſtinent antheras pallidas. Floſculi omnes fertiles ſemina proferunt ovata, hinc plana, illinc convexa, haud profunde quinqueſulcata, inodora & ſaporis pauci. Creſcit in ſaxoſis herbidisque ſiccioribus. Floret Julio & Auguſto. Semina perficiuntur Septembri. Tabula ſiſtit plantæ ſummam partem, radicem cum caulis parte infima, folium quoddam ex inferioribus, ſemen utrinque viſum; tandem aucta florem, ſemen, ejusque diſſecti transverſam faciem.

TABULA CENTESIMA QUADRAGESIMA QUINTA.

LASERPITIUM SILER. *Linn. ſyſt. pag.* 210. *Scop. carn.* 1. *pag.* 196.
Laſerpitium foliis duplicato-pinnatis; pinnulis integerrimis, lanceolatis, ſimplicibus & ternatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 794.

Si-

Siler montanum. *Crantz. fasc. pag.* 185. *Cluf. hift. CXCV. Dod. pempt.* 2. *l.* 5. *c.* 15. *Moris. hift.* 3. *p.* 276. *s.* 9. *t.* 3. *f.* 1.
Liguſticum, quod Seſeli officinarum. *Bauh. pin.* 162.

Radix perennis caput gerit craſſum, priorum foliorum reliquiis ſetoſis plurimis coronatum, pollicis vel digiti atque etiam majore craſſitie, ſesquipedalis, teres, ſimplex aut in crura diviſus, cortice fuſco & inæquali veſtitus, intus ſubcarnoſus albusque cum medulla flaveſcente, prædita odore apii aliquo, ſapore in principio quidem ſimili gratoque, at brevi amaricante ingrato & exſiccante. Planta tota glabra eſt. Caulis brachiatus, teres, lineatus nec ſulcatus, pallide virens aut purpuraſcens, in pratis ſubalpinis unum alterumve pedem altus, cujusmodi tabula exhibet, in montoſis demiſſis altior, etiam ſexpedalis. Magnitudinem plantæ folia ſequuntur, in majoribus circumſcriptione ampliſſima, ſecus in minoribus individuis. Sunt vero multiplicato-pinnata, trita odorata, ſaporis ſubaromatici, vix acris, nec grati. Coſtæ ſunt compreſſæ, imprimis inferiores, tenuiſſime lineatæ, nitidæ; particulares oppoſitæ. Vaginæ amplæ, tumidæ, membranaceæ, firmæ, lineatæ, pallide virentes, & amplexicaules. Pinnulæ ſunt anguſte lanceolatæ, magis minusve acutæ, integerrimæ, planæ, utrinque ex glauco virentes, ſubpetiolatæ, plurimæ ternatæ, craſſiuſculæ. Involucrum univerſale fit ex foliolis decem aut pluribus, brevibus, lanceolatis vel ovatis, acutis, concavis, pallentibus cum virore dorſali, patentibus aut reflexis. Particulare ſimile eſt, ſed minus. Umbella univerſalis convexa & a quatuor ad octo uncias diametro æquans conſtat radiis ſubteretibus, dorſo glabris, ſupra ſtriatis & aſperiuſculis, vicenis vel pluribus. Petala ſunt alba, ſubæqualia, propter apicem inflexum cordata, patentiſſima, lata. Filamenta alba, patula, petalis longiora. Antheræ albidæ. Floſculi in umbellis rameis plerique, ſæpe omnino omnes, abortant; in umbellæ caulinæ umbellulis fere ſingulis pauci; qui omnes germine deſtituuntur. Fructus oblongus ſubteres & nitidus fuſceſcit. Semina etiam oblonga, hinc plana & ſtriata, inde convexa & donata alis quatuor membranaceis anguſtis, quas inter lineæ elevatæ decurrunt, odorem habent cumini fortem, ſaporemque ejusdem aromaticum, ſubacrem, & amarum. Floret Julio & Auguſto. Semina matureſcunt Septembri. Siſtuntur ad marginem foliorum variantium partes; tum ſemina variantia, utrinque ſpectata; tandem aucta flos & ſeminis transverſa ſectio.

TABULA CENTESIMA QUADRAGESIMA SEXTA.

LASERPITIUM LATIFOLIUM. *Linn. ſyſt. pag.* 209. *Scop. carn.* 1. *p.* 195. *Gouan. ill. pag.* 13.
Laſerpitium glabrum. *Crantz. faſc. pag.* 181.
Laſerpitium aſperum. *Crantz. faſc. pag.* 179. *t.* 1. *f.* 2.
Laſerpitium. *Riv. pent. irr. tab.* 21.
Laſerpitium foliis cordatis, inciſo-ſerratis. *Hall hiſt. helv. num.* 792.
Seſeli æthiopicum Matthioli. *Cluſ. hiſt. CXCIV.*
Seſeli æthiopicum herba. *Dod. pempt.* 2. *l.* 5. *c.* 18.
Libanotis Theophraſti major. *Lob. ic.* 704.
Libanotis latifolia major. *Bauh. pin.* 157.
Libanotis latifolia altera ſive vulgatior. *Bauh. pin.* 157.
Libanotis alpina latifolia, ſemine criſpo. *Bocc. muſ. pag.* 24. *t.* 3.

Hæc planta ut ad alpina magis adſcendit, aut in montanis minus editis creſcit locis, tam varium induere habitum ſolet, ut primo intuitu duplicem conſtituere ſpeciem videri poſſit. Aſperitas foliorum magna aut ſumma glabrities, ſtatura humanam æquans aut eadem parva, dant dubitandi anſam. Utramque plantam, copioſe ſatis in Auſtriæ montibus cre-

crefcentem, examinavi omni cum attentione, coluique in horto, & eandem fpeciem effe, affero. In alpibus ftatura humilior, fcilicet bipedalis, vel pedalis, etiam brevior cum caule fimpliciffimo unica umbella terminato. Hic fumma glabrities, ita tamen, ut in quorundam individuorum foliolis, præcipue vero in coftis, obfervetur major minorve illa afperitas, quæ plantam in minus editis crefcentem notabilis afficit, fimul ramofam, quatuor vel quinque pedes altam, foliis ampliffimis fpectabilem. Hujus duo foliola cum coftula fua adhærente depingi ad latus curavi; dum plantam fubalpinam minorem integram tabula exhibet. Adeft etiam ex priore maxima folii alicujus ramei pars cum foliolis lobatis acuminatis ad Sileris foliola quodammodo accedentibus, cujusmodi quidem foliola non tam frequenter occurrunt, quum plerumque ramea & fumma foliola ad inferiora magis accedant; ut ex hac parte planta Halleri num. 793 a noftra non diftinguatur. Afperrimæ plantæ effoffa radix, in hortum translata, proximo anno læviffimam eandem protulit. Et alpina læviffima in horto quædam folia afpera habuit; ut omnino nihil certi hirfuties indicet. Radix digitum vel amplius craffa, bipedalis & ultra ut vix effodi integra queat, foris dilute fufcefcens, intus candida, fubcarnofa, vix fibrofa, perennis, fapore gaudet amariffimo fubacri, nec grato, fetis coronata. Caulis teres, ftriatus, viridis, glauco rore tectus, glaber, alba medulla farctus. Vaginæ foliorum ftriatæ tument. Coftæ compreffæ cum antico margine acuto. Folia funt duplicalo-pinnata; foliolis cordatis, integris vel rarius lobatis, dentato-ferratis, obtufis vel acutis, inferioribus petiolatis, fummis fæpe feffilibus, utrinque glaberrimis vel folo dorfo afperis, firmis, facie virentibus faturate, dorfo magis glaucis venofisque. Umbella erecta, plana aut convexior, ampla ut in majoribus diametrum habeat femipedalem, ex radiis conflata plurimis teretibus ftriatis, involucri fubpofita foliola habet acuminata, patentiffima vel reflexa, dilute virentia cum margine quandoque purpureo, numero incerto a quinque ad decem. Umbella particularis convexa & denfior involucrum fere fimile habet, etiam nullum. Flores albidi. Petala ob inflexum apicem obverfe cordata, fubæqualia. Semina funt glabra, nucleo oblongo, hinc plana, illinc quadrialata, alis membranaceis, tenuibus, fubpellucidis, extima utrinque latiore, parum odorata, faporis fubacris & ingrati, Septembri matura. Floret Julio. Ad marginem exhibetur femen utrinque fpectatum cum transverfa fectione; tum flos auctus.

TABULA CENTESIMA QUADRAGESIMA SEPTIMA.

LASERPITIUM AQUILEGIÆFOLIUM.
Laferpitium trilobum. *Jacq. vindob. pag.* 48.
Siler trilobum. *Crantz. fafc. pag.* 186.
Sefeli æthiopici aliud genus. *Cluf. hift. CXCV.*

Tota planta glaberrima eft. Radix perennis, pollicem craffa, teres, pedalis & ultra, ramofa vel fimplicior, fuperne multum capillata, foris nigricans, intus alba cum meditullio fubflavefcente, læfa odorata, faporis amari & ingrati. Caulis teres, calamo craffior, a quatuor ad fex pedes altus, lineatus, nec fulcatus, firmus, erectus, nitidus, virens cum glauco fuperfufo rore, fenefcens etiam atropurpureus, ramis brachiatus, fibrofo-folidus, & faporis cum dulcedine aromatici. Vagina foliorum eft longa, concava, connivens, ftriata & bafi amplexicaulis. Folia radicalia & caulina inferiora ambitus ampliffimi ac veluti triternata petiolis inftruuntur longis, fubftriatis, folidis, teretibus aut leviter compreffis. Caulina fumma feffilia funt & fubternata: foliolis plerumque trilobatis & incifis, acutisque cum dentibus fubrubentibus. Interdum etiam vaginæ infidet folium unicum trilobatum. Semper tamen foliola hæc omnia lata funt, nec ulla linearia. Caulina intermedia funt fubbiternata, petiolo communi deftituta, & aut inftructa petiolo proprio fingula, aut lateralia etiam feffilia. Et horum & radicalium pinnæ funt amplæ, obtufæ, lobatæ, incifæ, dorfo glaucæ perque venulas reticulatæ, facie virentes, tritæ odora-

ratæ. Involucrum universale aut deest plane, aut uno alterove constat foliolo lanceolato, acuminato, concavo, membranaceo, viridique cum ora rubente. Particulare pariter modo desideratur ex integro, modo adest ex paucis foliolis parvis conflatum. Umbella ampla rara & plana radios habet strictos, striatos, teretes, bi-vel triunciales, a decem ad viginti. Particularis est convexior & densior. In flosculis centri paucis sæpe pistilla deficiunt, hinc abortantibus. Reliquis germen est compressiusculum & striatum cum stylis subulatis & virentibus. Petala sunt parva, alba, basi attenuata, inflexo-cordata, æqualia & patentissima. In staminibus caducis antheræ pallent. Fructus ex ovato oblongus compressus & obtusus in semina bina dispescitur fusca, odorem habentia saporemque aromaticum fortem cum cumini vi præpollente, hinc plana, inde convexa alisque membranaceis brevibus & pallidioribus quinis instructa cum interjectis alternantibus quatuor aliis adhuc angustioribus. Crescit in asperis montosis calcareis. Incipit florere sub finem Maji. Semina maturescunt Septembri. Ad marginem conspiciuntur radicis pars, folii inferioris pars aliqua non colorata, semen utrinque; tum hujus transversim discissi aucta facies, & auctus flos. Diversa est planta a Laserpitio trilobo Linnæi.

TABULA CENTESIMA QUADRAGESIMA OCTAVA.

CHÆROPHYLLUM HIRSUTUM. *Linn. syst. pag.* 214. *mant. pag.* 356. *Gouan. hort. mons. pag.* 147. *ill. pag.* 15. *Crantz. fasc. pag.* 194.

Cerefolium latifolium hirsutum album & rubrum. *Moris. hist.* 3. *p.* 304. *s.* 9. *t.* 10. *f.* 6.

Myrrhis palustris. *Riv. pent. irr. tab.* 50.

Myrrhis radice prælonga; foliis triplicato-pinnatis, acutis; seminibus cylindricis. *Hall. hist. helv. num.* 751.

Myrrhis Broccenbergensis, foliis Myrrhidis italicæ, flore albo, radice crassa nigra. *Bauh. hist.* 3. *part.* 2. *p.* 78. *Bauh. pin.* 160.

Scandix hirsuta. *Scop. carn.* 1. *pag.* 211.

Cicutaria latifolia hirsuta. *Bauh. hist.* 3. *pag.* 182.

Cicutaria palustris latifolia alba, & rubra. *Bauh. pin.* 161. *Mapp. als.* 208.

Seseli montanum cicutæ folio, subhirsutum. *Bauh. pin.* 161. *prodr.* 85.

Tota planta trita odorem non gratum, similemque mansa saporem habet. Ex radice perenni, sæpe prælonga, in crura plura divisa, foris fuscescente, intus albida, perque ætatem multicipite, caules ad exortum incurvati adscendunt plures, teretes, æquales, lineati, parum fistulosi, aut mollibus albidis & deorsum tendentibus pilis dense vestiti, aut ferme glabri, virentes cum obscura sæpe purpura, digitum minimum crassi, sesquipedales, superne tantum ramosi ramis striatis paucisque. Inveni etiam specimina palmaria hirsutissima, alia ferme glaberrima. Foliorum inferiorum petiolo tereti solido longoque suffultorum, & superiorum sessilium, vaginæ sunt membranaceæ, latæ, amplexicaules & subnervosæ. Ipsa vero sunt fere biternata; foliolis oblongis, pinnatifide incisis, argute serratis, acutis, facie glabris, dorso magis dilute virentibus lucidis & ad venas pilosis. Umbellæ, quæ ante anthesin nutant, sunt convexæ, densæ, involucro universali destitutæ omni, factæ ex radiis striatis plus minus quindecim. Umbellulæ particulares haud differunt, nisi quod involucri gaudeant foliolis a quinque ad decem, lanceolato-acuminatis, virentibus cum margine subalbido ciliatoque, primo patentibus, tandem reflexis. Flores odorati albent, idque modo simpliciter, modo cum quodam admisto virore, aut cum suffusa purpura. Petala sunt ob apicem leviuscule inflexum cordata, ad oras ciliata; in interioribus flosculis patula, minus cordata & æqualia; in extimis autem patentissima, & extimum sæpius paulo longius productum. Flosculi circumferentiæ & unicus centralis soli germen possident oblongum compressum & saturate virens, quod in geminos abit stylos subulatos albos erectos & longitudine petalorum. Qui vero in disco flosculi reliqui sunt,

ſunt, carent germine & ſtylis. Filamenta omnibus ſunt albida erecta & quina, vel ſæpius pauciora. Antheræ pallide flavent. Sunt autem filamenta in floſculis ſterilibus triplo longiora petalis; in fertilibus valde caduca, poſt explicationem ilico delabentia fere omnia, ut forte fæcundatio fiat a longioribus. Semina ſaporis aromatici balſamici & tandem acris. Creſcit ad ſylvas ſubalpinas. Floret Junio. In margine ſunt fructus integer; aucti flos fertilis, idemque ſterilis; & ſeminis aucti transverſa delineatio.

TABULA CENTESIMA QUADRAGESIMA NONA.

CHÆROPHYLLUM SYLVESTRE. *Linn. ſyſt. pag.* 214. *Scop. carn.* 1. *pag.* 218. *Crantz. faſc. pag.* 192.

Chærophyllum foliis acute dentatis, triplicato - pinnatis, glabris; nervis hirſutis. *Hall. hiſt. helv. num.* 748.

Chærophyllum perenne, ſylveſtre, cicutæ folio. *Tourn. inſt.* 314. *Mapp. alſ. p.* 66.

Cerefolium ſylveſtre. *Riv. pent. irr. tab.* 43.

Cerefolium ſylveſtre perenne, ſeminibus lævibus nigris. *Moris. hiſt.* 3. *pag.* 303. *s.* 9. *t.* 11. *f.* 5.

Myrrhis ſylveſtris, ſeminibus lævibus. *Bauh. pin.* 160.

Cicutaria vulgaris. *Bauh. hiſt.* 3. *part.* 2. *pag.* 181.

Ex radice perenni, albida, odore apii aliquo, ſapore prædita ingrato, inque ramos calamum bis vel ter craſſitie ſuperantes & ſubcircularibus ſulcis inæquales diviſa, caulis exſurgit a duobus ad quatuor pedes altus, ramoſus, digitum plus minus craſſus, ſulcatus, ſtriatus, inferne pallide virente medulla farctus, cæterum fiſtuloſus, ad genicula verſus dorſum folii parum intumeſcens, in trunci tamen inferiore parte ramisque tenuioribus ibidem ferme æqualis, ad baſin multa caneſcente hirſutie donatus, quæ paulatim ſuperiora verſus imminuitur, tandemque in ultimis ramis evaneſcit. Eſt tamen hæc etiam in diverſis ſat diverſa, ut in quibusdam individuis dentur glabri ferme toti. Folia ſunt multiplicato - pinnata; radicalia ſæpe ampliſſimi ambitus. Coſtæ hirſutæ, fiſtuloſæ, dorſo acute angulatæ, antice profunde carinatæ, ortæque ex vagina brevi ſtriataque, pinnulas locant lanceolatas, acutas, ſerrato - inciſas, extremas ſemper longe confluentes, utrinque ſæpe nitidas, facie glabras & ex atro virentes, dorſo pallidiores nervisque præprimis & ad oras pubeſcentes, quandoque totas hirſutulas, tritas ſubodoratas. Folia caulina & ramea ſucceſſive minora minusque diviſa, cæterum ſimilia; ſuperiora ſæpe opponuntur, aut ſunt terna, cum totidem ramis axillaribus. Umbellæ planiuſculæ, nec denſæ, nec plantæ ratione amplæ, ante antheſin nutant, in eadem eriguntur, radiis compoſitæ a ſeptem ad octodecim, gracilibus teretibus & glabris, involucro univerſali apud nos deſtitutæ, apud Hallerum quandoque donatæ unifolio. Involucri partialis foliola ſunt ut plurimum ſena, acuminato - ovata, concava, glabra, ad oras ſubciliata, virentia cum margine albido, umbellulis duplo breviora, tandem reflexa. Floſculi ſunt inodori, quos inter vidi paucos germine carentes ac ſteriles. Petala plana & obverſe ovata albent, centralium floſculorum ſubæqualia, exteriorum vero extimum majus & ſubcordato - emarginatum, atque hoc petalum tunc cum lateribus ſuis extrorſum vergit, antrorſum in oppoſitam partem divergentibus petalis duobus reliquis. Filamenta albida brevia & caduca antheras gerunt ochroleucas & ſubrotundas. Fructus eſt oblongus, acutus, nitidus, niger, lævis, ſeparabilis in ſemina oblonga, antice ſulcata, cæterum teretia ſine ullo ſulco aut linea, inodora, ſapore vix ullo. Creſcit ad ſylvas inque pomariis. Floret a Majo ad Auguſtum. Semina matureſcunt Julio & ſequentibus. Folii inferioris pars aliqua, fructus integer, ſeminis aucti diſſectio, & flos auctus, exhibentur ad marginem.

TABULA CENTESIMA QUINQUAGESIMA.

CHÆROPHYLLUM AROMATICUM. *Linn. syst. pag.* 214.
Scandix tinctoria. *Scop. carn.* 1. *pag.* 212.
Cerefolium, rugoso angelicæ folio, aromaticum. *Bocc. mus.* 2. *p.* 29. *t.* 19.
Myrrhis podagrariæ folio. *Riv. pent. irr. tab.* 52.
Angelica sylvestris hirsuta inodora. *Bauh. pin.* 156. *prodr.* 82.

Intacta planta odorem nullum spirat, trita vero inter digitos tota odore pollet aromatico. Radix perennis in crura dispescitur longa, teretia, foris nigricantia, intus albida, sapore quodam apii prædita. Caulus unus alterve ad duorum vel trium pedum altitudinem attollitur, teres, striatus, scabriusculus, medulla alba pauca & subfistulosa farctus, pilis albis subrigidis & versus superiora rarioribus obsitus, ad basin digitum crassus, inferne sæpe flexuosus & punctis maculisque atropurpureis notatus, cæterum rectus & virens, infra genicula valde parum intumescens, ramosus. Vaginæ foliorum sunt striatæ, pilosæ, & amplexicaules. Costæ antice sulcatæ, teretes, striatæ, solidæ, pilosæque. Folia omnia sunt subbiternata: pinnulis ex oblongo lanceolatis, acutis, serratis, subrugosis, facie glabris & atrovirentibus, subtus scabriusculis & ad nervos imprimis venasque pilosis, majoribus tres quatuorve uncias longis, passim quibusdam pinnula minore pedatis. Rami extremi nitidi & glabri umbellas gerunt erectas, ex radiis confectas a duodecim ad octodecim, planiusculas, haud densas, involucro universali aut destitutas aut eodem donatas unifolio vel polyphyllo, foliolis lanceolato-acuminatis, reflexis, ad oras membranaceis albisque. Partiale involucrum semper adest ex foliolis similibus a sex ad decem. Flores sunt subodorati. Petala nivea, cum apice antrorsum incurvato cordata & veluti semibifida. Filamentis albis insident antheræ sulphureæ. Germina glabra, compressa, longaque, ad basin angustantur. Floribus hisce fertilibus immiscentur alii steriles germine carentes. Semina sunt oblonga, ratione longitudinis gracilia, glabra, fusca, subacuta, stylo persistente & patulo aristata, hinc canaliculata, inde convexa subteretia & obsolete quadrisulcata, vix odorata, pauci saporis. Floret Junio & Julio. Semina maturescunt Augusto & Septembri. Crescit in sylvaticis udis. In tabula etiam exhibetur caulis pars inferior cum folio annexo majore, non colorata. Tum ad marginem flos auctus; semen utrinque visum in magnitudine naturali, ejusdemque aucti transversa dissectio.

TABULA CENTESIMA QUINQUAGESIMA PRIMA.

LIGUSTICUM AUSTRIACUM. *Linn. syst. pag.* 211. *Jacq. vindob. pag.* 222. *Crantz. fasc. pag.* 197.
Seseli primum montanum Pannonicum. *Clus. hist. CXCIII.*
Seseli alpinum seu montanum primum Clusio, folio splendente, flosculis albis. *Bauh. hist.* 3. *part.* 2. *pag.* 168.

Ex radice semipedali & ultra, pollicem crassa, in crura sæpius divisa, foris ex fusco flavescente, intus cum flavedine pallente, subspongiosa, odore apii aliquo similique sapore tandem parum acri prædita, tertio vel quarto ætatis anno caulis attollitur singularis, erectus, bi-vel tripedalis, sulcato-striatus, fistulosus sine ullis ad nodos dissepimentis, totus foliosus, digitum vel pollicem crassus, superne tandem ramosus ramis plerumque simplicibus. Folia ex costa oriuntur subtus striata convexa & crassiore, supra vero concava tenui & lata; radicalia amplissima; caulina supra medium sessilia; cæterum figura eadem. Sunt autem multiplicato-pinnata: foliolis ultimis lanceolatis aut ovatis, incisis & subserratis, facie obscure, dorso pallidius virentibus, confluentibus, latitudine in diversis valde diversa. Involucrum universale polyphyllum constat foliolis lanceolatis, acutis, palli-

lide virentibus cum ora membranacea albida, umbella fere duplo brevioribus, reflexis, aliis integerrimis, aliis pinnatifide varieque incisis. Partiale habet foliola circiter sena, integerrima plerumque omnia, exteriora umbellulas æquantia, nec reflexa. Umbella universalis caulem terminans ex radiis fit circiter quadraginta, a quatuor ad septem uncias diametro æquans. Reliquæ umbellæ sunt multo minores; densæ omnes. Hæ terminant ramos, qui serius prodeunt, atque tunc elongari incipiunt, quando jam floret umbella primaria, qua tandem altiores evadunt, quamque jam fructescentem singulari spectaculo cingunt. Quum autem charta vix talem comprehendisset, hinc delineata caulis pars dimidia superior sistitur, dum umbella princeps in plena florescentia est, rami vero jam abunde in conspectum venerunt, quos inter imprimis illi, qui umbellæ proximi sunt, ultra hanc altius postea elevantur. Flores sunt odorati, magni, & hermaphroditi fertiles omnes. Petala alba, subovata, obtusiuscula, parum concava, patentissima, nec inflexo-cordata, per lineam mediam longitudinaliter prominulam modice bilocularia. Filamenta alba, patula, & petalis longiora antheras sustinent oblongas incumbentes & virides. Germen est profunde multisulcatum. Styli crassi, subulati, breves & pallidi eriguntur. Fructus ovatus & acutus dispescitur in duo semina ovata, fuscescentia vel magis pallida, hinc plana, inde convexa & profunde quadrisulcata, sapore prædita aromatico, quiddam de levistico habente, pro volumine suo valde levia, quia cortex siccus & membranaceus a nucleo solido, multo minore, oblongo, sulcatoque, distat, uti ex aucta discissi transversim seminis figura elucet. Huic etiam in margine adstant flos, semen utrinque visum, hujus aliqua varietas a latere conspecta, omnia hæc in nativo ambitu. Tota planta glabra est. Floret Julio & initio Augusti, culta Majo. Post fructum peractum perit. Crescit in declivibus alpinis & subalpinis, inter saxa radicem agens.

TABULA CENTESIMA QUINQUAGESIMA SECUNDA.

SELINUM SYLVESTRE. *Linn. syst. pag.* 207. *Flor. dan. t.* 412.
Selinum palustre. *Jacq. vindob. pag.* 49.
Selinum Thyssellinum. *Crantz. fasc. pag.* 170.
Selinum sublactescens, læve; foliis quadruplicato-pinnatis, linearibus. *Hall. hist. helv. num.* 799.

Linnæi planta est, ipso sic afferente mihi in litteris celeberrimo viro. Hallerianam esse, judicarunt Helveti. OEderianam tabula demonstrat. De propria mea Crantzianaque facile mihi est certumque judicium. Alios omnes auctores, sane mihi perquam dubios, omitto. Lobeliani tamen Thysselini figura, eædemque sub hoc nomine a Morisonio Dodonæoque datæ, sat bene cultam nostram plantam exhibent multicaulem habituque non parum a sylvestri abludentem, qualis a multis in horto annis perstitit, elapsoque effossa ex radice translataque denuo excrevit. Radicem certe eleganter delineant. Sylvestris nostra planta, quæ in sylvaticis inundatis, præcipue ad arundineta, crescit, semper sequenti se modo habet. Radix fusiformis, digitum crassa, foris ex albo sordens, intus candida, perennis, ferme pedalis, ramisque tamen simul pluribus semper aucta; tuber solummodo, dum ob impedimentum, ab intertextis aliarum plantarum radicibus frequenter enatum, recta descendere nequit, format, crura tunc plurima in ambitum emittens. Lac læsa fundit album, glutinosum, spissum, & saporis resinosi acris nauseosi ac ingratissimi. Idem succus stillat de partibus plantæ reliquis, minus copiosus, sæpe nullus. Cultura vero sapor notabiliter mitescit. Caulis solitarius fere, striato angulatus, erectus, glaber, fistulosus, æqualis, calamum vel digitum minimum crassus, basique & ad nodos inferiores sanguineo colore tinctus, ad quatuor vel septem pedum altitudinem attollitur, superne tantum divisus in ramos paucos, sæpe patentes ad angulum ferme rectum. Folia sunt multiplicato-pinnata, in infimo caule adultæ plantæ jam plerumque deperdita; ut icon

 Flo-

Floræ Danicæ ſic optime habitum plantæ noſtratis exprimat. Petioli ſunt teretes, ſtriati, fiſtuloſi, ſupra canaliculati, ad baſin membranacei & amplexicaules. Pinnulæ ſunt lineares, vel paulo magis lanceolatæ, planæ, acutæ, ad microſcopium tenuiſſime & breviſſime ciliatæ, confluentes, virides & vix ſenſibiliter venoſæ, nervo medio præditæ, terminales longiores. In culta autem planta pinnulæ ſæpe purpuraſcunt, reticulatæ in dorſo venulis atroſanguineis. Radii ſunt ſtriati, ſupra aſperiuſculi & ad lentem hirti. Involucrum univerſale fit ex foliolis ab octo ad duodecim, lanceolato-ſubulatis, acutis, umbella duplo brevioribus, primo patentiſſimis, tandem reflexis, cum margine membranaceo albo & ad lentem ſuperne tenuiſſime ciliato. Huic particulare eſt ſimile, externe longius, umbellulamque æquans. Umbella plana eſt, aut convexula, nec denſa. Sic etiam umbellulæ. Flores plerique fertiles; pauci maſculi & ſteriles. Petala alba, lata, patentiſſima, propter apicem valde inflexum cordata. Filamenta albida antheras ferunt ex viridi pallentes cum ſtriis ad latera purpureis. Styli breves & patuli ſunt in flore, qui in fructu horizontaliter divergunt. Germinis vertex pentagonus flaveſcit leviter. Semina ante maturitatem rubeſcunt, matura pallide fuſceſcunt, glabra, hinc planiſſima, inde nucleo convexulo tribusque ſtriis elevatis notato cum margine tenui membranaceo magisque pallente, inodora, & ſaporis fervidi. Florere incipit ſub finem Julii; ſemina dare matura ſub finem Septembris. In tabula exhibetur caulis pars ſumma cum umbella terminali jam fructeſcente cumque ramo ſummo florente ultra caulem elongato. Tum radix fuſiformis cum caulis infima parte. Dein folii integri pars altera ex medio caule; infima enim folia ſunt circumſcriptionis multo amplioris; cæterum haud diverſa. Tandem flos auctus, & ſeminis aucti transverſa ſectio; ſeminaque ipſa in magnitudine genuina, quorum primum oblongius, orbiculare magis alterum, atque hoc utrinque conſpectum.

TABULA CENTESIMA QUINQUAGESIMA TERTIA.

LASERPITIUM PRUTENICUM. *Linn. ſyſt. pag.* 209.
Laſerpitium gallicum. *Jacq. enum. vindob.* 48. *Scop. carn.* 1. *p.* 196.
Laſerpitium ſelinoides. *Crantz. faſc.* 182.
Laſerpitium minus. *Riv. pent. irr. tab.* 23. *Hall. Gœtt.* 177.
Laſerpitium daucoides prutenicum, viſcoſo ſemine. *Breyn. cent.* 1. *p.* 167. *t.* 84.

Radix biennis, ex tenui fuſiformis, ſemipedalis aut longior, foris fuſca, intus pallida, modo ſimplex, modo ramoſa, dauci aliquo ſapore prædita, ad angulum rectum inflecti ſolet, & ſic horizontaliter pergere, primo anno ſola folia promens radicalia, altero caulem, nullo capillitio veſtita. Ille erigitur, calami ad ſummum craſſitiem habens, baſi ſæpe purpuraſcens, cæterum viridis, a duobus ad quatuor pedes altus, ſtriato-angulatus, alba medulla farctus, magis minusve pilis albis hiſpidiuſculis patulisque hirſutus, idque verſus inferiora denſius, ramis paucis ex ſuperiorum imprimis foliorum alis ornatus. Folia radicalia & ſubſequa inferiora ſunt ſubbipinnata, ſuperiora ſucceſſive minus diviſa. Coſta eſt antice canaliculata, ad baſin membranacea, hirſuta & ſtriata. Pinnæ ex lanceolato oblongæ, confluentes, prona parte glabræ, ad nervos dorſales piloſæ, breviter mucronatæ, ad oras ciliis vix oculo nudo conſpiciendis inſtructæ, in adultis foliis ſæpe ex fuſco maculatæ. Umbella plana conſtat umbellulis pluribus convexiuſculis, haud denſe poſitis. Radii ſupra ſunt villoſuli. Involucri univerſalis foliola a ſex ad novem, ex oblongo acuminata, concava, glabra aut ſubtus villoſa, ad marginem membranacea & albida, radiisque triplo breviora, deflectuntur. Involucrum partiale umbellulas fere æquat, cæterum priori ſimile eſt. Floribus ſubodoratis petala ſunt alba, ſubæqualia, ſubtus quandoque piloſa, in medio plurimum lateſcentia, patentiſſima, & ob apicem valde inflexum cordata, etiam apparenter ſemibiloba. Filamenta corollam excedunt. Antheræ ex flavo virent. Germen eſt villoſum. Perianthii proprii foliola ſunt viridula, ovata, concava, patula,

cum apice acuto purpureoque. Fructus ante maturitatem, sed grandiusculi jam, inter digitos triti quiddam viscosi aromatici habent, quod tamen perexiguum est, inque maturo plane perit, ut ægre mereatur adnotari. Semina sapore pollent ingrato & subacri, & trita odore aromatico, excurrentia in alam utrinque membranaceam albidam, in parte etiam convexa aliis duabus alis instructa, perfecte tunc molendinacea, uti transversim discissi auctique seminis figura indicat. Sed in aliis iterum seminibus dorsales hæ alæ sunt angustiores, in aliis ferme obliteratæ. Quinquealata semina nulla invenire potui. Etiamsi germina sint villosa, semina matura tamen sunt glabra. Ad marginem hæc exhibentur utrinque in volumine nativo; tum flos auctus. Crescit rara in montanis sylvaticis locis, ubi floret Augusto, semina ferens Septembri.

TABULA CENTESIMA QUINQUAGESIMA QUARTA.

SCANDIX ANTHRISCUS. *Linn. syst. pag.* 214.
Caucalis vaginis lanuginosis, foliis triplicato-pinnatis, seminibus rostratis. *Hall. hist. helv. num.* 743.
Caucalis folio cerefolii. *Riv. pent. irr. tab.* 35.
Myrrhis sylvestris nova æquicolorum. *Col. ecphr.* 1. *p.* 110. *f.* 112.
Myrrhis sylvestris, seminibus asperis. *Bauh. pin.* 160.

Odorem tota planta aliquem Cerefolii habet, sed fœtidum. Radix parva, albicans & annua caulem profert suberectum, teretem, nitidum, virentem, lævem, obsolete striatum, fistulosum, debilem, pedalem vel duplo triplove altiorem, infra genicula sæpe parum tumentem, imprimis superne in ramos patentem. Folia sunt circumscriptione triangularia, mollia, tenera, multiplicate pinnata; vaginarum margine albicante & lanuginose ciliato; petiolis omnibus rariter pilosis; foliolis subhirsutis, aut etiam glabris; laciniis ultimis oblongis, obtusis cum exiguo acumine, plerumque integerrimis, ad basin confluentibus. Pedunculi oppositifolii aut laterales, glabri, tandem stricte patentes. Nullum adest involucrum universale. Particulare fit ex foliolis lanceolato-acuminatis, parvis, ciliatis, quaternis vel quinis. Umbellæ universalis radii quinque vel quatuor, glabri, & patuli, una cum fructu increscunt. Particularibus flores sunt a tribus ad sex, fertiles omnes, exigui. Germen hirsutum cum apice glabro viret. Petala sunt alba, oblonga, exteriora pauxillo longiora, apice acuto & inflexo, ægre tamen cordata. Filamenta petalis breviora albent. Styli sunt breves. Semina oblonga, teretia, interne sulco longitudinali exarata, undique hirta pilis brevibus hamatis rigidis, fusca, paulatim superiora versus attenuata in apicem glabrum gracilemque. Crescit ad sepes, ad frutices, in aggeribus, & alibi. Floret Majo & initio Junii; sub cujus finem semina perficit. Ad tabulæ marginem exhibetur fructus integer; tum aucta flos, semen, ejusque dissecti transversim facies.

TABULA CENTESIMA QUINQUAGESIMA QUINTA.

ERYNGIUM CAMPESTRE. *Linn. syst. pag.* 202. *Scop. carn.* 1. *p.* 185. *Crantz. fasc. pag.* 229. *Dod. pempt.* 5. *l.* 5. *c.* 12.
Eryngium foliis semipinnatis, pinnis pinnatis; pinnulis lobatis, spinosis. *Hall. hist. helv. num.* 735.
Eryngium campestre vulgare. *Clus. hist. CLVII.*
Eryngium montanum sive campestre. *Cam. epit.* 447.
Eryngium vulgare. *Bauh. pin.* 386. *OEd. fl. dan. t.* 554.

Radix longa, teres, digitum plus minus craſſa, foris fuſca, intus albida, carnoſa cum centro ligneſcente, per ætatem capillata, ſapore donata aliquo dauci cum levi ſuperveniente acredine, & perennans, profunde in terram recte deſcendit. Folia ſunt glabra, utrinque cæſia, rigida, ſerrato-ſpinoſa, pungentia; radicalia petiolata, nec ejusdem formæ. Quæ primis annis prodeunt, ſunt oblonga & ad apicem tantum magis minusve trifida, cæterum indiviſa. Aut ſunt quinquefida. Aut alias ludunt. In florente planta ſunt pleraque ternata; foliolis bipinnatis: pinnulis oblongis, mucronatis, per coſtam decurrentibus. Figura hujusmodi folii, quod in umbelliferis pluribus aliis non minus eſt verum, melius per pictorem exprimitur quam deſcribitur. Caulis erectus, glaber, teres, & lineatus, foliis ornatur ſimilibus, ſed ſeſſilibus aut ſubamplexicaulibus & minus diviſis, & ſuperne in multos ſubdividitur ramos patentes, pedem unum alterumve altus. Florum capitula ſubrotunda ramulos terminant, quorum ſummitates in receptaculum commune elongantur, cui flores inſident, ſuffulti involucro pentaphyllo mucronato & rigido; cujus foliola ſunt ſubenſiformia, integerrima, parumper concava, patentiſſima & capitulo duplo triplove longiora. Palea ad quemlibet floſculum adſtat ſublinearis & mucronata, quæ ad extimos floſculos longior eſſe ſolet, magisque ſetacea, ut involucrum evadere hinc videatur folioſius. Germini ſubovato, plus minus angulato & pilis albidis hiſpido inſidet perianthium proprium, pentaphyllum, ſubulate mucronatum & longitudine corollæ. Hujus ſubcampanulatæ & pentagonæ petala ſunt ex ochroleuco pallida atque apice obtuſa cum inflexionis limbo bifido. Filamenta petalis triplo longiora ſita ſunt extra corollam, hanc ſcilicet inter & calycem, accumbuntque accurate ſulcis a petalorum vicinorum contiguitate in corollæ angulis externis ortis. Fructus undique pilis adſcendentibus hirti coronantur calyce proprio perſiſtente, in duo ſeparabiles ſemina, hinc plana, illinc alterum convexum foliolisque inſtructum calycinis duobus, alterum angulatum foliola gerens calycina tria, ſaporis leviſſime aromatici. Creſcit copioſe in campis & herbidis ſiccis. Floret æſtate. Semina perficiuntur Octobri. Tabulæ margo ſiſtit folium inferius ex planta majore; idem ex planta juniore minus diviſum; florem; eundem auctum, duobus tantum petalis, unico calycis foliolo, unico ſtamine, & piſtillo integro (avulſis reliquis) inſtructum, ut hæc omnia melius in conſpectum veniant; tum petalum auctum; ſemen utrumque in genuina magnitudine, & hoc transverſe diſciſſum auctumque.

TABULA CENTESIMA QUINQUAGESIMA SEXTA.

CONIUM MACULATUM. *Linn. ſyſt. pag.* 206. *Scop. carn.* 1. *pag.* 206.
Cicuta. *Hall. hiſt. helv. num.* 766. *Störck. cic. ſuppl. p.* 7. *t.* 1. *Riv. pent. irr. tab.* 74. *Dod. pempt.* 3. *l.* 4. *c.* 35. *Camer. epit.* 839. *Lob. ic.* 732.
Cicuta domeſtica. *Moris. umb. pag.* 18.
Cicuta major. *Moris. hiſt.* 3. *p.* 290. *Bauh. pin.* 160.
Cicutaria vulgaris. *Cluſ. hiſt. CC.*
Coriandrum Cicuta. *Crantz. faſc. pag.* 211.

Folia caulis & flores fœtidiſſimum murium odorem ſpargunt, qui vario tempore in eadem etiam planta modo ſummus eſt, modo debilis, ut ægre percipiatur. Tota glabra eſt. In omnibus plantæ partibus, omni anni tempore examinatis, acredinem percepi, interdum quidem exiguam, ſed ſemper lente ſe manifeſtantem, idque imprimis in radice, minus in ſeminibus, quæ ferme inſipida dici poſſunt. Radix biennis, albida, digitum craſſa, in crura ſæpius diviſa, odore dauci fœtido, primo anno ſola folia promit, tuncque diſciſſa ſuccum fundit paucum tenacem aquei coloris & ad aërem ruſeſcentem; altero autem anno in cauleſcente planta ferme ſucco carens ſolidior & firma. Caulis erigitur ad trium vel ſeptem pedum altitudinem, teres, lineatus, digitum craſſus, ſuperne etiam ſulcatus, obſolete angulatus, fiſtuloſus cum nodis imperviis, rore glauco tectus, virens cum ple-

plerumque adſperſis maculis ſanguineis, ſuperne imprimis ramoſus & paniculatus. Folia ampla & multiplicato-pinnata coſtam habent fiſtuloſam, teretem, nec ſulcatam antice niſi in ſummis foliis, lineatam, virentem, ortam ex baſi canaliculata & utrinque membranacea. Pinnulæ ſunt oblongæ, planæ, obtuſæ, atrovirentes, ſæpe confluentes, inciſo-ſerratæ laciniis acutis magis minusve. Umbellæ univerſales numeroſæ, haud denſæ, planæ aut convexulæ eriguntur, ex radiis factæ ſtriatis a bis ad ter ſenos. Involucri univerſalis foliola circiter ſeptem ſunt inæqualia, brevia, lanceolato-acuminata, reflexa, virentia cum margine membranaceo albido. Partiale ſimile eſt, ſed dumtaxat dimidiatum & patens extrorſum. Flores ſteriles non inveni. Petala ſunt alba, inæqualia, patentiſſima, obverſe ovata cum apice inflexo, nec tamen cordata, acuta, linea longitudinali media interne prominentia. Stamina alba corollam vix ſuperant. Styli ſunt breves & obtuſi. Fructus compreſſo-ſubrotundus fuſceſcens & inodorus componitur ex binis ſeminibus, hinc planiuſculis, illinc gibbis & per quinque ſtrias elevatas inæqualibus. Creſcit paſſim variis in locis. Floret Julio & Auguſto. Septembri fert ſemina. Ad marginem exhibentur flos auctus, fructus integer in naturali magnitudine, & ſeminis aucti ſectio transverſa.

TABULA CENTESIMA QUINQUAGESIMA SEPTIMA.

CAUCALIS DAUCOIDES. *Linn. ſyſt. pag.* 205. *mant.* 351.
Caucalis leptophylla. *Jacq. vindob. pag.* 46. *Crantz. faſc. pag.* 225.
Caucalis foliis triplicato-pinnatis; involucris ligulatis; univerſali unifolio. *Hall. hiſt. helv. num.* 739.
Caucalis dauci ſylveſtris folio, echinato magno fructu. *Magn. monſp. app.* 292. *Tourn. inſt.* 323.
Daucus leptophyllus. *Scop. carn.* 1. *pag.* 190.
Echinophora. *Riv. pent. irr. tab.* 24.
Echinophora tertia leptophyllon purpurea. *Col. ecphr.* 1. *p.* 96. *t.* 97.

Planta annua, ferme inodora, dauci pauco ſapore prædita, ramoſa, ſæpe divaricata, ſpithamæa, erecta, & lacteſcens, radici inſiſtit albicanti, tenuiter fuſiformi, plus minus quatuor uncias longæ. Caulis eſt ſtriatus, ſolidus, cum purpura virens, rarisque pilis albidis adſperſus. Folia ſunt multiplicato-pinnata, inferiora petiolo canaliculato inſtructa, ſuperiora in vagina amplexante & ad oras ex albo membranacea ſeſſilia, coſtis omnibus dorſo piloſis, tenuiter inciſa, laciniis ultimis lanceolato-oblongis, acutis, confluentibus in pinnulas oblongas. Pedunculi craſſi, ſtriati, oppoſitifolii. Involucrum univerſale nullum, vel unifolium & breviſſimum; aut adſunt meri denſique & breves pili. Particulare ſæpius triphyllum conſtat foliolis parvis acutis ſublanceolatis & perſiſtentibus. Umbella univerſalis radios habet tres vel quatuor, rariſſime quinque, ſtriatos, patentes, craſſos; quarto plerumque debiliori, umbellulam mere maſculam gerente, hinc abortante. Flores a tribus ad ſeptem in qualibet umbellula, tres vel duo inter hos ut plurimum hermaphroditi & fertiles; reliqui mares & ſteriles, ſcilicet toto piſtillo carentes; & horum iterum radii proprii ſive pedunculi ſunt graciles & longiores; illorum craſſi & breves. Utrisque ſtamina ſunt a tribus ad quinque, erectiuſcula, longitudine circiter corollæ, cum antheris didymis. Tum calycis proprii foliola magna, virentia, quina, lanceolata, acuta, inæqualia, perſiſtentia. Petala ſunt obverſe cordata cum apice valde inflexo, foris rubella, intus carnea, tandem etiam alba; exteriora in hermaphroditis difformiter majora. Germen eſt hirtum cum ſtylis brevibus. Semina magna, (adhuc majora Caucalis platycarpos habet,) pallentia, ovata, calyce perſiſtente rigidoque coronata, hinc plana & ſulcata, inde ſulcato-ſtriata, & ſpinis albidis uncinatis plurimis validisque munita; ſapore prædita ingrato. Creſcit paſſim in arvis, ad agros. Floret Junio. Semina perficit Julio. Ad marginem tabulæ ſpectantur flos fertilis auctus; ſemen in genuina magnitudine utrinque delineatum,

K ejus-

ejusdem transversa facies. Dum hanc plantam cum aliis multis Botanicis pro Caucalide leptophylla antea habebam, non poteram non Caucalidem illam, quam in Horti Botanici Vindobonensis tabula centesima nonagesima quinta exhibui, ceu novam proponere. Est tamen genuina hæc Caucalis leptophylla, ut cum synonymis suis ibi loco humilis poni debeat. Monendum quoque hac occasione est, Seseli multicaule in eodem opere esse Seseli montanum Linnæi.

TABULA CENTESIMA QUINQUAGESIMA OCTAVA.

BUPLEURUM FALCATUM. *Linn. syst. pag.* 203. *Scop. carn.* 1. *p.* 210. *Crantz. fasc.* 203.

Bupleurum. *Riv. pent. irr. tab.* 44.

Bupleurum folio subrotundo, sive vulgatissimum. *Bauh. pin.* 278.

Bupleurum angustifolium herbariorum. *Lob. ic.* 456.

Auricula leporis, umbella lutea. *Bauh. hist.* 3. *pag.* 200. *f.* 1.

Inodora, ferme insipida, & glaberrima planta tota est. Radix perennis, foris cinerascens aut fuscescens, ætate multiceps, subfusiformis, etiam ramosa, horizontalis vel recta descendens, etiam repens, accommodat se naturæ soli. Caulis teres, substriatus, subflexuosus, ab uno ad tres pedes altus, in summa crassitie calamum æquans, sæpius multo gracilior, ramosusque, frequenter paniculatim diffunditur. Folia sunt nervosa & integerrima; radicalia obverse ovata, apice rotundata, in petiolum attenuata longum, interdum acutiuscula. Caulina & ramea sessilia, plerumque acuta, obverse lanceolata, aut oblonga, aut sublinearia; quandoque subfalcata. Umbellæ numerosæ, raræ, planæ, factæ ex radiis gracilibus a duobus ad novem. Umbellulæ etiam planæ, sed densiores. Involucrum universale constat foliolis inæqualibus, lineari-lanceolatis, acutis, patentissimis, brevibus, ab unico ad quatuor; etiam deficiens ex integro. Partiale foliolis quinis, concavis, lanceolatis, subæqualibus, mucrone terminatis innocuo. Flos luteus est. Petala subrotunda, obtusa, concava, lata, semi-inflexa, patentissima cæterum, staminibus duplo breviora. Germen oblongum, compressum & striatum viret. Styli sunt breves. Fructus ante maturitatem rufescere solet, maturus fuscescere magis, ovatus, compressus, & separabilis in duo semina oblonga, glabra, hinc planiuscula, illinc valde convexa, striata & quinque lineis magis protuberantibus notata. Crescit in asperis montosis apricis, imprimis cretaceis, tum ibidem inter frutices. Floret ab Augusto ad Octobrim. Semina maturescunt Octobri & Novembri. Ad marginem sunt semen utrinque visum; hujus aucti dissectio; & flos auctus.

TABULA CENTESIMA QUINQUAGESIMA NONA.

ANEMONE NARCISSIFLORA. *Linn. syst. pag.* 375. *mant.* 406. *Crantz. fasc. pag.* 122. *t.* 3. *f.* 1.

Anemone seminibus nudis, rotundis, planis; foliis septifidis, imbricatis, hirsutis; floribus umbellatis. *Hall. hist. helv. num.* 1155.

Ranunculus montanus secundus. *Clus. hist.* 235.

Ranunculi montani secundi species altera. *Clus. hist.* 235.

Ranunculus montanus hirsutus albus altior. *Bauh. pin.* 182.

Ranunculus montanus hirsutus humilior, narcissi flore. *Bauh. pin.* 182.

Valde variabilis planta eſt, ſi cuncta ab illuſtri Hallero allata ſynonyma eandem præciſe vereque ſpeciem indicent. In noſtratibus alpinis ſubalpinisque locis, ubi frequens occurrit, præterquam ſtatura, qua a ſesquipedali ad quadriuncialem deſcendit pro diverſa alpium altitudine, quando etiam pumila planta hirſutior eſſe ſolet, haud admodum variare ſolet. Radix perennis, ramoſa, lignoſa, foris nigra, & ſæpe multiceps, caput gerit vaginis præteritorum foliorum emarcidis coronatum. Folia ſunt radicalia, ternata, petiolo hirſutulo purpuraſcenti longoque inſidentia; foliolis facie ſaturate, dorſo dilutius virentibus, ad oras per pilos albidos breviſſimos ciliatis, cæterum ſubglabris, inciſis, acutis, plerumque profunde trilobatis, ſæpe amplis ut mutuo incumbant. Caulis ſtriato-angulatus, piloſus, aphyllus & rubeſcens erigitur, ſuperne ornatus involucro triphyllo aut tetraphyllo, in lacinias lanceolatas & acuminatas inciſo. Ex hoc aſſurgunt pedunculi umbellati a duobus ad octo, ſtriati, villoſi, erecti, involucrum ſæpius ſuperantes. Singuli unicum florem ſuſtinent. Petala ſunt quina vel ſena, ovata, acutiuſcula, nivea, dorſo ſtria purpuraſcente notata, etiam deficiente, in principio corollam concavam efformantia, tandem patentia. Filamenta albent. Antheræ flavæ eriguntur. Germina pallide virent. Semina in capitulum collecta ſunt late obverſe ovata, compreſſo-plana, integra, obtuſiſſima cum mucrone adſcendente, ad oras membranacea, fuſceſcentia, glabraque. Floret Junio & Julio. Semina fert Auguſto.

TABULA CENTESIMA SEXAGESIMA.

MARRUBIUM PEREGRINUM. *Linn. ſyſt. pag.* 396. *Crantz. faſc. pag.* 274.
Marrubium ſupinum. *Scop. carn.* 1. *pag.* 414.
Marrubium alterum pannonicum. *Cluſ. hiſt. pag. XXXIV.*
Marrubium album latifolium peregrinum. *Bauh. pin.* 230. *Moris. hiſt.* 3. *p.* 377. *t.* 9. *f.* 8.

Radix perennis, lignoſa, ramoſa, fortiter terræ inhærens, multiceps plures fundit annuatim caules, quadrangulares, inferne lanuginoſos, cæterum tomentoſos, incanos, firmos, a ſemipede ad duos pedes altos, erectos vel adſcendentes, per ramificationem oppoſitam patulamque paniculatos. Folia caulina ſuperiora & ramea ſunt lanceolata, in petiolos attenuata, oppoſita, acuta, venoſa, rugoſa, utrinque ſubtomentoſa & ex viridi albentia, ſerrata, ſumma ſæpe integerrima. Radicalia & caulina inferiora in planta florente jam omnia perierunt. Hæc ſunt aut ovata, cujusmodi ad marginem in tabula exhibetur; aut magis ſubrotunda, idque interdum eo usque, ut folia uncias duas longa gaudeant latitudine triunciali, tunc ſimul obtuſiſſima; cæterum haud diverſa. Flores verticillatim axillis foliorum inſident, utrinque ut plurimum terni vel quini, ſuaveolentes. Calyx decemſtriatus, tomentoſus & incanus denticulos habet quinque, quorum duo ſub labio corollæ inferiori ſunt duplo longiores reliquis. Decemdentatum calycem mihi nullum videre contigit. Corollæ albæ, utrinque villoſulæ & calyce ferme duplo longioris labium ſuperius eſt ſemibifidum & obtuſiſſimum. Inveni etiam trifidum, tuncque latius. Lacinia media labii inferioris & brevioris eſt non emarginata, laterales obtuſiſſimæ. Filamenta faucem non ſuperantia donantur antheris flaveſcentibus. Semina nigricant, ad apicem pilis albidis brevibusque hirſuta. Creſcit copioſe ad aggeres, ad agros, & alibi. Floret a Junii fine ad Octobrim. Odorata parum eſt. Tota autem planta ſapore gaudet amaricante & ſubacri.

TABULA CENTESIMA SEXAGESIMA PRIMA.

ANTHERICUM RAMOSUM. *Linn. ſyſt. pag.* 244. *mant.* 365. *Scop. carn.* 1. *p.* 246.

Phalangium radicibus teretibus, foliis duris, gramineis; caule ramofo, laxe paniculato. *Hall. hift. helv. num.* 1208.
Phalangium ramofum. *Lob. ic.* 47.
Phalangium majus. *Cam. epit.* 580.
Phalangium parvo flore, ramofum. *Bauh. pin.* 29.
Phalangium quibusdam parvo flore, ramofius. *Bauh. hift.* 2. *pag.* 635.

Nodofa & perennis radix multas generat fibras longas teretes craffas albidasque; tum folia graminea, carinata, acuta & lineata. His fcapus duplo altior triplove, teres, gracilis, erectus, ex ramis fimplicibus fuperne rariter paniculatus. Stipulæ funt fubaxillares & breviffimæ. Pedunculi femipollicares, teretes, uniflori, & erectiufculi, paulo fupra bafin geniculum habent. Flores inodori diametri novemlinearis. Petala alba, planiufcula, elliptica, in ftellam expanfa, obtufa, alterna tria fere duplo latiora, æque feffilia omnia, nec interiora magis exterioribus petiolata. Filamenta glabra, alba & alterna breviora. Antheræ luteæ & oblongæ. Germen fubrotundum & fexfulcatum flavefcit; in quo nullum detegere porum melliferum potui, vel microfcopio ufus. Stylus pallet. Stigma eft fubvillofum. Capfula fubrotunda, obfolete triquetra & rugofiufcula continet femina atra, inæqualia, omnino a decem ad octodecim. Valvulæ funt patentiffimæ. Crefcit in collibus apricis herbidis, florens Junio & Julio, perficiens femina Augufto.

TABULA CENTESIMA SEXAGESIMA SECUNDA.

INULA ENSIFOLIA. *Linn. fyft. pag.* 558.
After enfifolius. *Scop. carn.* 2. *pag.* 174.
After anguftifolius, five fextus, auftriacus quartus. *Cluf. hift. XV.*
After luteus, linariæ rigido glabro folio. *Bauh. pin.* 267.

Plures fæpius caules ex eadem radice perenni fufca & obliqua fundit, annuos, femipedales vel duplo altiores, alios unifloros, alios ex fuperiorum foliorum alis ramofos & hinc paucifloros, ferme glabros, culta inferne fublanuginofos. Folia funt enfiformia, interdum ad angufte lanceolatam figuram magis accedentia, acuminata, rigida, plana, nitida, fubnervofa, fparfim alternantia, ad oras omnium tenuiffime ferrulata, atque hinc deorfum ducto digito fcabra. Flos luteus & fubodoratus. Calycis fubvillofi & imbricati fquamæ virides in foliolum terminantur angufte lanceolatum, acutum, & patentiffimum, exteriores in longius; quo deftituuntur intimæ, pallide virentes cum apicibus fufcis & erectæ. Flofculi ligulati funt tridentati. Limbus hermaphroditorum acutus. Antheræ bafi fetas generis habent. Semina fufca pappo inftruuntur quintuplo longiori & ad lentem denticulato. Crefcit in montofis faxofis apricis & fruticofis. Floret Augufto. Semina perficit fub finem Septembris.

TABULA CENTESIMA SEXAGESIMA TERTIA.

PEZIZA COCCINEA.
Peziza cava, albida, intus coccinea. *Hall. hift. helv. num.* 2222.
Elvela coccinea. *Schæff. fung. vol.* 4. *p.* 100. *tab.* 148.
Fungi pernicioſi viceſimi quarti ſpecies altera. *Cluf. hift. CCLXXXVII.*
Fungoides coccineum, acetabuli forma. *Michel. gen. pag.* 206. *num.* 13.
Fungus colore chermefino pulcherrimo, adnatus ligno. *Aldrov. dendr.* 168.
Parva concha marina, colore coccineo. *Sterreb. theatr. p.* 242. *t.* 26. *D.*

Ele-

Elegantiſſimus fungus, nec eodem modo, nec eadem forma excreſcens, ſemper paraſitus innaſcitur apud nos putridis ramulis per ſuperficiem terræ dejectis, in ſylvis udis inſularum Danubialium, ſic perpetuo ſeſſilis. Si vero ramuli humo molli ſepulti jacent, tunc ſtipite donatur, ab ipſo ramulo ad ſoli ſuperficiem pertingente, quem tamen una uncia longiorem vix obſervavi, ut profundius germinare haud videatur. Ita pileus ſolus eminet, ut etiam hic ſeſſilis primo intuitu credi poſſit. Nunquam in ipſis arboribus inveni, nec a dicendo colore aberrantem. Figura pilei valde varia eſt. Aut concava, & modo acetabuliformis, quæ frequentior eſt, modo iufundibuliformis; aut omnino plana; aut difformiter plicata. Ex maximis, quos inveni, minimisque exhibeo aliquos, dum dantur inter hos omni magnitudine intermedii. Longitudinaliter diſſectus etiam adſtat, quo fungi ipſa ſubſtantia pateat, & tranſitus ſtipitis per glutinoſe connatam mediam terram. Hæc enim ſemper ad baſin adhæret fungo. Caro coriacea albet; externe æqualis pallet cum leviſſima perfuſa flavedine; ad marginem, qui tenuiſſime eſt crenulatus, paulo magis aurantiacus; interne mollior colore fulget omnium elegantiſſime cinnabarino. Vegetat menſe Martio.

TABULA CENTESIMA SEXAGESIMA QUARTA.

LEONTODON HASTILE. *Linn. ſyſt. pag.* 522.
Leontodon danubiale. *Jacq. vindob. pag.* 270.
Leontodon paluſtre. *Lyonſ. faſc. pag.* 48.
Dens leonis, foliis longis anguſtis laciniatis glabris. *Ray. ſyll. ext. p.* 399.
Dens leonis glaber anguſtiore & longiore folio, flore minore. *Moris. hiſt.* 3. *p.* 75.
Picris ſcapo unifloro, foliis glabris ſemipinnatis, calyce lævi. *Hall. hiſt. belv. num.* 26.

Radix calamum vel minimum digitum craſſa, ſæpe præmorſa, foris fuſca, longis fibris capillata albidis, & perennans, folia promit plura, oblonga, verſus baſin paulatim & longe anguſtata, acuta vel obtuſa, magis minusve profunde argute dentata, longitudine inæqualia, glabra utrinque, tenera. Scapus firmus unus alterve, ſtriatus, paſſim uniflorus, erectus, foliis altior, glaber, ſtipulis pauciſſimis præditus, cæterum aphyllus. Calycis oblongi & vix manifeſte villoſi foliola ſunt imbricata & inæqualia. Corollulæ flavent, extus ſæpe lividæ. Semina ſunt ſubulata fuſca & coronata pappo plumoſo ſeſſili. Creſcit frequentiſſime in pratis humidis, florens Junio & Julio. Semen habetur ad marginem.

TABULA CENTESIMA SEXAGESIMA QUINTA.

TOZZIA ALPINA. *Linn. ſyſt. pag.* 406. *Crantz. faſc. pag.* 305. *Hall. hiſt. belv. num.* 298.
Tozzia alpina, lutea, Alſines folio, radice ſquamata. *Mich. nov. gen. pag.* 20. *t.* 16.
Anonyma fratris Gregorii, dentata radice. *Col. ecphr.* 2. *pag.* 49.
Euphraſia lutea, radice ſquamata. *Baub. prodr.* III. *Zan. hiſt. rar. pag.* 224. *t.* 172.
Dentaria buguloides, radice globoſa, ſquamis myodontoideis, alpina. *Mentz. pug. rar. t.* 9. *f.* 3. & 4.

Tenella planta in udis ſaxoſis noſtrarum alpium provenit, florere incipiens ſub finem Julii. Radix inæqualiter ſubrotunda & obtuſa tegitur ſquamis ovatis vel lanceolatis, craſſis, acutiuſculis, pallidis, ſibi mutuo ſine ordine incumbentibus, ad caulis baſin etiam adſtantibus, ibidem foliola parva mentitis. Semper glomus fibrillarum capillarium denſiſſimum firmiter radicem obvallat, difficulter ſeparandum. Caulis annuus, ſemipedalis vel du-

duplo altior, inferne fubteres & ad fummum calami craffitie, villofus, tetragonus, cum virore pallens, magis minusve erectus. Rami oppofiti, axillares & villofi. Folia funt ovata, obtufa vel acutiufcula, parum ferrata, glabra, oppofita, feffilia, dorfo fubnervofa. Pedunculi axillares, folitarii, uniflori, patuli, brevesque opponuntur; in fructu reflexi ac elongati. Perianthium monophyllum, tubulofum, parvum, erectum, glabrum, pallide virens, bilabiatum: labio inferiore tridentato; fuperiore bidentato; denticulis brevibus acutisque. Corolla lutea, infundibuliformis, patens & bilabiata ad labium inferius, quód trifidum eft, adfpergitur punctis fanguineis. Labium fuperius eft bifidum. Utriusque laciniæ planæ, obtufæ & fubæquales. Filamenta filiformia & longitudine faucis accumbunt dorfo petali; antheris prædita luteis, oblongis, obtufis, bafi fetam emittentibus, fingula geminis; uti ex adjecta auctaque figura patet. Germen ovatum, obtufum, glabrum, & calyce brevius, tranfit in capfulam globofam, glabram, perianthio perfiftente arcte comprehenfam, unilocularem & monofpermam.

TABULA CENTESIMA SEXAGESIMA SEXTA.

PHACA FRIGIDA. *Linn. fyft. edit.* 10. *pag.* 1173. *Jacq. vindob. p.* 265. *Willich. ill. pag.* 334.
Phaca ochreata. *Crantz. fafc.* 419. *t.* 2. *f.* 2.
Aftragalus caule erecto, ftipulis maximis, foliis ovatis novenis, filiquis veficariis. *Hall. hift. helv. num.* 402.

Omnino Phaca frigida hæcce, & Linnæi alpina atque auftralis tres funt Phacæ inter fe diftinctiffimæ fpecies, autoptis hoc difcrimen teftantibus Hallero, Dickio, aliisque; cui quidem fententiæ ex hac viva aliisque binis ficcis vifis & comparatis adhæreo nunc fortius. Radix perennis, lenta, foris fufca, calamum craffa, ramofa & prolifera, ad magnam diftantiam horizontaliter fub terra ferpit. Caules fubangulati, annui & glabriufculi, ad quatuor vel quinque unciarum altitudinem apud nos attolluntur, in Helveticis individuis etiam pedales. Folia funt alterna & pinnata. Foliola utrinque a quatuor ad fex cum terminante impari, ovata vel magis oblonga, obtufa vel magis acuta, oppofita, breviffime petiolata, per venulas reticulata, unciam vix fuperantia, fubtus & ad oras villofa. Stipulæ ad petiolos geminæ, infra illos in caule folitariæ, fubovatæ, acutæ, ad oras leviffime pubefcentes, magnæ, pallidiffime virentes, fuperiores reflexæ, inferiores erectæ & amplexicaules. Racemus fubterminalis, aut in planta folitarius, aut cum aliis paucis fimilibus axillaribus, erectus, foliorumque circiter longitudine flores fuftinent breviter pedunculatos, denfe pendulos, inodoros, in idem latus plerumque verfos, plus minus duodenos. Bracteæ funt oblongæ, concavæ, obtufæ, & pallide virentes. Calyx oblongus & pubefcens pallet cum denticulis nigris. Corollæ albæ vel ochroleucæ petala omnia funt fubæqualia, attenuata in ungues longitudine calycis. Germen pedicello infidet tenui longoque. Legumen cymbæforme, longo pedicello extra calycem propendens, inflatum, utrinque acuminatum, ftylo perfiftente inftructum, villofum, unciale, fuperne planum, futuraque inferiore etiam ad extremitatem verfus fuperiorem depreffa. Semina pauca, reniformia, compreffa. Crefcit in fummis herbidis alpium jugis. Floret Julio & Augufto. Semina perficit fub finem Septembris & Octobri. In tabula exhibetur planta cum radicis ramofæ parte; tum legumina matura cum femine.

TABULA CENTESIMA SEXAGESIMA SEPTIMA.

ASTRAGALUS MONTANUS. *Linn. fyft. pag.* 499. *Jacq. vindob. pag.* 264. *Scop. carn.* 2. *pag.* 78. *t.* 45.

Aftra-

Aſtragalus foliis ovato-lanceolatis, ſericeis; ſiliquis erectis, inflatis, ſubhirſutis. *Hall. hiſt. helv. num.* 408.

Aſtragalus quidam montanus, vel Onobrychis aliis. *Bauh. hiſt.* 2. *p.* 339.

Aſtragaloides alpina purpurea, villoſa, pumila, foliis brevioribus acuminatis, caulibus ſimplicibus nudis. *Till. hort. piſ. p.* 19. *t.* 14. *f.* 3.

Phaca montana. *Crantz. faſc. p.* 422.

Onobrychis quarta. *Cluſ. hiſt. CCXL.*

Radix perennis, lignoſa, foris nigreſcens, multiceps in plures cauliculos breves perennes ſtipulisque imbricatis ac pubeſcentibus ſquamatos dividitur. Caules breviſſimi & hirſuti terminantur ſcapo ſive pedunculo communi terete, ſimplice, villoſo, foliis paulo longiore; qui apice capitulum fert denſum e floribus circiter duodecim, breviſſime pedunculatis, inodoris, violaceis vel e rubro purpureis, rariſſime albis, erectis aut patulis. Folia caulina alterna pauca; ſumma plerumque oppoſita; pinnata & hirſuta: foliolis utrinque a duodecim ad ſeptemdecim cum impari, lanceolatis, acutis, parvis, oppoſitis vel alternantibus, utrinque piloſis, ciliatis, & ſubſeſſilibus. Bracteæ anguſtæ, hirſutæ & acutæ. Calyx hirſutus purpuraſcit. Alæ & vexillum fere ejusdem longitudinis ſuperant carinam obtuſam cum mucrone. Stylus ad angulum rectum incurvatur. Legumen oblongum, inflatum, obſolete hirſutum, mucrone tenui inflexoque inſtructum, pollicare, hinc convexum, inde ſutura intropreſſa ſulcatum, unde valvæ intra cavitatem leguminis ita producuntur, ut ſeptum perficiant imperfectum, quod araneoſo nexu ad valvarum commiſſuram oppoſitam adhæreſcit, (verbis fere hic uſus ſum illuſtris Halleri,) ergo ſubbiloculare ſine diſſepimento vero. Semina ſunt plura, ex ſubrotundo reniformia, nitida, & fuſceſcentia. Interdum caule elongato, axillaris ſimul ſcapus adeſt. Hirſuties in planta major minorve eſt, microſcopio tamen ſemper obſervanda. Creſcit in ſummis alpium jugis. Floret Junio & Julio. Semina perficit Octobri.

TABULA CENTESIMA SEXAGESIMA OCTAVA.

HEDYSARUM OBSCURUM. *Linn. ſyſt. pag.* 495.

Hedyſarum alpinum. *Jacq. vindob. pag.* 266.

Hedyſarum controverſum. *Crantz. faſc. pag.* 425.

Hedyſarum caule recto, ramoſo; foliis ovatis; ſiliquis pendulis, læviſſimis, venoſis. *Hall. hiſt. helv. num.* 395.

Onobrychis ſemine clypeato lævi. *Bauh. pin.* 350.

Onobrychis clypeata lævis. *Bauh. prodr.* 149.

Aſtragalus alpinus ſpica erecta purpurea ſpecioſa. *Comm. litt. norib.* 1736. *p.* 101. *t.* 1. *f.* 2.

Planta hæc pro varia alpium altitudine ſolique duos vel ſex, & ultra uncias æquat, rarius tamen pedem attingit, hinc diverſa jam ab Hedyſaro alpino Linnæi, ad humanam ſtaturam, ipſo docente in litteris illuſtri viro, excreſcente. Radix fuſca, lignoſa, perennis, craſſitie varia, ſæpe tenuis, etiam craſſa ut digitum pollicemve ſuperet, & multiceps longe horizontaliter ſerpit. Caulis annuus, unus alterve, plerumque ſimpliciſſimus, rarius ramo auctus, erectusque terminatur racemo magis minusve denſo & eleganti. Radicalia folia in planta florente nulla. Caulina pauca, alternantia, pinnata ex foliolis utrinque a tribus ad octo cum impari, ex ovato oblongis, obtuſis cum exiguo acumine, integris, oppoſitis, breviter petiolatis, ſubtus ad lentem hirſutis, per venas oblique adſcendentes lineatis. Stipulæ ſunt lanceolatæ, membranaceæ, amplexicaules, ſubaxillares, fuſcæ, ſæpe ſupra medium bifidæ in lacinias ſubulatas; quæ infra folia ſunt, ſubimbricatæ & vaginantes. Flores octolineares & inodori numero vario a pedunculis brevibus imbricatim pendent. Calycis

cis laciniæ inferiores ſunt gradatim longiores. Corollæ ex violaceo purpureæ magisve rubræ, rarius albæ, vexillum ſupra unguem alba macula inſignitum & alæ planæ obtuſæque longitudine ſubæqualia ſunt, & breviora carina. Germen rubere ſolet. Leguminis oblongi, compreſſi, glabri & fuſceſcentis articuli variant ab unico ad quatuor, ſubrotundi vel oblongiores. Semina ſunt ex oblongo inæqualiter reniformia. Bracteæ ſetaceæ. Creſcit in ſummis alpibus. Floret imprimis Julio. Semina perficit Septembri. Racemus fructiger & ſemen etiam ad tabulæ marginem ſiſtuntur. Colo in horto Hedyſarum alpinum Linnæi ex ſeminibus Sibiricis, quod nedum floruit. Communicavit nuperrime celeberrimus Linnæus mecum eandem plantam florentem ſiccam. Utrobique invenio ſtipulas fuſcas & breves; quæ in Hedyſaro obſcuro ſunt valde longæ; ut vel ex hac nota, ſi conſtans ſit, diſtingui poſſent.

TABULA CENTESIMA SEXAGESIMA NONA.

BOLETUS RUGOSUS.

Fungus ſpecioſus putridis arborum truncis innaſcitur, totus lignoſo-coriaceus & perſiſtens. Stipes durus, inæqualis, badius, vernice veluti obductus, calamum vel pollicem craſſus ratione voluminis ipſius fungi, pileum gerit plerumque ſubdimidiatum, dum laterali ejusdem parti adnectitur. Hic ſuperne planus eſt, rugoſus primum, ex rubro badius & nitidiſſimus, tandem hepaticus minusque nitens. Corticis pauca ſubſtantia eſt interne coriacea, holoſeriſea, cinnamomea, tenax & ad fomitem apta. Subſtantia tubuloſa concolor, craſſa, a corticoſa ſeparabilis, ſubtiliſſime poroſa; ſubtus punctata, in principio pallens, ſenſim magis cinnamomea; ad cibum inepta. Fungi duo, ex eodem loco exorti, & majores, in tabula proponuntur, hinc atque illinc ſpectati. Tum fungulus minor; & fungi pars, ut pateant interiora.

TABULA CENTESIMA SEPTUAGESIMA.

ALTHÆA HIRSUTA. *Linn. ſyſt. pag.* 459. *Scop. carn.* 2. *p.* 42. *Crantz. faſc.* 144.
Althæa foliis radicalibus reniformibus, caulinis palmatis trilobis & quinquefidis, calycibus hiſpidis. *Hall. hiſt. helv. num.* 1073.
Alcea hirſuta. *Bauh. pin.* 317. *Seg. ver.* 3. *p.* 98.
Alcea villoſa. *Bauh. hiſt.* 2. *pag.* 1067.
Alcea hirſuta minima, flore cæſio, hiſpanica. *Barr. ic.* 1169.

Ex radice annua, fibroſa & albida caulis aſſurgit ſesquipedalis vel ſpithamæus, erectus vel adſcendens, ſimpliciſſimus vel ramoſus imprimis inferne, teres, & hiſpidus pilis albis longis patulisque, quos etiam petioli, ſtipulæ, pedunculi & calyx uterque gerunt. Folia ſunt petiolata, facie glabriuſcula, dorſo piloſa & ſcabra; inferiora ex reniformi ſubrotunda, obtuſe dentata, & obſcure ſeptem-vel quinquelobata; ſuperiora ſerrata, palmata, quinqueloba; ſumma trifida, lobis oblongis. Stipulæ ſunt ex ovato lanceolatæ & acutæ. Pedunculi teretes, erecti, axillares, ſolitarii & uniflori æquant longitudine folia. Calycis externi profundiſſime diviſi & patentis foliola ſunt ciliata, inæqualia, lanceolata aut ovata, acuminata, ſeptem vel octo. Interioris ultra duas tertias partes diviſi laciniæ ſunt paulo longiores, lanceolato-acuminatæ, & erectæ. Petali carnei, aut cæruleſcentis, aut albidi laciniæ ſunt obverſe ovatæ, calyce paulo longiores, obtuſiſſimæ, & obſolete crenulatæ. Antheræ cæruleſcunt. Receptaculum conicum locat arillos circiter duodecim glabros & transverſim rugoſos. Floret æſtate. Creſcit in aridis montoſis planta infrequens.

TA-

TABULA CENTESIMA SEPTUAGESIMA PRIMA.

CARDUUS ERIOPHORUS. *Linn. ſyſt. pag.* 530. *Cluſ. hiſt. CLIV. Mill. ic. tab.* 293.
Carduus capite rotundo tomentoſo. *Bauh. pin.* 382.
Carduus tomentoſus, corona fratrum herbariorum. *Lob. ic.* 9. *tom.* 2.
Cirſium eriophorum. *Scop. carn.* 2. *p.* 130.
Cirſium foliis pinnatis, pinnis bilobis, lanceolatis, ſpinoſis; calycibus tomentoſis, ſphæricis, ſpinoſis. *Hall. hiſt. helv. num.* 168.

Radix biennis, digitum craſſa, fuſiformis, ramoſa, foris fuſca, intus albida, ferme inſipida & ſublignoſa caulem altero ætatis anno attollit firmum, ſulcato-ſtriatum, medulla albida refertum, lanuginoſum, ramoſum, & tres quatuorve aut etiam plures pedes altum. Folia ſunt pinnatifida, ſeſſilia, ſupra virentia & hirta, ſubtus tomentoſa & incana, ſemipedalia vel pedalia: laciniis oblongis, oppoſitis vel alternis, diſtantibus & quibusdam per paria ſibi vicinioribus, in ſpinam flaveſcentem longam duriſſimamque terminatis, per ſpinulas etiam minores ciliatis, cæterum integris, terminali longiſſima; nervis mediis albentibus. Flores erecti ramos terminant, in ultimis foliis quaternis quinisve ſeſſiles, maximi, ſpecioſi. Calyx baſi planior, hinc ſphæricus, conſtat ſquamis numeroſiſſimis, lanceolato-ſubulatis, ſpinula quidem terminatis, ſed, quod ipſæ molles ſint, cedente nec valde pungente, ſuperioribus patulis, reliquis magis recurvatis, lana arachnoidea quam plurima ſubcineraſcente connexis omnibus per totam longitudinem, ſpinula excepta, infra quam purpureo villo veſtiuntur. Corollulæ quinquefidæ longiſſimæque ſaturate purpuraſcunt. Antheræ primo purpureæ, poſtea pallent. Styli longi & purpurei tumido circa medium geniculo inſtruuntur. Receptaculum eſt craſſum & carnoſum. Semina pappum gerunt copioſum plumoſum. Creſcit copioſius in ſylvaticis ſubalpinis & montoſis aliis, minus frequenter in locis demiſſis. Floret Auguſto & Septembri. In margine ſeorſim adſtant floſculus & ſemen.

TABULA CENTESIMA SEPTUAGESIMA SECUNDA.

BOLETUS RAMOSISSIMUS. *Scop. carn.* 2. *pag.* 470. *Schæff. fung. vol.* 4. *p.* 79. *tab.* 111. 265. 266.
Fungus maximus hungaricus; multis laciniis ſquamatim incumbentibus. *Bauh. pin.* 372?
Fungi eſculenti genus viceſimum primum monſtroſum. *Cluſ. hiſt. CCLXXV?*

Fungus elegantiſſimus, edulis, in foro Viennenſi venalis, ſæpe molis magnæ, ut depictus octo uncias altitudine ac latitudine, craſſitie quinas æquet, ubique uniformis, conſtat ſtipite brevi craſſoque, hinc in crura ramosque quaquavorſum ſe diffundit, extremitatibus ſingulis iisque numeroſiſſimis deſinens in totidem pileos, externe infundibuliformes, quorum diſcus expanſus eſt orbicularis, plerumque difformiter, ſemper concavus aut infundibuliformis, fuſcus & obſoletis villis ſquamoſus. Externa totius ſuperficies albida eſt, in juniore planta ad oculum nudum æquabilis, microſcopio autem ſpectata haud profunde & tenuiſſime poroſa, boleti ſic imaginem habens; & talem non poroſam expreſſit pictor in tabula mea. Schæfferiana icon magis adulta eſt, quando pori ſub ſenſum apertius cadunt. Totius ſubſtantia tenera eſt, ſolidiuſcula tamen & ſubfibroſa, alba, elaſtica, nec ſuccum læſa fundit. Tabulæ figura ſuperior fungum exhibet integrum; inferior dimidiatum in parte ſectionis & diſciſſi longitudinaliter trunci. Autumni initio creſcit in quercubus putridis.

TABULA CENTESIMA SEPTUAGESIMA TERTIA.

HERACLEUM ANGUSTIFOLIUM. *Linn. ſyſt. pag.* 210? *mant. pag.* 57?
Sphondylium hirſutum, foliis anguſtioribus. *Bauh. pin.* 157? *prodr.* 83?

Ex tribus Heracleis, hoc & ſubſequis binis, nunc tres diſtinctas ſpecies conſtituo. Si in unam contrahere lubet aliis, merentur tamen nihilominus ſuis cum figuris ſeparatim tradi, ut intelligant omnes, qua ſuper re moveatur quæſtio; tum quod varietates inſignes magisque conſtantes vix minore dignas obſervatione judicem quam ſpecies ipſas. Culta hæc Heraclea mutantur, uti mutari ſolet Sphondylium vulgare, ſemper tamen ita ſimul ſervant habitus prioris ſui illas notas, quibus ſylveſtria diſtinguebantur, ut peritus facile & ilico ipſa diſcernat. Hujus vero anguſtifolii ſtatura eadem eſt atque Sphondylii. Caulis ſtriato-ſulcatus pilisque albis aſper ad duorum, trium quatuorve pedum altitudinem attollitur. Foliorum laciniæ, quam in Sphondylio, ſunt anguſtiores, acutæ, facie glabrae, dorſo imprimis ad nervos hirſutulæ. Petala viridia, idque modo ſaturate, modo cum aliqua flavedine dilutius, ſubæqualia totius umbellulæ omnia, nulla vere unquam radiata a me viſa aut alba, cæterum ſubovata, quandoque latiora, propter inflexum obtuſum apicem ſubcordata, patentiſſima. Germen viret. Filamenta pallent. Antheræ cum virore flavent. Semina Sphondylii. Involucrum univerſale aut nullum habetur, aut fere ſimile eſt partiali, conſtanti ex foliolis linearibus acutis & reflexis. Creſcit in alpinis. Floret Julio. Ad marginem ſiſtuntur flos auctus, & ſemen in genuino volumine utrinque ſpectatum. Folii inferioris pars aliqua etiam adeſt, haud colorata.

TABULA CENTESIMA SEPTUAGESIMA QUARTA.

HERACLEUM LONGIFOLIUM.
Heracleum anguſtifolium. *Jacq. vindob. pag.* 217. *tab.* 2. *fig.* 2. *Crantz. faſc. p.* 155?
Heracleum palmatum. *Crantz. faſc. pag.* 155?
Sphondylium foliis anguſtioribus. *Riv. pent. irr. t.* 5.

Hoc longitudine inſigni laciniarum foliorum omnium magis abſcedit a Sphondylio quam reliqua: ſunt enim hæ laciniæ primariæ ſemipedales, in culta etiam planta pedales, ex lanceolato oblongæ, acutæ, ſuperne glabræ, ſubtus aſperæ, parum & breviter ſubdiviſæ. Et vel in tenella adhuc plantula folia ſunt palmata in lacinias longas. Caulis pilis albidis aſper, a duobus ad quatuor pedes altus, & ſtriato-ſulcatus eſt. Involucrum univerſale, quod ſæpe deſideratur, eſt polyphyllum ex foliolis linearibus, acutis, & particulari ſimile. Petala alba, ſubovata, & ob inflexum apicem ſubcordata, exteriora ſunt radiantia majora & ſemibiloba. Fructus idem cum aliis. Creſcit & floret cum priore. Pars folii caulini infimi, non colorata, etiam delineata conſpicitur.

TABULA CENTESIMA SEPTUAGESIMA QUINTA.

HERACLEUM ELEGANS. *Crantz. faſc. p.* 155. *t.* 2. *f.* 1.
Heracleum anguſtifolium. *Jacq. vindob. pag.* 117. *t.* 2. *f.* 1.

Planta ab unico ad quatuor pedes alta, priorum habitu. Fructificatione convenit cum Heracleo longifolio, ut nihil, quod addam, habeam. Foliis propius accedit ad Heracleum anguſtifolium, tamen ab hoc etiam ſic, magisque a reliquis, diverſum. Scilicet ſunt laciniæ valde anguſtæ, nec longæ; tum multum confluentes. Folia plerumque ternata; ſed inveniuntur etiam ultra diviſa in individuis majoribus. Creſcit & floret cum priori-

ribus. Magnitudo floris nativa inutilem reddit ejusdem aucti delineationem. Folii caulini inferioris pars, non colorata, a tergo figuræ exaratur.

TABULA CENTESIMA SEPTUAGESIMA SEXTA.

CINERARIA CORDIFOLIA. *Gouan. illuſtr. pag.* 69.
Cineraria alpina. *Linn. ſyſt. pag.* 557.
Solidago alpina nuda. *Jacq. vindob. pag.* 287.
Senecio alpinus. *Scop. carn.* 2. *pag.* 164.
Senecio foliis cordato-lanceolatis, ſerratis. *Hall. hiſt. helv. num.* 63.
Jacobæa pannonica tertia, latifolia prima. *Cluſ. hiſt.* XXII.
Jacobæa alpina, foliis rotundis ſerratis. *Bauh. prodr.* 70. *t.* 69.
Jacobæa montana, integro, rotundo folio. *Bocc. muſ.* 2. *p.* 61. *t.* 49. *Barr. ic.* 145.
Jacobæa alpina laciniata, flore Buphthalmi. *Bauh. pin.* 131.

In Enumeratione ſtirpium agri Vindobonenſis ſub Solidaginis alpinæ nomine plures plantas conjunxi, quas alii ſeparant. Nimiopere variantis in hisce plantis naturæ luſus impulerat me ad confundendas omnes. Re nunc curatius perpenſa, ipſarumque cultura etiam plantarum eruditus, in ſpecies diſtinguo ſequentes, in Cinerariam cordifoliam, criſpam, & integrifoliam. Addo longifoliam, mihi dubiam, ad integrifoliam forte pertinentem. Omnes florum pedunculorumque ſtructuram tam habent ſimilem, ut ſufficiat deſcripſiſſe in una. Nec radix differt. Vix etiam caulis. Sola itaque folia abſolvunt diſcrimen. Cordifolia petiolos foliorum radicalium & infimorum gerit longos, nudos, nec vel minime alatos; quos longos alatosque criſpa habet. Integrifoliæ ſunt folia ferme integerrima, radicalia ſpathulata potius quam vere petiolata. Ab hac differt longifolia foliis omnibus oblongis. Nunc cordifolia deſcribatur; cujus radix fibroſa & fuſca perennat. Caulis eſt pedem unum alterumve altus, rectus, obſcure angulatus, ſuperne parum ſtriatus, fiſtuloſus, ſimplex, fere glaber & virens. Pedunculi ſtriati, villoſiuſculi & numero varii ſubumbellatim caulem terminant, ſuffulti foliis anguſte lanceolatis ſeſſilibusque, & pauci inſtructi ſquamis linearibus, idque imprimis ad baſin calycis. Hic conſtat foliolis circiter vicenis, ſublinearibus, acutis, concavis, erectis, æqualibus & glabris. Corollæ luteæ. Floſculi radii ſunt ſublineares, bi-vel tridentati, circiter viginti. Pappus ad lentem denticulatus. Reliqua, uti in charactere Linnæano. Folia ſunt late cordata, ſerrato-crenata, venoſa, facie nitida, dorſo magis minusve villoſa, petiolata. Petioli radicalium caulinorumque inferiorum longi & carinati. Sequentium alati. Superiorum paginæ ad petiolum magis excurrunt, ut figura cordata ſic pereat. Creſcit ad margines ſylvarum ſubalpinarum; tum etiam in apricis ſaxoſis udis. Floret Junio & Julio.

TABULA CENTESIMA SEPTUAGESIMA SEPTIMA.

CINERARIA CORDIFOLIA auriculata.

Cinerariæ cordifoliæ varietas occurrit, quam hic propono, iisdem in locis creſcens. In hac petioli foliorum ſuperiorum ſunt breviores & diverſimode auriculati ſive appendiculati; tum ipſa etiam folia magis argute ſerrata. Utraque planta interdum ramoſa invenitur, propterea hoc ſpecimen ex ſylveſtribus ramoſius ſelectum fuit, dum præcedens ſimplex depingitur. Cultæ cum hæ, tum aliæ, altiores ramoſioresque evadunt. Hujus quidem cultæ folium radicale ſeorſim adſtat delineatum.

 TA-

TABULA CENTESIMA SEPTUAGESIMA OCTAVA.

CINERARIA CRISPA.
Solidago alpina alata. *Jacq. vindob. pag.* 287.
Jacobæa pannonica quarta. *Cluſ. hiſt.* XXIII.

Etiam cum prioribus in ſubalpinis hæc ſtirps reperitur, bipedalis, pedunculis & calyce magis villoſis quam in priore. Folia radicalia ſunt cordata & per totam petioli longitudinem utrinque decurrentia, ibidemque laciniato-inciſa. Caulina ſuperiora ſunt oblonga, acuta, argute & inæqualiter inciſo-ferrata, ſeſſilia. Omnia ad margines criſpata & undulata, multoque ſæpe magis, quam ſpecimen expreſſum ſylveſtre. Hunc planta culta habitum non mutavit, uti patet ex addito radicali folio, hic triplo fere, quam in ſylveſtri, majore.

TABULA CENTESIMA SEPTUAGESIMA NONA.

CINERARIA INTEGRIFOLIA alpina.
Solidago alpina tomentoſa. *Jacq. vindob. pag.* 287.

Hæc inter affines maxime frequens reperitur ad ſylvarum ſubalpinarum margines. Caulis mihi videtur magis angulatus & ſtriatus. Folia denticulata ſordide virent. Radicalia ſubovata, obtuſa, longe petiolata perque petiolum decurrentia. Caulina inferiora ſunt ſpathulata, obtuſa & ſeſſilia. Reliqua ſuperiora oblonga & ſeſſilia. Summa acuta. Caulis, folia utrinque, pedunculi & calyces lanuginoſe villoſa ſunt, parum tamen incana. Culta mutavit admodum foliorum figuram, uti ex delineata icone non colorata videre eſt. Floret eodem tempore.

TABULA CENTESIMA OCTOGESIMA.

CINERARIA INTEGRIFOLIA pratenſis. *Linn. ſpec. pl. pag.* 1243.
Senecio foliis imis petiolatis, cordatis, obiter dentatis; caulinis ligulatis, ſeſſilibus. *Hall. hiſt. helv. num.* 68.
Solidago foliis lanceolatis ſeſſilibus integris denticulatis; floribus umbellatis, involucro ſetaceo. *Gmel. ſib.* 2. *pag.* 154. *t.* 71.
Jacobæa pannonica ſecunda. *Cluſ. hiſt.* XXII.
Jacobæa montana lanuginoſa anguſtifolia, non laciniata. *Bauh. pin.* 131. *Moris. hiſt.* 3. *p.* 111. *ſ.* 7. *t.* 12. *f.* 28.
Jacobæa montana polyanthos, flore aureo, foliis longis & integris. *Barr. ic.* 266?

Varietatem eſſe prioris, ſemper exiſtimavi, diverſam, quod in pratis demiſſis udisque creſceret, nec ſubalpinis; Majo jam florens. Differt ſtatura minore, foliis magis integris, ſæpe vix denticulatis, magis etiam, uti tota planta, lanuginoſo-tomentoſis ac incanis; floribus quoque minoribus. Culta habitum non quidem mutavit, ſed depoſuit ferme ex integro lanuginem, & folia evaſerunt majora manifeſtiusque denticulata. Si unice a demiſſiori loco diſcrimen pendeat Cinerariam inter hanc & præcedentem, quare alpina, translata ſæpius in hortum, non tranſivit in hanc pratenſem, ſed potius habitum aſſumpſit magis alienum?

TA-

TABULA CENTESIMA OCTOGESIMA PRIMA.

CINERARIA LONGIFOLIA.
Jacobæa montana, Betonicæ folio. *Bocc. muſ.* 2. *p.* 61. *t.* 49?

Longifoliam voco hanc a foliis omnibus oblongis, radicalibus in petiolum attenuatis, leviſſime denticulatis. Lanugine & reliquis convenit cum Cineraria integrifolia alpina, cujus varietas dici poteſt, etiam ſubalpina planta, quæ in hortum adlata periit. Sic magis diverſas haſce plantas ſtudio collegi ex numeroſis omnino ſpeciminibus, & propoſui omnes, ut Botanici judicium ferre valeant.

TABULA CENTESIMA OCTOGESIMA SECUNDA.

ARENARIA FASCICULATA. *Linn. ſyſt. pag.* 733. *Gouan. ill. pag.* 30.
Stellaria rubra. *Scop. carn.* 1. *pag.* 316. *t.* 17.

Planta ſylveſtris, ſaxoſis innaſcens, plerumque ſimplicior, a tribus ad ſex uncias alta, & tota ſtricta rigida erectaque, radici innititur annuæ albidæ & tenui. Culta flexilior molliorque evadit ſæpe ramoſiſſima & pedalis. Illa integra in tabula proponitur; hujus dumtaxat ramulus. Caulis teres & glaber viret aut purpuraſcit. Rami ad lentem leviſſime pubeſcunt, alternantes, apice ſubdichotomi. Folia ſunt ſubulata, acuminata, oppoſita, glabra, erecta, baſi conata & pallentia, in ramulorum juniorum extremitatibus veluti faſciculata; emarcida ſetacea. Pedunculi graciles & uniflori locantur in diviſionibus ramorum, quæ quo ſunt breviores magisque ſibi vicinæ, eo flores videntur magis aggregati. Calycis foliola ſubulata, acuminatiſſima, in medio virentia, ad oras alba, patula, ſtricta, rigida, ſubæqualia, ad lentem ſunt dorſo hirſuta pilis albis & ſtriata, marginibus glabra. Petala alba, oblongiuſcula, & perianthio triplo breviora patent. Filamenta conſtanter adſunt decem, albida, longitudine corollæ, ſubæqualia, quinque exteriora patula, alia interiora erecta. Antheræ didymæ & ſubrotundæ flaveſcunt. Styli tres, albidi, reflexo-patuli & longitudine corollæ gerunt ſtigmata obtuſa. Germen eſt ovatum & triangulare. Capſula ex ovato oblonga, obtuſiuſcula, glabra, magnitudine & ferme longitudine calycis, cui conniventi arcte includitur, unilocularis, & ad baſin usque trivalvis, continet ſemina plus minus octo, ovata, muricata, roſtrata, fuſca vel flaveſcentia. Receptaculum ex centro capſulæ exſurgit, partitum in totidem filamenta, quot ſemina ſunt, dum ſingulis affiguntur ſingula. Capſula matura pallens & diſſiliens ſemina dimittit, & difficulter tunc examinari atque deſcribi poteſt, cujus valvulæ tunc cum calycinis confunduntur foliolis. Maturitati proximum exemptumque, dum ſibi relinquitur, facile ſtructuram ſuam indicat. Floret æſtate. Ad tabulæ marginem ſiſtuntur etiam flos auctus integer, & receptaculum cum ſeminibus duobus adhærentibus etiam auctum. Dein genuina in magnitudine capſula integra eademque aperta. Non potui ullo modo Alſinen Halleri num. 870 ab ipſo auctore aliisque Helvetis miſſam ab hac noſtra diſtinguere. Omnia ſunt plane eadem, ipſa etiam ſemina. Filamenta autem in ſpeciminibus ſiccis numerare nequivi. Cultæ plantæ folia ad lentem piloſa obſervo. Sponte ſe in horto & copioſe propagat.

TABULA CENTESIMA OCTOGESIMA TERTIA.

DAPHNE LAUREOLA. *Linn. ſyſt. pag.* 272.
Daphnoides verum, vel Laureola circa Lemanum lacum. *Geſn. apud Schmid. faſc. num.* 9. *tab.* 6.

Thy-

Thymelæa Laureola. *Scop. carn.* 1. *pag.* 276.
Thymelæa foliis ellipticis, perennantibus, floribus ex alis nutantibus. *Hall. hist. helv. num.* 1025.
Laureola. *Dod. pempt.* 3. *l.* 2. *c.* 9. *Blackw. tab.* 62.
Laureola semper virens, flore viridi, quibusdam Laureola mas. *Bauh. pin.* 462.
Laureola semper virens, flore luteolo. *Bauh. hist.* 1. *part.* 1. *pag.* 564.

Tota planta glabra est. Radix longissima, ramosa, digitum crassa, teres, foris pallide flavescens & intus albissima, in caudicem adscendit unum alterumve, teretem, simplicissimum vel perparum ramosum, pallide & ex cinereo fuscum, notatum cicatricibus a foliis delapsis, in extremitate sua novella virentem. Materies est alba & lentissima, ut vix rumpi queat; corticem induta duplicem, exteriorem tenuem ac membranaceum, interiorem crassum viridem & ad singulas foliorum cicatrices veluti perforatum. Folia sunt elliptica, obtusa vel acuta, integerrima, basi in brevissimum petiolum attenuata, lævia, crassula, alternantia, perennantia, facie saturate & ex atro virentia, dorso lætius, a duobus ad quatuor pollices longa, patentia, ad summitatem caudicis ramorumque, si qui adsint, dense & frondose locata. Pedunculi communes egrediuntur ex alis foliorum superiorum solitarii, teretes, breves, incurvati, ut flores propendeant tantisper, muniti bracteis circiter quatuor concavis obtusis virentibus. Flores brevissime pedunculati ipsi subumbellatim insident extremitati pedunculi communis, numero varii, fere octoni, suaveolentes. Petali crassiusculi & cum aliqua flavedine virentis laciniæ sunt duæ oppositæ sæpius paulo reliquis angustiores. Antheræ luteæ, oblongæ, utrinque obtusæ, biloculares. Stylus brevissimus albet. Stigma capitatum, supra planum, subtus convexum & muricatum, nec apice plumosum, uti illustris Hallerus de sua planta. Bacca ovata vel ovalis, atra, obtusissima, circa apicem, nec tamen in medio apice, notatur puncto umbilicato & depresso. In nullis nostratibus speciminibus videre mihi contigit punctum album in vertice baccæ anuli in modum elevatum Schmidelii; nec magis figuram baccæ acuminatam Halleri; ut in diversis regionibus aut variare debeat, aut non sit eadem planta. Pulpa valde liquida & dilute purpurascens, quæ omnis evanescere tandem solet, ut supermaneat sola collapsa corrugataque semini adhærens pellicula, involvit semen unicum, ovatum, nitidum, cum virore nigricantem, nucleo lacteo fœtum, cortice duriusculo. Floret Aprili. Fructus maturescunt æstate. Crescit in sylvis montosis umbrosis. Tota acris est. Præter plantam florentem, caulemque fructescentem depinguntur quoque racemulus floriger & semen.

TABULA CENTESIMA OCTOGESIMA QUARTA.

SENECIO NEMORENSIS. *Linn. syst. p.* 552. *Jacq. obs. part.* 3. *p.* 15. *t.* 65. & 66.
Senecio foliis ovato-lanceolatis, serratis, subtus hirsutis, floribus umbellatis. *Hall. hist. helv. num.* 64. *it. herc.* §. 23.
Jacobæa nemorensis, latiore rigidiore & hirsuto folio. *Rupp. jen.* 142.
Virga aurea sive Solidago sarracenica latifolia serrata. *Bauh. hist.* 2. *pag.* 1063.

Ex eadem radice perenni, fibris longis aucta, sæpe præmorsa, nec vere reptante, rarissime pauci, plerumque unicus caulis assurgit, sesquipedalis vel tripedalis, erectus, teres, striatus, superne sæpe leviter angulatus, totus pallide virens, vel hic illic simul varie purpurascens, glaber nitensque aut hirsutus vel villosus, digitum minimum vel calamum crassus. Hunc totum ad pedunculos usque folia obsident inordinate alternantia, superiora gradatim ubique minora, ut flores altitudine non excedant, summa hinc minima. Foliorum latitudo admodum varia est, ut vel ad ovatam figuram accedant, aut sint lanceolata, aut oblonga. Cæterum acuminata vel acuta, sessilia, serrata, infima pro plantæ sta-

tu-

tura sex vel tres uncias longa, superne glabra. Subtus in aliis plantis villosa, in aliis glaberrima, ut ex villositate species hæc judicari nequeat. Et ipsa hirsuties in aliis individuis notabilis est, minor in aliis. Denticuli quidem in nullis foliis valde æquales conspiciuntur; desideratur tamen in ferme omnibus biserratio, in paucissimis evidentissima. Serraturas vidi etiam lanceolatas & angustas, uti in folio marginali. Rami pauci vel plures ex foliorum superiorum alis ad angulum acutum eriguntur, & flores cunctos in corymbum colligunt inæqualem, ultra folia haud valde eminentem. Pedunculi sunt ramosi & squamosi. Flores grata fragrantia pollent, quam etiam exsiccati servant diu, sæpe eminus perceptibili. Calycis squamæ basi laxe augentur aliis linearibus ut plurimum quinis. Radius ex corollulis fæmineis ligulatis, patentissimis, flavis, oblongis, quinis, rarissime quaternis vel senis componitur. Discum constituunt hermaphroditi tubulosi duodeni vel plures. Semina oblonga, fusca, striata, pappo coronantur simplici. Crescit ad sylvarum margines. Floret Julio & Augusto. Culta planta quandoque evadit vel ab ipsa basi ramosa, cæterum constans.

TABULA CENTESIMA OCTOGESIMA QUINTA.

SENECIO DORIA. *Linn. syst. pag.* 552. *Gouan. hort. monsp.* 440.
Virga aurea major, vel Doria. *Bauh. pin.* 268.
Herba Doria Narbonensis. *Lob. ic.* 297.
Jacobæa pratensis altissima limonii folio. *Tourn. inst.* 485.
Alisma monspeliensium, seu Doria. *Bauh. hist.* 2. *pag.* 1064.
Doria orientalis, limonii folio. *Dill. elth. pag.* 125. *t.* 105. *f.* 125? *Gmel. sib.* 2. *p.* 161?

Semper hanc plantam glaberrimam inveni totam, nullibi vel minime villosam. In apricis siccis ad duorum triumve pedum altitudinem assurgit; in pratis vero ad rivulorum margines humanam fere altitudinem æquat, Dillenianæ citatæ plantæ tunc similis. Friorem depictam hæc tabula exhibet; alterius folium radicale sistit in Observationum mearum Botanicarum parte tertia figura *a* tabulæ sexagesimæ sextæ, quam quidem perperam ibidem ceu varietatem Senecionis nemorensis proposueram. Radix perennis, digitum fere crassa, brevis, fibris aucta, fuscescens, amaricans, subhorizontalis, longas albidasque terræ fibrillas immittit. Caulis striatus & pallide virens erigitur, a duobus ad quinque pedes altus, simplex, superne in corymbum terminatus fastigiatum, foliis superioribus multo altiorem valdeque ramosum. Folia radicalia spithama longiora, basi attenuantur in petiolum, suntque in florente planta plerumque cum caulinis infimis jam deperdita. Caulina sunt sessilia, modo erecta magis caulemque occultantia, uti in icone, modo magis patula & ab invicem distantia. Sunt vero omnia oblonga, acutiuscula, aut integerrima aut leviter serrata vel denticulata, idque vel rariter vel presse, utrinque ex glauco virentia, sæpe subundulata, superiora successive per totum caulem breviora, crassa & ad tactum pinguia, solo quo ultimo indicio planta etiam non florens ilico ab affinibus distinguitur. Pedunculi subsquamosi ex flavo virent. Flores inodori eriguntur. Calycis foliola crassa cum virore flavescunt, apicibus donata nigris. Flosculi ligulati plerumque quini, nunquam a me visi plures, rarius quatuor, patentissimi, tandem reflexi, saturate flavi. Flosculi in disco sunt lutei. Floret Julio & Augusto. Etiamsi nec hic Senecio, nec præcedens nemorensis tam late, quam reptare Senecio solet sarracenicus, reptant, non tamen possunt hæ plantæ ex hac consideratione distingui, quum in priorum radicibus etiam nonnunquam observaverim propagationis tantillam similitudinem. Ad marginem folium radicale plantæ ejusdem sylvestris adstat; quæ in culta omnia sunt multoties majora.

TABULA CENTESIMA OCTOGESIMA SEXTA.

SENECIO SARRACENICUS. *Linn. syst. pag.* 552. *Gouan. hort. monsp.* 441. *Scop. carn.* 2. *pag.* 165.
Senecio foliis lanceolatis, serratis, glabris; floribus umbellatis. *Hall. hist. helv. num.* 65.
Solidago sarracenica. *Fuchs. hist.* 728. *Lob. ic.* 299.
Virga aurea angustifolia serrata. *Bauh. pin.* 268.
Virga aurea angustifolia serrata, sive Solidago sarracenica. *Bauh. hist.* 2. *pag.* 1063.
Jacobæa alpina foliis longioribus serratis. *Tourn. inst.* 485.

Radix sesquipollicem longa, crassitie circiter caulis, fuscescens, & saporis amaricantis, fibras pallidas numerosas longasque generat; tum unam alteramve fibram brevem multoque crassiorem, quæ horizontaliter pergit, atque hinc recta adscendit, novum caulem productura; ut hac ratione radix repat, ac paucos intra annos, culta imprimis, caulium sylvulam producat. Hi itaque distantes eriguntur, tripedales aut multo altiores, angulati, glabri, dense foliis vestiti, simplicissimi & superne tantum in umbellam ramosi, digitum crassi vel graciliores. Folia inordinate alternantur, oblonga, angusta, acuta, minutim ac frequenter biserrata, nulla integerrima, ima in petiolum attenuata, reliqua sessilia, utrinque glabra, summa minora tamen ut plurimum utrinque parum villosa. Corymbus florum foliis superioribus vix altior est, ramis plerumque subvillosis. Calyx viret cum apicibus nigricantibus, aut glaber, aut leviter villosus. Corollæ quandoque subfætentis flosculi radiantes sunt octo, septem vel sex, flavi. In disco lutei. Semina oblonga, fusca, striata, pappo coronata simplici. Crescit copiosius in subalpinis & montosis; tum etiam in locis demissis. Floret Augusto. In radice exhibetur caulis vetusti & emarcidi pars; tum pars infima abscissa caulis plantæ depictæ.

Utile duxi, tres hasce plantas uno ordine proponere. Sunt sane inter se distinctissimæ; sed nemo facile determinabit cognoscetque ex datis autorum definitionibus, sæpe nec descriptionibus. Tum nec in omni regione omnes simul crescunt. Sic ipse diu in errore versabar; in quo versari huc usque etiam alios observo ex speciminibus communicatis. Folia crassa, ferme glauca & ad tactum pinguia indicant vel sola Senecionem Doriam. Folia angusta conferta & flores radiati octoni Senecionem sarracenicum. Senecio nemorensis ex corollis radiantibus quinis odoratis, & ex foliis nec pinguibus nec crassis facile definitur. Alia etiam momenta datis addi possent.

TABULA CENTESIMA OCTOGESIMA SEPTIMA.

HYACINTHUS RACEMOSUS. *Linn. syst. pag.* 247. *Dod. pempt.* 2. *l.* 2. *c.* 18.
Hyacinthus foliis carinatis, spica ovata, floribus globosis. *Hall. hist. helv. num.* 1245.
Hyacinthus botryodes primus. *Clus. hist.* 181.
Hyacinthus racemosus cæruleus minor juncifolius. *Bauh. pin.* 43.

Bulbus ovatus satisque compactus fit ex squamis carnosis, albis, succum glutinosum fundentibus, insipidis; extimis fuscescentibus & sæpe laceris. Ex basi fibrillas pallentes more solito emittit; supra has bulbillorum sobolem numerosam in circuitu generans. Folia plura, linearia, acuta, debilia, virentia, semipedem vel duplo longiora, extus striata, ad terram sæpe purpurascentia, ad illamque reflexa & recurvata, rarius erecta, & canaliculata in dimidium cylindrum. Scapus unus alterve, teres, erectus, foliis plerumque brevior, aphyllus, virens aut punctatim purpurascens, terminatur racemo erecto denso circiter unciali. Flores a viginti ad quadraginta, ex cæruleo nigrescentes, pedunculos habent concolores graciles nutantes stipulisque suffultos minutissimis. Corolla ventricose oblon-

longa, aut globoſior, limbo gaudet exiguo ſexdentato patentiſſimo alboque. Hi ſunt fœcundi. Summi autem lætius cæruleſcunt, tenuiores, magis difformes, vix aperti, etiam ſæpe clauſi, maſculi & ſteriles propter piſtilli defectum. Antheræ ex atro cæruleſcunt. Pollen ex viridi flavet. Germen viret, nullis certe pertuſum vel ad lentem poris. Stylus pallet. Floribus odor lenis & gratus. Fructus congenerum. Creſcit paſſim in cultis, arvis, herbidis. Floret Aprili.

TABULA CENTESIMA OCTOGESIMA OCTAVA.

LYCOPSIS PULLA. *Linn. ſyſt. pag.* 148.
Echium pullo flore. *Cluſ. hiſt. CLXIV.*
Echium ſylveſtre lanuginoſum. *Bauh. pin.* 254.
Bugloſſum alterum flore nigro. *Matth. comm. pag.* 118.
Bugloſſum ſylveſtre majus nigrum. *Bauh. pin.* 256.

Caulis, foliorum utraque pagina, rami, pedunculi, calycesque pilis albidis & mollibus hirſuta ſunt. Radix perennat, calamum vel etiam digitum craſſa, longa, nigreſcens, fibris aucta vel in crura diviſa, quandoque multiceps; quam nunquam vidi repentem. Caulis ſemipedalis vel ſeſquipedalis erigitur, ſolitarius vel plures, ſubteres, inferne ſimpliciſſimus, ſuperne diviſus in ramos florigeros, paulatim cum fructu productos, dum novi flores explicantur. Ex foliis ſuperioribus quandoque ſimiles rami ad alas exeunt. Folia ſunt lanceolata, acuta, ſeſſilia, integerrima, mollia, craſſula, alterna, pallide virentia. Flores ſolitarii & breviter pedunculati modo foliis opponuntur, modo axillares iisdem inſident, non raro quoque inter folia exoriuntur proxima. Calycis tubuloſi & ſemiquinquefidi limbus erigitur. Petali glabri, parum incurvati & calyce ad unam quartam partem longioris tubus baſi rubet; ſuperne fuſcus, quinquangularis, & ad limbi originem quinque puncta intropreſſa gerens. Limbus utrinque coloris ex purpureo atri, campanulatus, & longitudine tubi, ore in quinque lacinias ſubrotundas breves obtuſiſſimasque dividitur. Stamina in medio locantur tubo. Faux, quæ limbi baſis, clauditur quinque ſquamis purpureis in ſetas diviſis. Germen nitet. Semina, quæ ſunt ſubrotunda, ſubrugoſa, parum obliqua, & ad internum latus margine acuta, raro omnia, ſed plerumque duo vel unicum ad maturitatem perveniunt, hærentque in calyce pendulo & tumente. Floret ab initio Maji ad Julium. Creſcit in agris, & ad vias.

TABULA CENTESIMA OCTOGESIMA NONA.

HIERACIUM PUMILUM. *Linn. mant.* 2. *pag.* 279.
Hieracium foliis ovato-lanceolatis, dentatis, petiolatis; petiolis dentatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 42.

Radix perennis, fuſca, brevis, multiceps, & ſemipedalibus craſſisque fibris capillata, caules plerumque plures producit erectos vel adſcendentes, ab unica ad ſex uncias altos, teretes, piloſos, rubros vel virides, florem ſolitarium vel ramoſe geminos ſuſtinentes. Folia ſunt ovato-lanceolata, utrinque hirſuta, acuminata vel obtuſiuſcula, denticulata aut argute inciſa, ad margines undulata, ſordide virentia; radicalia innixa petiolo plus minus pollicari hirſuto rubroque; caulina pauca, ſæpius duo, baſi attenuata & ſeſſilia. Pedunculi erecti & hirſuti una alterave ſquamula veſtiuntur. Calyx imbricatus, pilis atris ſcaber, pilisque ſimul longioribus albidis hirſutus eſt. Corolla pallide lutea. Semina nigra ſtriataque pappum gerunt albidum, ad lentem denticulatum, nec longum. Creſcit

in alpium ſaxoſis. Floret Junio. Julio ſemina perficit. Culta planta habitum haud mutat, æque pumila manet, ſed flores ſæpe ampliores producit plenioresque.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA.

HIERACIUM MONTANUM.

Hieracium caule unifloro; foliis caulinis ovato - lanceolatis, dentatis, amplexicaulibus. *Hall. hiſt. helv. num.* 38.

Hieracium alpinum glabrum; flore ſingulari, cauli magno cubitali folioſo inſidente. *Raj. ſyll. extr. p.* 144.

Hieracium latifolium montanum præaltum glabrum endiviæ folio. *Bocc. muſ. pag.* 148. *tab.* 113.

Hypochæris pontana. *Linn. ſyſt. pag.* 526.

Radix perennis, longa, digitum craſſa, teres, foris nigricans, intus albicans, lacteſcens, foliorumque reliquiis præteritorum coronata, caulem ſimplex unicum, aut multiceps paucos producit erectos, ſimpliciſſimos, flore ſolitario terminatos, raro duobus ex ramo ſuperveniente præditos, ſtriatos, villoſos, inferne imprimis folioſos, pedales aut cubitales, verſus florem incraſſatos & fiſtuloſos. Folia ſunt dentata, ad oras & ad nervos dorſales villoſiuſcula, facie glabra; radicalia ex oblongo verſus baſin attenuata, etiam ſubpetiolata, ſemipedalia; caulina lanceolata, acuta, ſeſſilia aut amplexicaulia. Calyx magnus, ex atro virens ac valde hirſutus conſtat ſquamis ex oblongo acuminatis & craſſis. Corollulæ flavæ ad apicem ſæpe connivent. Antheræ ſunt luteæ. Semina oblonga pappum gerunt ſeſſilem longum & ad lentem denticulatum. Receptaculum eſt planum, punctatum, nec ullas paleas habet. Creſcit in alpium Auſtriæ non tantum, ſed & Styriæ, Tyrolis, Hungariæque jugis herbidis, florens Junio & Julio. Ex Auſtriæ alpibus primus mihi attulit eruditus Sigisbertus Schivereck, medicinæ ſtudioſus, rei herbariæ peritiſſimus, plantarumque indagator ſtrenuus & indefeſſus, cujus excurſionibus Botanicis in perficiendo hoc opere ſublevor non mediocriter, ut publicas meas illi debeam grates.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA PRIMA.

HIERACIUM ALPESTRE.

Hieracium alpinum. *Jacq. vindob. pag.* 141.

Quamvis Hieracium hocce cum Hieracio alpino, planta variabili, cum quoad determinationem, tum ratione loci natalis, conveniat, quare olim pro illo, mihi tunc nedum cognito aut viſo, habueram, differt tamen ita, ut conjungi nequeat. Prata ſubalpina ſylvatica copioſiſſime incolit, florens Junio, ſemina perficiens Julio. In horto cultum floruit Majo. Utrobique habitus ſui tenax. Radix perennis, ſæpe præmorſa, alias in fibram attenuata, fibris etiam aucta, fuſca, rarius multiceps, caput gerit a præteritis foliis ſquamoſum. Folia radicalia plura, oblonga, virentia, obtuſa vel acutiuſcula, idque etiam non raro cum exiguo mucrone, magis minusve profunde dentata, ſæpe ut evadant inferne pinnatifida, verſus baſin attenuata, duas tresve uncias longa, tota glabra vel utrinque & ad oras breviſſime villoſa; nec pilis longis obſita, uti in Hieracio alpino. Caulis paſſim unicus, raro plures, tum tamen etiam ſenos numeravi in multicipite planta, teres, erectus, ſtriatus, ſuperne ſubvilloſus, duobus alternantibus aut unico folio ſeſſili radicalibus ſimili ornatus, plerumque ſimpliciſſimus & flore ſolitario terminatus, interdum ex axilla ramo unifloro auctus, a quinque ad decem uncias longus. Quandoque caulinorum folio-

liorum vices supplentur a stipulis. Calyx pilis nigricantibus est hirtus. Corolla lutea. Semina longa gerunt pappum pilosum sessilem & simplicem. Tabula sistit plantam vulgariorem, eandemque minus obviam bifloram foliisque pinnatifidis donatam.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA SECUNDA.

DRABA AIZOIDES. *Linn. syst. pag.* 432.
Draba alpina. *Jacq. vindob. pag.* 254. *Scop. carn.* 2. *pag.* 5. *Crantz. fasc. pag.* 13.
Draba caulibus nudis; foliis linearibus ciliatis. *Hall. hist. helv. num.* 498.
Sedum minus duodecimum, alpinum sextum. *Clus. hist. LXII.*
Sedum petræum montanum. *Lob. ic.* 381.
Sedum alpinum hirsutum luteum. *Bauh. pin.* 284.
Leucoium luteum aizoides montanum. *Col. ecphr.* 2. *pag.* 62.
Alysson alpinum hirsutum. *Scheuchz. it. pag.* 509. *fig.* 8. *Mill. ic.* 20. *f.* 2.

Elegans plantula ex radice perenni, tenui, longa, fuscescente, ramosa, terete, & multicipite, rosulas emittit foliosas, sæpe ampliorem componentes cespitem. Fiunt hæ ex foliis numerosis, sublinearibus, acuminatis, crassulis, virentibus, per pilos albos longosque ad oras ciliatis, nitidis, planis, a tribus ad octo lineas longis, post marcescentiam diu persistentibus. Ex rosularum centro scapus erigitur teres, aphyllus, glaber, ab una ad quatuor uncias altus, in summitate flores aliquot racemose gerens, ratione plantulæ sat magnos. Calycis foliola concava, obtusa, sublinearia, & patentia ex luteo virent. Petala oblonga, lutea aut flava, ungue brevissimo donata, plana, obsolete emarginata vel obtusissima, & patentissima calycem fere bis superant. Stamina corollæ colorem sequuntur. Stylus staminum longitudine coronatur stigmate simplici capitato. Silicula lanceolata, acuta, primo atrovirens, postea flavescens, compressa, stylo acuminata, modo glaberrima, modo minutis pilis albidis hispida, utrinque semina includit subovata a quinque ad octo, compressa, flava, Julio & Augusto matura. Crescit in altioribus alpium jugis petrosis. Floret pro varia loci altitudine ab Aprili ad Junium. Statura ex eadem etiam ratione valde discrepat.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA TERTIA.

ORCHIS ABORTIVA. *Linn. syst. pag.* 591. *Jacq. vindob. pag.* 163.
Orchis abortiva violacea. *Bauh. pin.* 86.
Epipactis aphylla, calcare longo, labello ovato lanceolato. *Hall. hist. helv. num.* 1288. *tab.* 36.
Pseudolimodorum. *Clus. hist.* 270. cum icone aliena.
Limodorum austriacum. *Tourn. inst.* 437.

Rara apud nos, tota glabra & elegans planta; cujus radix componitur ex numerosis fibris, calamum crassis, duas circiter uncias longis, fasciculatis, subhorizontaliter quaquavorsum porrectis, carnosis, ex luteo sordentibus, senioribus fuscescentibus, saporis ingrati. Scapus teres, firmus, solidus, erectus, sesquipedalis vel altior, ex violaceo obsolete virens, vestitur ad singulos nodos bracteis vaginantibus longis striatis concoloribus & arcte amplexantibus. Cæterum foliis tota planta caret. Spica ipsa, in quam raram scapus abit, a quinque ad decem uncias longa est, ac paulatim producitur, flores continens ab octo ad sedecim, inodoros, erectos & appressos ad scapum. Spathæ, germen pedunculumque amplexantes, quibus paulo longiores, acuminatæ & erectæ pallide virent. Pe-

dunculi craſſi longitudinem germinis habent, &, veluti germen, hinc teretes, illinc ad ſcapum comprimuntur. Petala quinque, acuta, ſubereƈta omnia, pallide violacea cum lineis ſaturatioribus; tria exteriora concava & latiora ſunt, ut ex his ſummum ſit etiam lateralibus latius; duo interiora ferme linearia anguſtiora & plana. Neƈtarii cornu ſubulatum & ſucco melleo plenum ultra germen reƈta deſcendit. Ejusdem labium inferius, ſitu & longitudine fere petalorum, inter quæ reliƈtum locum inferiorem medium occupat, ex ungue anguſtiori & ſemicylindrico in laminam geniculate abit ovatam, obtuſam, integram, ex albo violaceoque ſaturato variegatam, ad oras ſæpe parum undulatam. Columna media, ſive neƈtarii labium ſuperius cum ſtylo concreto confuſum, eſt petalis paulo brevior, triangularis, ad dorſum ſuperne acuta, craſſa, ex violaceo pallens, ad apicem trifida; lacinia media cucullata, altiore & biloculari; lateralibus ſemiovatis, planis, ereƈtis; quas inter ſtigma hiat amplum viſcidum & flaveſcens. Antheræ flavent. Creſcit in ſylvis montanis, florens menſe Junio. Decerpta planta intra paucas horas violaceum colorem exuit, mutatque in ligneum fuſceſcentem. Ad marginem adſtant germen cum petalis, neƈtarii cornu cum labello, neƈtariique columna ſive labium diƈtum ſuperius cum ſtylo & ſtaminibus.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA QUARTA.

SISYMBRIUM STRICTISSIMUM. *Linn. ſyſt. pag.* 441. *Crantz. faſc.* 54.
Eruca caule paniculato, foliis nervoſis, ovato - lanceolatis, integerrimis. *Hall. hiſt. helv. num.* 458.
Heſperis lutea, ſiliqnis ſtriƈtiſſimis. *Tourn. inſt.* 222.
Draba lutea, ſiliquis ſtriƈtiſſimis. *Bauh. pin.* 110.
Draba lutea quibusdam. *Bauh. hiſt.* 2. *pag.* 870.
Arabis a quibusdam diƈta planta. *Camer. epit.* 342.

Non ſeparo Hallerianam plantam foliis integerrimis, quum hujus ſpecimina ſicca viderim foliis etiam inferioribus dentatis, ut forte ſint in helvetica ſtirpe æque rara folia dentata, quam in Auſtriaca ſint eadem integerrima. Radix perennis & lignoſa caulem unum alterumve (in culta planta numeroſos) producit, teretem, a duobus ad quinque pedes altum, calami craſſitie, reƈtum, totum folioſum, glabrum aut ſubvilloſum, medulla alba farƈtum, tantum ſuperne ex axillis ramoſum ac veluti paniculatum. Folia ſunt breviter petiolata omnia, alterna, utrinque brevibus villis hirſuta, ex oblongo lanceolata, acuta, dentato-ſerrata, facie atrovirentia, dorſo pallidiora, denſe poſita, ſaporis ingrati. Rami breviores ſunt aphylli, longiores in individuis majoribus folioſi; omnes terminati in racemos inæquales corymboſos. Flores ſubodorati. Calycis foliola cum ſuffuſo aliquo virore flavent, oblonga, concava, obtuſa, patentia. Petala oblonga, obtuſiſſima, plana, patula, tandem reflexa, calycem bis ſuperant. Filamenta pallent cum antheris luteis. Siliqua gracilis, circiter ſesquipollicaris, glabra, fuſca, obtuſa, linearis, compreſſa cum lateribus ſubangulatis, hinc obſcure tetragona, continet ſemina plura oblonga & flaveſcentia. Creſcit ad margines ſylvarum, ad ſepes, locis udis. Floret Majo & Junio. Siliquæ matureſcunt Julio. Adſtat etiam in tabula folium infimum, magis ſinuatum. Tum racemus fruƈtiger.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA QUINTA.

ASTRAGALUS AUSTRIACUS. *Linn. ſyſt. pag.* 499. *Jacq. vindob. pag.* 263. *Crantz. faſc. pag.* 416.

Ono-

Onobrychis secunda. *Clus. hist. CCXXXIX.*
Onobrychis floribus Viciæ dilute cæruleis. *Bauh. pin.* 351.

Radix perennis, lignosa, calamum atque etiam interdum digitum crassa, superne per cauliculos breves lignosos & perennantes multiceps, foris fusca, intus pallens, sapore gaudet amaricante & ingratissimo, tandem exsiccante, quo nec carent partes herbaceæ, dum hisce simul dulcedo aliqua adjungitur. Hinc promuntur cauliculi herbacei plures, humi in orbem fusi, spithamæi vel pedales, nonnunquam etiam longiores, foliosi, non ramosi, tenues, inferne teretes, cæterum substriati & subangulosi. Stipulæ semiovatæ & acutæ, vel subrotundiores, glabræ, integerrimæ. Folia pinnata, numerosa, plus minus pollicaria: foliolis utrinque ut plurimum septem vel octo cum terminante impari, oppositis, brevissime petiolatis, sublinearibus, emarginatis. Hæc tamen sunt in foliis infimis latiora, subovata, etiam obverse cordata. Pedunculi striati, foliis longiores, axillares, superne racemosi. Flores inodori, parvi. Calycis virentis, pilisque appressis nigricantibus hirsutuli, tubulosi & compressi, denticuli sunt ferme æquales, superioribus binis ab invicem multo magis distantibus. Vexillum pallide cærulescens ex figura obverse cordata in unguem subvirentem desinit, ex quo ad angulum rectum reflectitur. Alæ vexillo concolores patent, planæ, apice bifidæ obtusæque. Carina alis multo brevior, integra, rotundata, compressa, erecta, pallida, ad apicem macula fuscescente notatur. Legumen teres, oblongum, subhirsutum, acutum, subpendulum, sulco longitudinali exaratur introrsum producto, hinc subbiloculare, & semina includit reniformia, compressa, atra, nitida. Tota planta, calyce ac legumine exceptis, glabriuscula est, ut sæpe vel lentis ope pilus detegi nequeat. Crescit in pratensibus & in collibus gramineis. Floret Majo & Junio. Mediocris staturæ plantam tabula exprimit; tum racemum fructigerum; semen; vexillum, alam & carinam.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA SEXTA.

LYCOPODIUM HELVETICUM. *Linn. syst. pag.* 698. *Scop. carn.* 2. *pag.* 304.
Lycopodium caule plano, foliis superne quaternis, inferne binis, spicis obscure petiolatis. *Hall. hist. helv. num.* 1718. *β.*
Lycopodioides denticulatum pulchrum repens, spicis pediculis insidentibus. *Dill. musc. pag.* 465. *t.* 64. *f.* 3. *Adans. fam.* 2. *pag.* 491.
Muscus repens, foliis alternis subrotundis per siccitatem falcatis. *Moris hist.* 3. *pag.* 626. *s.* 15. *t.* 6. *f.* 34.
Muscus pulcher parvus repens. *Bauh. hist.* 3. *pag.* 765.
Muscus terrestris denticulatus. *Lob. ic. alt.* 243.
Muscus denticulatus major. *Bauh. pin.* 360.

Muscus elegans, in suprema tellure super aliis muscis graminibusque serpit, radiculas capillares & fibrosas undique ex caule ramisque generans, quarum ope subjectorum vegetabilium radicibus ita adhæret, ut absque dilaceratione ægre avellatur; unde vera origo sive truncus primarius detegi nequit, quin totidem videantur esse plantulæ, quot carpta frusta. Cauliculi ramosi, levissime compressi, glabri, totique foliosi reptant cum summitatibus parumper adscendentibus. Folia sunt ovata, obtusiuscula aut acuta, sessilia, glabra, plana, integerrima, disticha & opposita; foliolo alternatim altero ad angulum rectum patentissimo; altero, huic opposito, duplo triplove minori, erecto & ad caulem adpresso; uti elucet ex figura prima, ad lentem aucta. Hinc fit, ut conspecti cauliculi in aversa parte, qua terram spectant, videantur veluti foliis nudati, in prona autem parte, qua cœlum, gaudere foliis imbricatis & alternis. Quidam ramuli producuntur in spicas cylindricas, tandem duas tresve uncias longas, simplices vel bifidas, rarissime trifidas, erectas,

totas obsitas foliolis sive bracteis lanceolatis, acuminatis, sparsis, patulis, sessilibus, in spica juniore imbricatis, demum remotioribus, integerrimis. Axillis singulis harum bractearum, si inferiores excipis, insident corpuscula solitaria duplicis generis (fig. 2.). Alia enim subturbinata, utrinque obtusa, sessilia, nitida, & superne subtriquetra (fig. 3.) locantur in parte spicæ magis inferiore, ita tamen, ut situ indeterminato etiam corpuscula secundi generis aliqua intermisceantur. Germina credo, stylo carentia, ut fæmineus flos mero germine constet. Maturitatem adepta mense Julio in capsulas mutantur uniloculares, trivalves aut sæpius lacerate dehiscentes (fig. 4.), quæ sinu suo continent semina plerumque terna (fig. 5.), rarius quaterna, flava, exacte globosa, dura, verrucosa, superne notata lineis tribus elevatis ex ipso apice ceu centro communi ortis, quibus videntur cum capsulæ vertice immatura cohæsisse, quum nullum alibi cohæsionis vestigium gerant. Scalpello divisa inveni plane inania, & superne dumtaxat parumper carnosa. Figura sexta demonstrat, quomodo, capsula ipsa fere oculum fugiente, semina nuda conspicienda in axilla bracteæ se præbeant per lentem haud valde augentem, voluminis ratione habita ad figuram secundam. Nullum pollinis indicium in hisce seminibus observo vel minimum; quæ per plures etiam dies in apertis jam capsulis persistunt. Corpuscula secundi generis (fig. 7.) partem spicæ superiorem copiosius occupant. Meras antheras esse puto, quibus est filamentum brevissimum. Ipsæ vero sunt reniformes, punctatæ, nitidæ, badiæ, transversales sive sinu suo filamentis insertæ, bivalves (fig. 8.), uniloculares, & polline plenæ aurantiaco obtuseque triangulari (fig. 9.), quod totum fere quantum, dum dehiscunt, explodunt, tunc subpellucidæ & flavescentes. Crescit in herbidis insularum Danubialium. Floret Majo & Junio.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA SEPTIMA.

ROSA COLLINA.

Cum Rosa canina, quacum crescere & florere solet, eundem habitum præ se fert, ut ægre dignoscatur a transeuntibus, quare etiam nostratibus Botanicis latuit, donec nuper ab egregio Sigisberto Schivereck observata mihi tradebatur. Caules teretes & glabri armantur aculeis recurvis, validis, pungentibus, nitidis & fuscescentibus; junioribus subrubentibus. Foliola sunt inodora, quina, rarius septena, ovata vel magis subrotunda, acuta, argute serrata, brevissime petiolata, facie ferme atrovirentia & glabra, dorso ex viridi subincana, nervisque hic & venis, tum etiam ad oras villosa; dentium apicibus per lentem cartilagineis & rubentibus cum summitate fusca. Costæ aculeis, pilis brevibus albidisque, & glandulis rarioribus pedicellatis & obscure rubentibus donantur. Stipulæ sunt acutæ, ad oras villo albo, sæpe etiam glandulis, ciliatæ, cæterum glabræ. Ut itaque a Rosa canina foliorum constante hirsutie imprimis distinguatur; quæ insuper in nostra hac etiam magis sunt crassa, minusque nitentia. Pedunculi teretes glandulis longius pedicellatis sunt hispidi. Germen ovatum modo glaberrimum est, modo similes aliquot glandulas inferne gerit. Calycis foliola sunt interne & ad oras villosa, in dorso autem & laciniarum marginibus foliaceis tantummodo glandulosa. Duo vel tria foliola pinnato-laciniata, reliqua sunt integerrima. Petala obverse cordata, odorataque, colorem habent carneum vel pallidiorem. Antheræ luteæ, effœtæ fuscescunt. Stigmata villosa. Fructus sub finem Septembris maturescit, ovatus, nitidissimus, glaber, ruber cum carne aurantiaca, a fructu Rosæ caninæ non distinguendus. Hic ad latus seorsim depingitur. Ad alterum vero adstat pars folii minoris, lente aucti, ut glandulæ & pili conspici queant. In quibusdam surculis novellis sæpe etiam folia hanc ipsam genuinam amplitudinem habere vidi, glandulis tamen pilisque non magis propterea notabilibus. Crescere in collibus amat.

TA-

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA OCTAVA.

ROSA PUMILA. *Cluf. hift.* 117.
Rofa pumila pannonica, flore rubello. *Bauh. hift.* 2. *pag.* 35.
Rofa auftriaca. *Crantz. fafc.* 86.
Rofa fylveftris pumila rubens. *Bauh. pin.* 483.

Non eft Rofa Halleriana num. 1104, quantum ex ficco transmiffo fpecimine concludi poteft; nec magis pumila Scopoliana ex defcriptione. Ex radice fufca longa atque in initio fæpe oblique in terram defcendente caulis affurgit teres, femipedalis vel fesquipedalis, fimplex aut non valde ramofus, inferne inermis, fuperne armatus aculeis fubulatis plurimis rectis vel perparum recurvis. Dum caulis princeps deftruitur, tunc rami ad bafin exoriuntur, ut multicaulis videatur. Foliola funt quina, rarius plura vel pauciora, fubovata, nonnunquam obverfe ovata, vel etiam magis fubrotunda, obtufa vel acuta, venofa, plerumque (nec tamen femper) conniventia & reclinata, argute duplicato-ferrata, facie virentia & glabra, dorfo pallentia magis & villofa. Horum oræ, nervus dorfalis medius, ftipulæ petiolares, tum etiam pedunculi, germina, calyces, nec non quandoque rami juniores, obfidentur glandulis minutis ferrugineis fubrotundis, in foliis magis feffilibus, aliis pedicellatis; quibus etiam aculei rari in petiolis immifcentur. Flores omnino pauci in fingulis plantis, fæpe unicus, quam maxime fuaveolentes. Petala funt integerrima vel obverfe cordata vel varie emarginata, ad ungues femper alba, cæterum colore prædita rubro, qui in carneum frequenter quoque vergit, rarius autem faturatiffimus in puniceum. Calycis foliola in acumen longum attenuantur, duo integerrima, duo utrinque per lacinias pinnata, quintum aut hisce fimile etiam utrinque, aut ex altero dumtaxat pinnatum latere. Germina funt ovata & hifpida. Styli villis albidis hirfuti. Fructus rubri vel parum aurantiaci, nitidi, ex ovato fubrotundi, modo aculeis mollibus inftructi, modo nudi, carne crocea faporis grati. Floret Majo & Junio. Fructum fert Octobri. Crefcit frequens in collibus herbidis ficcioribus, imprimis ad fylvas & fruticeta.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA NONA.

BRYONIA DIOICA.
Bryonia alba. *Hall. hift. helv. num.* 574. *Dod. pempt.* 3. *l.* 3. *c.* 10. *Gouan. flor. monfp. pag.* 54. *Gerard. prov. pag.* 456. Non vero *Linnæi* aut *Scopoli* planta.
Bryonia afpera five alba baccis rubris. *Bauh. pin.* 297. *Seg. ver.* 1. *pag.* 172. *Mill. ic.* 71.
Vitis alba. *Cam. epit.* 987.
Vitis alba, Bryonia. *Lob. ic.* 624. *Bauh. hift.* 2. *pag.* 143.

Diftinxerunt antiqui Botanici Bryoniam in duas fpecies, quarum altera baccas rubras ferret, altera nigras. Recentiores tanquam meras varietates habuerunt. Sed nec folus baccarum color omne difcrimen abfolvit. Obfervaveram jam ante plurimos annos, Bryoniam in Auftria crefcentem, cui baccæ rubræ funt, perpetuo dioicam effe, memor fimul, in Hollandia a me collectam, in qua baccas nigras videram, me certo inveniffe monoicam. Colo nunc in horto Carniolicam, ab eruditiffimo Hacquet, Chirurgiæ & artis obftetriciæ Profeffore Labacenfi, transmiffam; tum Batavam plantam, ex radice ab ampliffimo Gronovio, ex feminibus a clariffimo Royeno acceptis, exortam; quarum ad latus crefcit Bryonia noftras. Florent omnes, & fructum gerunt, individuæ plurimæ. Carniolica & Batava baccas habent nigras, floresque monoicos. Baccarum viror in nigredinem fenfim mutatur, fine ullo vel minimo ruboris intermedii indicio. Flores in iisdem fæ-

fæminei & maſculi, propriis diſtinctisque in racemis, locantur in iisdem ramis, aut in diverſis ramis ejusdem individuæ plantæ; vel etiam in uno eodemque racemo. Semina ſunt fere duplo majora, nigricantia cum diſco magis pallente, nec variegata. Porro fæmineos pedunculos communes obſervo in cultis hisce plantis ut plurimum longiores, foliaque minus profunde diviſa; licet hæc bina momenta non adeo perpetua ſint. Cæterum non facile diſtinguuntur; quin ipſa radix eadem ſit. Prædictas vero notas abunde ſufficere arbitror, utpote vel in cultura conſtantes, quæ ſtatuant ſpecies. Dioicæ noſtrati radix eſt perennis, albida, ſucculenta nauſeoſa, farinoſo - carnoſa, ætate ramoſa & vaſta, ut brachium æquet. Caules herbacei, plures, annui, angulati, pilis ſcabri, ramoſi, virides, debiliſſimi, cirrhis ad folia lateralibus glabrisque ſcandentes vicina ad humanam & ultra altitudinem. Folia utrinque aſpera & hirta, cordata, quinquelobo - angulata, denticulata, acuta, petiolata, alterna; lobo anteriori majore. Pedunculi in planta maſcula glabriuſculi, longitudine plus minus foliorum, ſupra medium racematim colligunt flores circiter quatuordecim, ſibi mutuo ſuccedentes. Calyx viret. Corolla rugoſo - venoſa cum virore ſordide flavet. Antheræ ſunt ſulphureæ. Pedunculi communes in planta fæminea plerique breviſſimi, ad apicem ſubumbellatim ſuſtinent flores paucos ab unico ad ſex, longius pedicellatos. Baccæ maturæ ſunt rubræ, ſeminaque continent circiter ſena, glabra, ovata, compreſſula, ex pallide fuſco nigroque variegata, interdum magis nigra. Creſcit ad ſepes & fruticeta, florens totam æſtatem, fructum gerens autumno.

TABULA DUCENTESIMA.

CAMPANULA SIBIRICA. *Linn. ſyſt. pag.* 161. *Gmel. ſib.* 3. *pag.* 154. *t.* 21.

Radix albida, perennis, ramoſa, calami vel digiti craſſitie, caulem protrudit unum alterumve, erectum, ſtriatum aut ſubangulatum, parum hiſpidum, plus minus pedalem, ſupra medium ex ramulis brevibus axillaribus rariter ſubpaniculatum. Folia ſunt ſeſſilia, craſſa, utrinque villoſa & ſcabra, ſordide virentia; ad oras valde undulata ſive criſpa; radicalia plura, obtuſa, ex obverſe lanceolata figura paulatim & longe anguſtata verſus baſin; caulina alterna & linearia; ſumma acuta. Ramuli ſubdichotomi gerunt flores a tribus ad quinque inodoros, ſæpe nutantes, clauſos profunde quinqueſulcatos cum angulis hiſpidis. Calyx viret, hiſpide ciliatus & decemfidus: laciniis alternis minoribus, reflexis; alternis erectis. Petalum calyce triplo longius & ex purpureo cæruleum ad unam tertiam dividitur partem. Stylus eſt ſubvilloſus. Capſula eſt trilocularis. Creſcit paſſim in collibus herbidis; florens Majo & Junio; Julio ſemina perficiens.

99 1007162

T. 101.

T. 103.

T. 104.

T. 105.

T. 108.

T. 109.

T. 110.

T. 113.

T. 115.

T. 116.

T. 117.

T. 118.

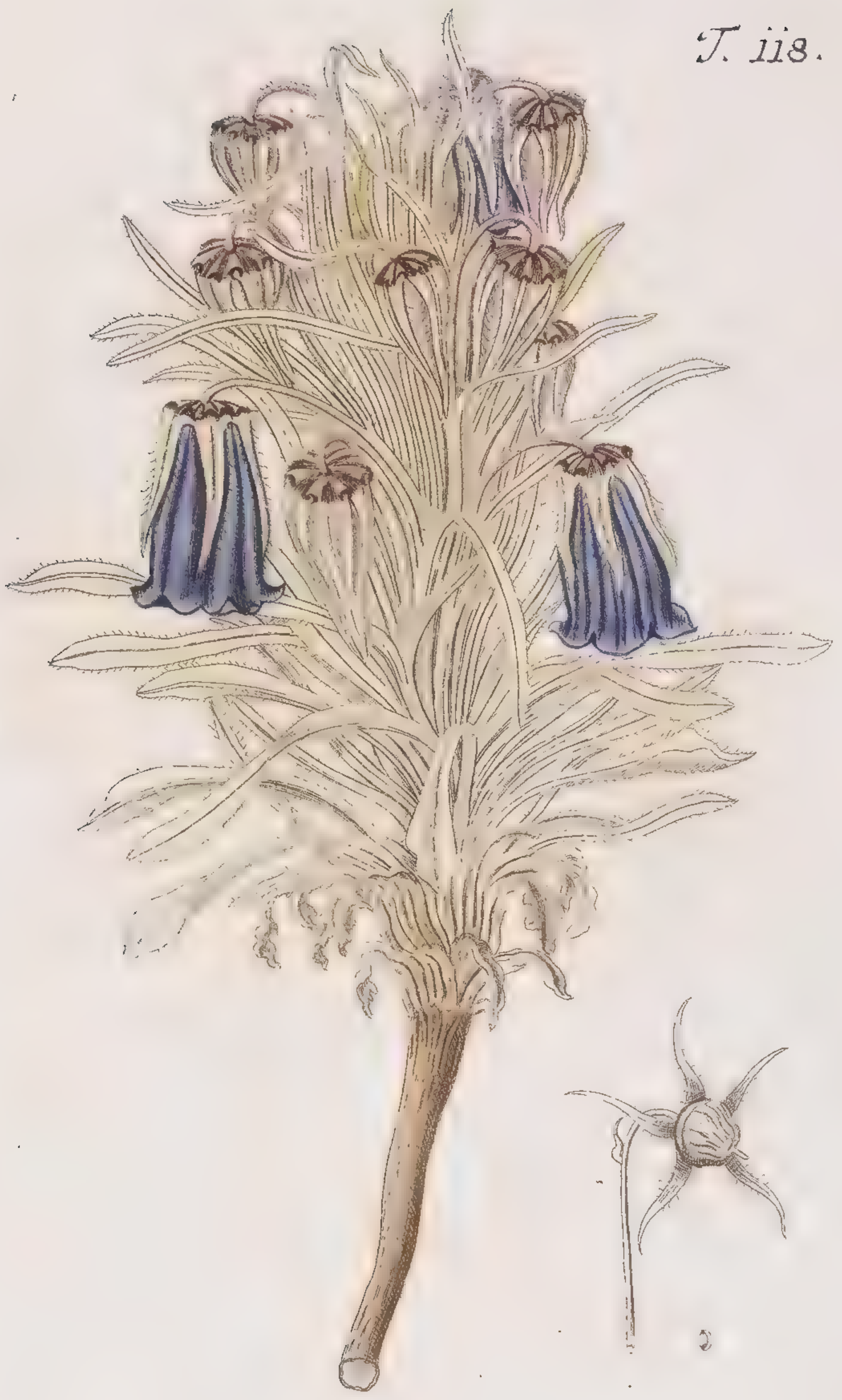

T. 120.

T. 121.

T. 122.

T. 128.

T. 131.

T. 132.

T. 133.

T. 137.

T. 138.

T. 139.

T. 140.

T. 148.

T. 157.

T. 159.

T. 162.

T. 163.

T.164.

T. 165.

T. 166.

T. 167.

T. 168.

T. 171.

T. 172.

T. 177.

T. 180.

T. 182.

T. 187.

T. 189.

T. 191.

T. 192.

T. 193.

T. 196.

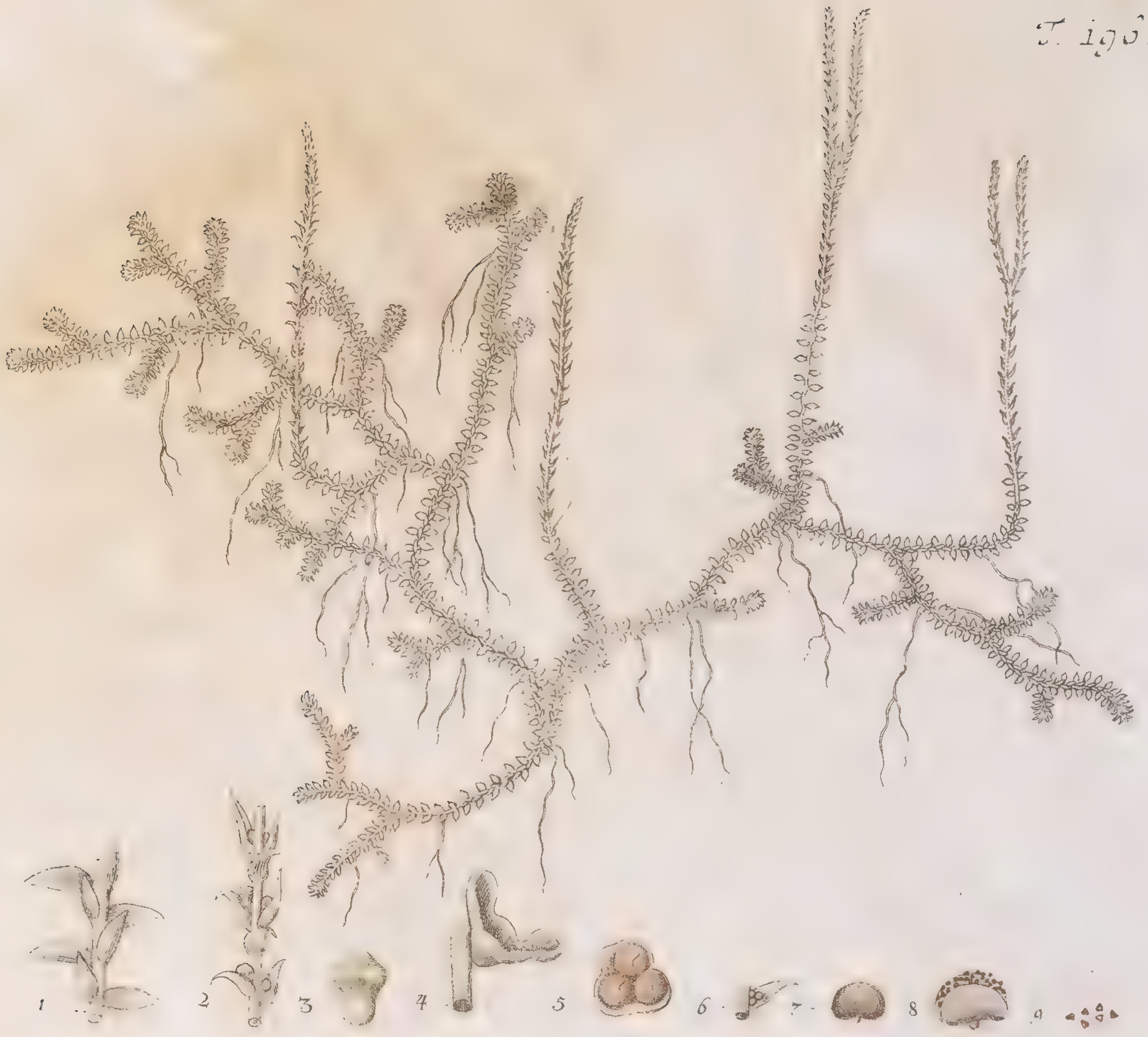

T. 197.

T. 198.

99 1007162

99.1207162

Mc

FLORÆ AUSTRIACÆ,

SIVE

PLANTARUM SELECTARUM

IN

AUSTRIÆ ARCHIDUCATU

SPONTE CRESCENTIUM,

ICONES,

AD VIVUM COLORATÆ, ET DESCRIPTIONIBUS,

AC

SYNONYMIS ILLUSTRATÆ.

VOL. II.

OPERA AC SUMPTIBUS

NICOLAI JOSEPHI JACQUIN.

VIENNÆ AUSTRIÆ,

TYPIS LEOPOLDI JOANNIS KALIWODA,

AULÆ IMPERIALIS TYPOGRAPHI.

MDCCLXXIV.